

1978 பிப்ரவரி 27] [திரு. சி. பொன்னையன்]

எடுத்துரைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மோட்டார் உதிரி உருப்புகள் நன்கு பரிசோதிக்கப்பட வேண்டிய அவசியத்தையும் அவர்களுக்கு எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. எ. ஆர். மாரிமுத்து : இந்த விபத்து நடப்பதற்கு ஒரு மாதத்திற்கு முன்னால் திருச்சியில் கூட சோழன் போக்குவரத்து பேருந்துகள் இரண்டு மோதிக்கொண்டன. காரணம், சரியான பிரேக் இல்லையென்றும், வண்டி சரியான கண்டிஷன் இல்லை என்றும் சொல்லப்படுகிறது. ஓட்டுநர்கள் அஜாக்கிரதை காரணமாகவும் இப்படி நடைபெறுவதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே இவற்றையெல்லாம் தடுப்பதற்கான முயற்சிகளை, பிரேக் சரியாக இருக்கின்ற முறையிலும், வண்டிகள் சீரானபடி இருக்கிறதா என்று பார்வையிடுவதற்கு அரசாங்கம் உடனடியாக ஏதாவது முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : அண்மையில் சோழன் போக்குவரத்தில் ஏற்பட்ட விபத்துக்கு பிரேக் ஃபெய்ல்யூர் காரணம் அல்ல. இருந்தும், பிரேக் சரியாக இருக்கிறதா என்று பார்வையிடுவதற்கும், ஓட்டுநர்கள் அஜாக்கிரதையாக இராமல் பார்த்துக்கொள்வதற்கும் தக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வருகிறோம். மெக்கானிக்கல் ஏற்பாடுகளை சரிசெய்வதற்கும் தகுந்த கண்காணிப்புடன் கவனித்து வருகிறோம் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

(முற்பகல் 10-20)

(5) 1978-79 ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 1978-79 ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தின்மீது பொது விவாதம், ஐந்தாம் நாள், திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா.

* திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவர் அவர்களே; நம்முடைய மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் சமர்ப்பித்திருக்கின்ற 1978-79 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதி நிலை அறிக்கையைப் பொறுத்தவரையில் நான் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன்வருகிறேன். மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் தம்முடைய நிதிநிலை அறிக்கையிலே இப்போது தெளிவாக குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிதிநிலை அறிக்கை “வரும் நிதி ஆண்டு, முழு ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தை இந்த அரசு தயாரித்து அவைக்கு அளிக்கும் முதல் ஆண்டாகும்” என்று சொன்னார்கள். எனவே, நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூற்றுப்படி, அவர்கள்

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா] [1978 பிப்ரவரி 27]

தயாரித்து சமர்ப்பித்திருக்கக்கூடிய முழு ஆண்டிற்கான பட்ஜெட் இது என்பதை நாம் அறிகிறோம். நான் கடந்த ஆண்டே நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பட்ஜெட்டை சமர்ப்பிக்கின்றபோது சொன்னேன். இந்த பட்ஜெட்டை வாசிக்கும்போது நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் தயக்கத்தோடும், அச்சத்தோடும் in an apologetic tone என்று குறிப்பிட்டேன். அதேபோல் அந்த விவாதத்தை முடித்து வைக்கும்போதும் சொன்னேன். இந்த அறிக்கையிலே புரட்சியும் இல்லை, புதுமையும் இல்லை என்று சொன்னேன். அப்போதுகூட நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வருத்தப்பட்டார்கள். இப்படிச் சொல்லலாமா என்று அவர்கள் கேட்டார்கள். உள்ளபடியே நானும் வரு தினேன். நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய திறமையிலே எனக்குச் சந்தேகம் கிடையாது.

பல ஆண்டுகளாக அவர்கள் நாடாளும் மன்றத்திலே பணியாற்றி, கடமையாற்றி நல்ல அனுபவம் பெற்றிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட அனுபவம் வாய்ந்த நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கின்ற அறிக்கையிலே கொள்கை விளக்கம் இருக்குமென்று எதிர்பார்த்தோம். பல்வேறு திட்டங்கள் அறிவிக்கப்படும் என்று எதிர்பார்த்தோம். ஆனால், இந்த அறிக்கையில் கடந்த பட்ஜெட்டிலே குறிப்பிட்ட கொள்கை விளக்கங்கள்கூட குறிப்பிடப்படவில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எனவே, இது கொள்கையற்ற, முறையான திட்டங்கள் எதுவும் இல்லாத பட்ஜெட்டாக அமைந்திருக்கிறது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நான் கடந்த ஆண்டே குறிப்பிட்டேன். நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பட்ஜெட்டைத் தயாரிப்பதிலே அவர்களுக்கு எந்தவிதமான கஷ்டமும் இல்லை. ஆனால் நிதி ஆதாரம் இல்லை என்பதைப் பார்க்கும்போது தான் அவர்களாலே புரட்சிகரமான திட்டங்களை அல்லது கொள்கை அடிப்படையான திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கான வாய்ப்பை அறிவிக்க முடியவில்லை என்பதை நான் குறிப்பிட்டேன். இன்றும் இந்த நிலைமையைத் தான் பார்க்கிறோம்.

தமிழிலே ஒரு பழமொழி. சட்டியில் இருந்தால்தானே அகப்பையில் வரும் என்று சொல்வார்கள். சட்டியிலே போதுமான நிதி ஆதாரம் கிடையாது. போதுமான நிதி ஆதாரம் இல்லாத காரணத்தினால், நிதி அமைச்சர் அவர்களால் எந்தவிதமான திட்டத்தையும் அறிவிக்க முடியவில்லை என்று நான் கருதுகிறேன்.

[1978 பிப்ரவரி 27] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்காட்சா]

[மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர்—தலைமை].

அவர்கள் இன்றைக்குச் சமர்ப்பித்திருக்கின்ற இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் டோடல் டெபிசிட் 34 கோடி ரூபாய். மேலும், வரி மூலம் மேற்கொண்டு 9.55 கோடி ரூபாய் வருமானம் வருமென்று கணக்கிட்டு, நிகர பற்றாக்குறை 24.5 கோடி ரூபாய் என்று அறிக்கை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். இந்தப் பற்றாக்குறையை அவர்கள் எப்படி, இந்த அரசாங்கம் எப்படி சரிக்கட்டப் போகின்றது என்பதற்கான விளக்கங்களை காணவில்லை. கடந்த ஆண்டும் பற்றாக்குறை பட்ஜெட் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டும் பற்றாக்குறை பட்ஜெட் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். இது ஒரு தொடர்கதையாக நீண்டு விடக்கூடாது. நிதி நிலைமை திருப்திகரமாக இல்லையென்பதால், மக்களுக்குத் தேவையான நல்ல திட்டங்களை நிறைவேற்றிக் கொடுப்பதற்கு வாய்ப்பு கொடுக்கப்படவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இப்போது இந்தப் பற்றாக்குறையை எப்படி சரிக்கட்டப் போகிறீர்கள்? பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டைப் போடலாமா, வேண்டாமா என்பது ஒரு பெரிய அரசியல் சம்பந்தமான பொருளாதாரப் பிரச்சனையாகும். ஒரு நாட்டிலே நிதி நிலைமை திருப்திகரமாக இருந்தால்தான், அந்த நாட்டை முன்னேற்றக்கூடிய நிலைமையை உண்டாக்க முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆனால், இப்போது இருக்கின்ற பிரச்சனையைப் பார்க்கும்போது இந்த மானிலத்திற்கு போதுமான நிதி ஆதாரம் இல்லை. இதைப்பற்றி மேற்கு வங்காள நிதி அமைச்சர் திரு அசோக் மித்ரா அவர்கள் 28-1-78 ஆம் தேதி கன்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்:

*Central-State Fiscal Ties-study urged by West Bengal
Finance Minister.*

“He pointed out that as things stood today States were unable to establish command over a large segment of the resources or revenue.

The Constitution did not allow larger share of revenue to States both actual and potential. States were therefore compelled to take recourse to other methods” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

நம்முடைய நித்யமைச்சர் அவர்கள் இந்தப் பற்றாக்குறையை எப்படிச் சரிக்கட்டப் போகிறார்கள் என்ற நிலைமையைப் பற்றி சொல்லவில்லை— மத்திய அரசாங்க உதவியை நாடுகிறார்களா என்று பார்க்கும்போது அதிலே கூட தயக்கம் காட்டுகிறார்கள்: மத்திய அரசாங்கத்தை வற்புறுத்தி பற்றாக்குறையைச் சரிக்கட்ட வேண்டுமென்ற குறிப்பு காணப்படவில்லை—

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்காட்சா]

[1978 பிப்ரவரி 27]

குஜராத் மாநிலத்திலே அந்த மாநிலத்தின் நிதியமைச்சர் அவர்கள் ஒரு பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள்; குஜராத்நிலில் பட்ஜெட்டைச் சமர்ப்பித்த நிதியமைச்சர் அவர்கள்;

“Gujarat Finance Minister Dinesh Shaw presented Budget estimate in the State Assembly for the year 1978-79 which at the current rate of taxes show an overall deficit of Rs. 77.52 crores.

The promise of massive dose of extra Central assistance and market borrowing totalling Rs. 85 crores enabled the Finance Minister to present a balanced Budget without proposing any new taxation measures...”

இதிலே முக்கியமான பகுதி—

“The Centre was expected to help the State deal separately with the opening negative balance of Rs. 41.07 crores while it had also promised another Rs. 44 crores as additional assistance.

Together with the total of Rs. 85 crores to come from Delhi.

மில்லி சர்க்கார் குஜராத் மாநிலத்திற்கு 85 கோடி ரூபாய் கொடுப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறது: அதுபோன்று நம்முடைய மாநிலத்திற்கு ஏதாவது தொகை வருமா; நிதிப்பற்றாக்குறையைச் சரிக்கட்ட வாய்ப்பு இருக்கிறதா என்பதை நிதியமைச்சர் அவர்களிடம் கேட்க விரும்புகிறேன்.

“Together with the total of Rs. 85 crores to come from Delhi the State Exchequer would be able to cut the deficit to Rs. 33.52 crores”

இந்தப் பற்றாக்குறையைக் குறைக்க வாய்ப்பு இருப்பதாக குஜராத் நிதியமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்: ஆனால் நம்முடைய நிதியமைச்சர் ஒரு கருத்தும் இதுபற்றிச் சொல்லவில்லை என்பதைத்தான் நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்,

நம்முடைய அண்டை மாநிலமான கேரள முதலமைச்சர் ஆண்டனி—இளைஞராக இருக்கக்கூடிய அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொல்லுகிறார்கள்; ஒரு மாநிலத்தின் பற்றாக்குறையை மத்திய சர்க்கார்தான் சுடுகட்ட வேண்டுமென்று திட்டவட்டமாகத் தெரிவிக்கிறார்: அவர்கள் கோட்டயத்தில் பிப்ரவரி 11ம் தேதி ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்,

1978 பிப்ரவரி 27] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா]

Mr. Antony said that the first charge on the Central Budget should be an allocation to wipe off the deficits of the States.

Mr. Antony also suggested that non-productive loans sanctioned to the States, such as those for meeting the losses caused by natural calamities should be converted into grants.

Mr. Antony said that it was the State Government's opinion that the Centre should handover more avenues of resource mobilisation to the States, as the States resources were meagre."

மத்திய அரசாங்கத்தில் குறித்து கிடக்கிற நிதி ஆதாரங்களை மாநில அரசுக்குத் தரவேண்டுமென்று வற்புறுத்த வேண்டுமென்ற கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்தைத் தன்னுடைய பதினாறாவாம் நட்டமுடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் வழங்குவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்; இன்று பற்றாக்குறையை ஈடு செய்ய முடியாத நிலைமை உள்ளது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்;

அடுத்து, அவையில் முக்கியமாக விவாதிக்கப்பட வேண்டியது சென்ட்ரல் ஸ்டேட் ரிலேஷன் பற்றியதாகும். நம் முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் "இன்றைக்கு மாநில உரிமைகளைக் கேட்கிற காலம் வந்திருக்கிறது" என்று அழகாகக் குறிப்பிட்டார்கள். அப்படி விவாதிப்பதில் தவறு இல்லை என்று குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். 'இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்' பத்திரிகையில் ஒரு தலையங்கம் வந்திருக்கிறது. அந்தத் தலையங்கத்தில் அவர்கள் எழுதுகிறார்கள்—1978 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 31-ந் தேதி பத்திரிகையில் குறிப்பிடுகிறார்கள்—

NEED FOR DIALOGUE 31.1.1978

"The sentiment for greater autonomy is gaining wide acceptance and it will not do to approach this question with a closed mind. India opted for a unitary set-up at a time when history demanded a strong Centre. Those conditions do not exist now. As Shaik Abdullah has said; greater federalism has an element of historical inevitability about it.

What is needed is a constructive dialogue to ensure that a situation of confrontation which can do little good and much harm, is avoided."

'கன்ஃப்ரான்டேஷனை' 'அவாய்ட்' செய்ய ஒரு 'டயலாக்' தேவை என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். திரு. உமாநாத் அவர்கள் பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள். அப்படி டயலாக் நடைபெறுகிறபோது அரசாங்கம் நிச்சயமாகக் கலந்து கொள்ள

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா] [1978 பிப்ரவரி 27]

வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக இதே மன்றத்தில் மாநில சுயாட்சித் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம்.

இன்றைக்கு மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் தரவேண்டுமென்று மேற்கு வங்க முதலமைச்சர் மட்டும் கேட்கவில்லை; நிதியமைச்சர் அசோக்மித்ரா மாத்திரம் கேட்கவில்லை.

(முற்பகல் 10-30)

இன்றைக்கு பஞ்சாப் முதலமைச்சர் திரு. பாதல் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஷேக் அப்துல்லா அவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். குஜராத் முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட அதை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கர்நாடகத்திலே தேவராஜ் அர்ஸ் அவர்கள் வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்கள். அவருடைய அமைச்சரவையிலிருந்து சென்னபசவப்பா அவர்கள் மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டுமென்று சொல்லக்கூடியவர்.

ஆகவே இப்போது வலிவு அதிகமாகச் சேர்ந்திருக்கிறதே தவிர அதற்கு வலிவு குறையவில்லை. இதைச் சொல்லும் போது இந்த நாட்டின் இன்டக்ரிட்டி என்ன ஆகும், யூனிட்டி என்ன ஆகும் என்று சிலர் கேட்பார்கள். இதைப்பற்றி ராம் கோபால் அவர்கள் 'Undemocratic elements in the Indian Constitution'

என்ற புத்தகத்திலே

'Integrity of India, and 'Security of the State' are not an iceball which melt by a heated utterances. What is meant by 'Integrity of India'? India as the Constitution in Article 1 says, 'is a Union of States' and the States have a right, whether such a right is Provided for in the Constitution or not—to demand a larger measure of autonomy or what they call 'full autonomy'

என்று சொல்லியிருக்கிறார். இன்றைக்கு இது முக்கியமான பிரச்சனையாக இருக்கிறது. இதைப்பற்றி நிதியமைச்சர் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை. கடந்த பட்ஜெட்டில்லே ஓரளவுக்கு வந்தார்கள், இந்த பட்ஜெட்டிலே என்ன காரணமோ இப்போது பின்வாங்கிவிட்டார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நான் நம்முடைய நிதியமைச்சர் அளித்த பட்ஜெட்டைத் துருவித் துருவிப் பார்த்தபோது நிதியமைச்சர் அமைச்சர் ஆனதற்குப் பிறகு கொஞ்சம் தயக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது பாராளுமன்றத்திலே அவர்கள் அனல்பொறி பறக்கப் பேசுவார்கள்; கடுமையாகப் பேசுவார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு

1978 பிப்ரவரி 27] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா]

(குறுக்கீடு) பொறுப்பு இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். பொறுப்பிலே இருந்தால்கூட உரிமைகளை விட்டுவிடக்கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்தப் புத்தகத்திலே இரண்டாவது பக்கத்திலே 'இவ்வாறான ஒருமித்த குறிக்கோள்களின் பின்னணியில்தான் தமிழகத்தின் வளர்ச்சி குறித்து மத்திய அரசும் மாநில அரசும் ஒருங்கிணைந்து செயல்படுவது அவசியம்' என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

அதைப்போலவே பக்கம் 3-இல் 'இந்த அடிப்படையில், மத்திய அரசு, மாநிலங்களுக்குப் போதிய நிதி உதவி செய்து அவர்களுடன் தோளோடு தோள் நின்று செயல்பட வேண்டுமென்பதே நம்முடைய விருப்பமும் வேண்டுகோளுமாகும்' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு ஏன் அப்பாலஜடிக் காகச் சொல்ல வேண்டும்.....

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : கடுமையான வார்த்தைகள் தேவை என்று உறுப்பினர் விரும்புகிறாரா அல்லது காரியங்கள் நடைபெற வேண்டும் என்று விரும்புகிறாரா?

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா : நான் காரியத்தைத்தான் விரும்புகிறேன். கடுமையான வார்த்தையை விரும்புவான் அல்ல.

இதிலே சொல்கிறார்கள். 'அதே நேரத்தில் தமிழக மக்களின் நல்வாழ்விற்கும் வளர்ச்சிக்கும் வேண்டிய நியாயமான தேவைகளை மத்திய அரசு மனமுவந்து நிறைவு செய்ய வேண்டும் என எதிர்பார்ப்பதும் நமது உரிமையாகும்' என்று. பக்கம் 42-இல் 'இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் மாநிலங்களுக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள பொறுப்புகளுக்கும் கடமைகளுக்கும் ஏற்ப, இந்தப் பொதுவான வருவாய்கள் பகிர்ந்தளிக்கப்பட வேண்டுமென நிதிக் குழுவிடம் முறையிட்டுள்ளோம்' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அடுத்து பக்கம் 48-இல் 'வெள்ள நிவாரணப் பணிகளுக்கான செலவுக்காக, கூடுதல் நிதி உதவி அளிக்குமாறு மத்திய அரசைக் கோரியுள்ளோம். நிகரப் பற்றாக்குறையை மத்திய அரசும் மாநில அரசும் இணைந்தெடுக்கும் நடவடிக்கைகள் மூலம் ஈடு செய்ய வேண்டும்' என்று சொல்லியிருக்கிறார். 200 கோடி ரூபாய்க்கு வெள்ளத்தால் சேதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கம் கொடுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்திச் சொல்லவேண்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் நாங்கள் சொன்னோம், ஒரு தீர்மானத்தை அதற்காகக் கொண்டுவந்து நிறை

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

[1978 பிப்ரவரி 27]

வேற்ற வேண்டும் என்று சொன்னோம், அப்படி கொண்டு வந்தால் நாங்கள் ஆதரிக்கிறோம் என்று சொன்னோம். ஆனால் அப்படித் தீர்மானம் கொண்டு வரப்படவில்லை.

இதிலே கொள்கை விளக்கங்களை கையாளவில்லை. இப்போது நம்முடைய நிதியமைச்சர், நிதியமைச்சராக மட்டுமல்ல, அவை முன்னவராகவும் இருக்கிறார். ஒரு அவை முன்னவருக்கு இந்த சட்டமன்றத்தின் உறுப்பினர்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கு பொறுப்பு உண்டு. அவைகளிலே முக்கியமான பொறுப்பு இந்த அவையிலே கவர்னர் உரையை வைத்து இந்த அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கைகளை எடுத்துச் சொல்லி உறுப்பினர்கள் அதைப்பற்றி விவாதிக்க வாய்ப்புக் கொடுத்திருக்க வேண்டும். அரசாங்கத்தின் கொள்கைகள் என்ன என்ன என்று நாங்கள் தெரிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பு இருந்திருக்கும். ஆனால், அவ்வாறு செய்யப்படாததால் கொள்கைகளை தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. இங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கிற நிதிநிலை அறிக்கையிலே கூட திட்டவட்டமாக கொள்கைகளைச் சொல்லவில்லை.

இந்த அறிக்கையிலே பார்க்கும்பொழுது நான்காவது பக்கத்திலே என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்றால், “வளர்ச்சிப் பணிகளுக்கான ஒதுக்கீடுகளை இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் மேலும் உயர்த்துவது நமது அடிப்படை நோக்கம் ஆகும்” என்றும், 20-வது பக்கத்திலே, “அரசைப் பொறுத்தவரை, கிராமங்களின் வளர்ச்சிக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து, ஆண்டுக்காண்டு கிராமப்புறங்களுக்காக ஒதுக்கப்படும் தொகைகளைப் பெருக்கி, இந்தப் புரட்சிப் பணியில் பின்தங்காது முன்னேற்றம் காணத் திடமாகச் செயல்படுவோம் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்” என்று சொல்லப்படுகிறதே தவிர திட்டவட்டமான திட்டம் அறிவிக்கப்படவில்லை. இந்த அறிக்கையில் என்ன இருக்கிறது என்றால், They are pious wishes தானே, தவிர இம்ப்ளிமெண்ட் செய்கின்ற திட்டங்கள் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பைனான்ஸ் கமிஷனைப் பற்றி எடுத்துக்கொண்டால், இந்த அரசாங்கத்தின் சார்பாக என்ன கோரிக்கையை வைத்தார்கள் என்பது தெரியவில்லை. அவைகளை நிதியமைச்சரவர்கள் விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைக்கு நம் மாநிலத்திற்கு வரும் வருவாயில் மிகப் பெரிய வருவாய் சேல்ஸ் டாக்ஸ்தான். அந்த சேல்ஸ் டாக்ஸை மத்திய அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளும் என்ற நிலைமை இருந்து வரு

1978 பிப்ரவரி 27] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

கிறது. அதைப் பொறுத்து -இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கை என்ன என்பதைத் திட்டவட்டமாக அறிவிக்க வேண்டும்.

இந்த சேல்ஸ் டாக்கஸைப் பற்றிப் பேசும்பொழுது, வியாபாரிகள், நீண்ட நாட்களாக சிங்கிள் பாயிண்ட் டாக்ஸ், அதாவது ஒரு முனை விற்பனை வரி வ்திக்க வேண்டுமென்று பல ஆண்டுகளாகச் சொல்லி வருகிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு காலத்தில் சிலவற்றிற்கு ஒருமுனை விற்பனைவரி கொண்டு வந்தோம், இந்த ஆண்டும் அப்படி வரும் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் அதற்கு மாறாக புதிய வரிகளை வ்தித்திருக்கிறார்கள். வியாபாரிகளின் நீண்ட நாளை ய கோரிக்கைகள் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை என்பது வருந்தத்தக்கது.

அடுத்து, வெல்ஃபேர் பண்டைப் பொறுத்தவரையில், மெர்ச் சண்டீஸ் வெல்ஃபேர் பண்ட் என்ற பண்டுக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்படும் என்று ஏற்கெனவே இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு தெரிவித்திருந்தது. ஆனால் அதைப்பற்றி ஒரு குறிப்பும் சொல்லப்படவில்லை என்பதைக் குறித்து வருத்தப்படுகிறேன்.

அடுத்து, சில முக்கியமான பிரச்சனைகளைச் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். இப்பொழுது தனிப்பட்ட சில பிரனைகளைக் குறித்து சொல்ல விரும்புகிறேன். கல்விப் பிரச்சனையைப் பொறுத்த வரையில் முஸ்லீம் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் சிரமங்களுக்கிடையில் கல்விச் சாலைகளை நடத்துகிறார்கள். அந்த கல்விஸ்தாபனங்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய மானியம் முறையாகக் கிடைக்கவில்லை, காலாகாலத்தில் கிடைக்கவில்லை. குறிப்பாக பள்ளப்பட்டி என்ற ஊரில் ஓரியண்டல் கேர்ல்ஸ் ஹைஸ்கூல் என்ற ஸ்கூல் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குக் கிடைக்க வேண்டிய மானியம் இரண்டு ஆண்டுகளாக வரவில்லை. இதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கோயம்புத்தூரில் அத்தர் ஐமாத் சார்பாக உயர்நிலைப்பள்ளி நடத்துகிறார்கள். அந்தப் பள்ளிக்குக் கிடைக்க வேண்டிய மானியமும் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அதையும் கவனிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நம்முடைய அரசின் சார்பாக முதலமைச்சருடைய நிவாரண நிதிக்கு என்று வசூல் செய்கிறார்கள். ஸ்டார் நைட் நடத்தி வசூல் செய்தார்கள். மிகவும் கடுமையாக, பலவந்தப் படுத்தி வசூல் செய்தார்கள் என்று எல்லோரும் சொல்கிறார்கள். நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவது, வசூலிப்பதில் கஷ்டத்தை உண்டாக்கக் கூடாது, ஒருவரிடத்தில் வசூலிக்கிறார்கள் என்றால், ஏதாவது ஒரு இலாக்கா போய் நெருங்கினால் அதில் நியாயம்

[திரு எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா] [1978 பிப்ரவரி 27]

உண்டு. ஆனால் ஒரே ஆளிடத்தில், ரெவின்யூ இலாக்கா, மின்சார இலாக்கா என்று சென்று தொல்லை கொடுக்கும் நிலைமைகளைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய ஆயிரம் விளக்கு பகுதியில் இராயப் பேட்டை மருத்துவமனை இருக்கிறது. அதிலே உள்ள நிலைமை என்னவென்றால், நாளொன்றுக்கு 100 இன்ஜெக்ஷன்கள் தான் கொடுப்போம் என்று சொல்கிறார்கள். 101-வது ஆள் சென்றால் இன்ஜெக்ஷன் இல்லை. அது ஏழைகள் அதிகமாக உள்ள பகுதி என்பது நமது நிதியமைச்சர் அவர்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும். (குறுக்கீடு) சயதேவைகளையும் பூர்த்தி செய்து கொண்டு சுயாட்சி, மாநில சுயாட்சிக்குப் பாடுபட வேண்டும். எனவே, இராயப்பேட்டை மருத்துவமனையில் உள்ள அந்தக் குறைபாட்டை நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

போலீஸ் கான்ஸ்டேபிள்களுக்கான குடியிருப்பு என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கிறது. ஏற்கெனவே இருந்த அரசாங்கத்தில் மாதம் இவ்வளவு யூனிட்டிகள் இலவசமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்ற உத்தரவு இருந்தது. ஆனால் என்ன காரணமோ தெரியவில்லை, அதை மாற்றி இன்றைக்கு 10, 15 யூனிட்டிகள் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் அந்தக் காவலர்களுக்கு அந்த வசதியை ரத்து செய்து விட்டு, இப்பொழுது மாதம் 25 ரூபாய் முதல் 45 ரூபாய் வரையில் மின்சாரக் கட்டணம் வசூலிப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். இதை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-40)

அடுத்து ஒரு முக்கியமான பிரச்சனை, இந்த மன்றத்திலே அடிக்கடி பேசப்பட்ட பிரச்சனை. நம்முடைய பொதுப் பணித்துறை அமைச்சரவர்கள்கூட அடிக்கடி பேசியிருக்கிறார்கள். அதுதான் மால்கோ பிரச்சனை. இந்த பிரச்சனையில், மால்கோவின் சார்பிலே ஹைகோர்ட்டிலே வழக்கு போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த வழக்கைத் துரிதப்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், நான் தெரிந்துகொண்டது அந்த வழக்கு விசாரணைக்கு வந்தபொழுது, அரசாங்கத்தின் சார்பிலே யாருமே ஆஜராக வில்லையென்றும், அலட்சியம் செய்யப்பட்டதாகவும், சொல்கிறார்கள். ஆகவே அதிலே கவனம் செலுத்தி வழக்கைத் துரிதப்படுத்த வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அந்த மால்கோ தொழிற்சாலைக்கு டி.ஐ.ஐ.சி. உதவி செய்திருக்கிறது; ஐ.டி.பி.ஐ. பங்கும் அதிகமாக இருக்கிறது. இந்த டி.ஐ.ஐ.சி. ஐ.டி.பி.ஐ., பங்குகளை வைத்துக்கொண்டு ஊனியார் ஒருவர் நிர்வகித்துக் கொண்டு வருகிறார். அவருடைய

1978 பிப்ரவரி 27] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

பதவிக்காலம் மார்ச்சில் முடிவடைவதாகத் தெரிகிறது. ஆகவே, இந்த ஐ.டி.பி.ஐ. மூலமும், டி.ஐ.ஐ.சி. மூலமும் சொல்லி, மீண்டும் அவர் பொறுப்பில் வராமல் நீங்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கலானால், நிச்சயமாக அது நல்ல முயற்சியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல், சக்தி பைப்ஸ் பல மாதங்களாக மூடப்பட்டிருக்கிறது. அதையும் திறக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பெரம்பூர், பி.அண்டு.சி.மில் தொழிலாளர் குடியிருப்பில், வீட்டுச் சுவர் இடிந்து விழுந்து, கணபதி நாயக்கர், அவர் மனைவி சந்திரா. இருவரும் இறந்திருக்கிறார்கள். அ.இ.அ.தி.மு.க. நண்பர் கண்ணன் சென்று, அவர்கள் குடும்பத்திற்கு ஆறுதல் கூறியிருக்கிறார்கள். அண்ணா பத்திரிகையிலும் அதுபற்றி வந்திருக்கிறது. அவர்கள் குடும்பத்திற்கு 31-12-1977 க்குள் நிவாரணம் தரப்படும் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதுவரை தரப்படவில்லை. அதையும் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே போல் J 1 போலீஸ் நிலையத்தில் பெருமாள் என்பவரின் புகார் பற்றியும் கவனிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அதையும் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, போலீஸ் இலாக்காவில், தியாகராஜன் என்கிற போட்டோகிராஃபர் சஸ்பென்ட் செய்யப்பட்டு இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு மேலாகிறது. அவர் செய்த குற்றம் என்னவென்றால் மேல் அதிகாரிகள் பற்றி குற்றம் சொல்லியிருக்கிறார். அதனால், அவரை சஸ்பென்ட் செய்திருக்கிறார்கள். அதுபற்றி, அவர் ஹோம் செக்டர்ட்டரியிடம் எடுத்துச் சொல்லியும் அங்கொன்றும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே, சஸ்பென்ட் செய்யப்பட்ட அந்தத் தியாகராஜனை மீண்டும் வேலையில் சேர்க்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. கே. பண்ணை சேதுராம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1978-79-வது ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது நடைபெறுகிற இந்த விவாதத்தில் நானும் கலந்துகொண்டு இந்த மன்றத்திலே பேசுகின்ற வாய்ப்பினைப் பெற்றமைக்கு உள்ளபடியே நான் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

1978-79-வது ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையினை மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் நாஞ்சிலார் அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே ஒருமணி நேரம் சமர்ப்பித்தார்கள். அப்பொழுது மன்றத்திலேயிருந்த அத்தனை பேர்களும் அவையடக்கத்தோடு, அமைதியாக இருந்து

[திரு. கே. பண்ணை சேதுராம்] [1978 பிப்ரவரி 27]

உள்ள உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்தாமல், அதை வரவேற்றார்கள். போராட்டத்திலே வெற்றிபெற்ற மாவீரனைக் கைகுலுக்கிப் பாராட்டுவதைப் போல், இந்த மன்றத்திலேயிருக்கிற அத்தனை உறுப்பினர்களது உணர்வுகளை ஒட்டுமொத்தமாகப் பிரதிபலிக்கும் வகையில், எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே இருக்கிற அருமை அண்ணன் ப.உ. சண்முகம் அவர்கள் நமது நிதியமைச்சர் நாஞ்சிலார் அவர்களுடைய கையைக் குலுக்கிப் பாராட்டினார்கள்.

அதற்கடுத்து, வெளியே நிதிநிலை அறிக்கையைப் பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் பல கருத்துக்களை எடுத்து வைத்தார்கள். அதிலே, குறிப்பாக எனது கவனத்தை ஈர்த்தது ஒரு கருத்து. இந்த ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்கள் கூட கைதட்டி ஆரவாரம் செய்ய முடியாத, வரவேற்க முடியாத நிதிநிலை அறிக்கை இது என்று

* * * * *

விமர்சனம் செய்திருக்கிறார்கள். நான் அவருக்கு இந்த மன்றத்தின் மூலமாகப் பணிவுடன், அடக்கத்துடன் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : உறுப்பினர் பண்ணை சேதுராம் அவர்கள் பேசும்பொழுது, * * *

என்று சொன்னார்கள். அந்த வார்த்தைகளை நீக்குவதோடு மட்டுமல்ல, அப்படிப்பட்ட கருத்து தொனிக்கின்ற வகையில், உறுப்பினரவர்கள் பேச வேண்டாமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : * *

என்ற வாக்கியத்தை சபைக் குறிப்பிவிருந்து நீக்கிட உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. கே. பண்ணை சேதுராம் : எங்களுக்குத் தலைவராக இருக்கக்கூடிய காஞ்சிப் பள்ளியிலே படித்திருக்கக்கூடிய எங்களுடைய தலைவர் அடக்கத்தையும் அமைதியையும் கற்றுக்கொடுத்திருக்கிறார். ஆனால், எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே இருக்கக்கூடிய துணைத் தலைவர் எங்களிடம் ஆர்ப்பாட்டத்தையும் ஆணவத்தையும் எதிர்பார்க்கிறார். சென்ற காலத்திலே சட்டமன்றத்தில் ஆர்ப்பாட்டத்தையும் ஆணவத்தையும் கையாண்டவர்கள் எல்லாம், சர்வவல்லமை பொருந்திய, சகலகலா வல்லுநர்களாக விளங்கிய மாட்சிமைதங்கிய மாண்புமிகு அமைச்சர்களாக இருந்தவர்கள் எல்லாம், இன்றையதினம் சிறகொடிந்த சின்னஞ் சிறு சிட்டுக் குருவிகளைப் போல், காலொடிந்த சின்னஞ்சிறு கோழிக் குஞ்சுகளைப்போல் ஆக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை மெத்த வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

****மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.**

1978 பிப்ரவரி 27] [திரு. கே. பண்ணை சேதுராம்]

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே பாராட்டப்படவேண்டிய அம்சங்கள் குன்றுகளைப் போல இருந்தாலும், கூழாங்கற்களைப் போல இங்கே இருக்கிற குறைகளைத் தேடிப்பிடித்து விமர்சனம் செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கை பற்றாக்குறை நிதிநிலை அறிக்கைதான், ஒத்துக் கொள்கிறேன். இங்கே செலவினம் 726.76 கோடி ரூபாயும், வருவாய் 680.08 கோடி ரூபாயும்; அதில் இந்த ஆண்டு இறுதியில் 34.05 கோடி பற்றாக்குறையாக இருக்கும் என்றும் எதிர்ப்பார்க்கப்படுகிறது என்றும் இருக்கிறது. இந்த 34.05 கோடி ரூபாயை இங்கே நம்முடைய மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தனது திறமையினால், அறிவு ஆற்றலினால் இந்தப் பற்றாக்குறையை 24.5 கோடி ரூபாயாக குறைத்திருக்கிறார்கள். அதை ஆங்கில ஏடான மெயில் பத்திரிகை 21-2-1978-ம் தேதி மிகத் தெளிவாக பாராட்டி இருக்கிறார்கள்.

The Finance Minister, Thiru Manoharan, as sought to exploit the available resources and managed the finances cleverly as not to prove harsh on any section of People. In the effort he has succeeded in getting Rs. 9.55 crores, there by reducing the deficit of Rs. 34.05 crores to Rs. 24.5 crores.

என்று நிதி அமைச்சருடைய திறமையை, அறிவாற்றலைப் பாராட்டியதை இந்த மன்றத்திலே நான் மெத்தப் பெருமையோடு எடுத்து வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மேலும் வரிகள் விதிக்கின்ற நேரத்தில் பொதுமக்களுக்குச் சிரமம் கொடுக்காத வகையில், அதை சிரமமாகவும் நினைக்காத வகையில் வரிகள் போடப்படவேண்டும் என்பதை உலக மாமேதைகள், பொருளாதார நிபுணர்கள் எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள்.

‘To pluck a feather from the duck without causing much inconvenience.

என்ற தத்துவங்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

‘Peague Public Finance and Dalton Public Finance.

Peague and Dalton

என்ற உலகப் பொருளாதார நிபுணர்கள் எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லிய தத்துவங்கள், அந்த மாமேதைகளின்—நிதித் துறையிலே நிபுணர்களான பேக், டால்டன் போன்றவர்கள் எல்லாம் கொடுத்தத் தத்துவங்கள் நம்முடைய நிதிநிலை அறிக்கையிலே நிழலாடுகின்றன, பிரதிபலிக்கின்றன.

[திரு. கே. பண்ணை சேதுராம்] [1978 பிப்ரவரி 27]

அதிலும் இன்றையதினம் விவசாயிகள் மனநிறைவோடு பாராட்டி வருகிறார்கள். விவசாயிகளுக்குத் தனிச் சலுகை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக தமிழகத்திலே இருக்கிற விவசாயிகள் நூற்றுக்கு 75 பேர்கள் கடன்காரர்களாக இருக்கிறார்கள். தமிழகத்திலே இருக்கிற விவசாயிகள் அத்தனை பேர்களும், தங்களுடைய நிலங்களை நில அடமான வங்கிகளிலே அடமானம் வைத்து விட்டு, விவசாயச் செலவுகளுக்குத் தங்களுடைய குடும்பத்திலே இருக்கிற பெண்டு பிள்ளைகளுடைய தங்க நகைகளை மார்வாடிகளிடம் வட்டிக்கு வைத்து கடனிலே அவதிப்படுவதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது.

எனவேதான் தமிழகத்திலே “உழுதவன் கணக்குப் பார்த்தால் உழக்குக்கூட மிஞ்சாது” என்று சொல்லுவதை உணர்ந்து பார்க்கவேண்டும். எனவேதான் இன்றையதினம் 5 ஆயிரம் ரூபாய் வருமானம் வருகிற விவசாயிகளுக்கு வரி இல்லாமல் இருந்தது. இன்றையதினம் 5 ஆயிரத்திலே இருந்து 10 ஆயிரம் வரை வருமானம் வரக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு வரிவிலக்குக்கொடுக்கப்படுகிறது. 10 ஆயிரத்திலே இருந்து 15 ஆயிரம் வரையில் வருமானம் வரக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு 20 விழுக்காடு உள்ள வரி 15 விழுக்காடுகளாகக் குறைத்து விலக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் போலவே 50 ஆயிரம் ரூபாய் அதிகம் வருமானம் வருகிற விவசாயிகளுக்கு கூடுதல் வரி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுபோன்ற சலுகைகள் கேரள மாநிலத்திலும் கர்நாடக மாநிலத்திலும் இருக்கின்றன. ஆனால் இன்றையதினம் எதிர்க்கட்சியாக இருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்த விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய சலுகைகளை எதிர்க்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 10-50)

நான் மெத்தப் பணிவன்போடு இந்த மாமன்றத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் சலுகைகள் வேண்டுமா, வேண்டாமா? சரியா தவறு? என்பதை நீங்கள் தயவு செய்து சொல்லி விடுங்கள். நீங்கள் அந்தச் சலுகைகள் தேவையில்லை; விவசாயிகளுக்கு வரிச் சலுகை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது தவறு என்று சொன்னால், அதையும் நீங்கள் கூறியது போல் நோட்டீஸ் அச்சடித்து, விவசாயிகள் மத்தியில் விநியோகம் செய்யத் தயாராக இருக்கிறீர்களா என்கிற அறைகூவலை நான் எடுத்து வைக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு வரி குறைப்பைப் பற்றி ‘மெயில் பத்திரிகை’ நிதியமைச்சரைப் பாராட்டி இருக்கிறது.

The revision of agricultural income-tax has been wisely done and is to be appreciated.

1978 பிப்ரவரி 27] [திரு. கே. பண்ணை சேதுராம்]

என்று மெயில் பத்திரிக்கை எழுதியிருக்கிறது.

மேலும் இந்த பட்ஜெட்டில் ரூ. 50,000-க்கும் அதிகமாக வருமானம் வருபவர்களுக்கு பாதிப்பு இருக்கிறது என்று இந்து (Hindu) பத்திரிக்கை எழுதியிருக்கிறது.

If those who will be affected adversely by the Budget are to be ranked according to the severity of the hardship imposed, the farmers, those whose agricultural income is above Rs. 50,000.

என்று அதிகமான வருமானம் வரும் முதலாளிகளுக்கு சலுகை கிடைக்கவில்லை என்று ஒப்புக்கொண்டு எழுதியிருக்கிறார்கள்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் மற்றும் ஒரு முக்கியமான அம்சம் பஸ் விபத்துகளில் மாண்டோர் குடும்பத்திற்கு ஆயிரம் ரூபாய் தருவது என்பதாகும். அது பாராட்டப்படவேண்டிய ஒன்று. எந்த மாநில அரசும் செய்யாத ஒரு புரட்சித் திட்டமாகும் இது. அப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டத்தை மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே அறிவித்து இருக்கிறார்கள். கார் விபத்தில், பேருந்து விபத்தில் மரணம் அடையும் மக்கள் பெரும்பாலும் ஏழை வீட்டுப் பிள்ளைகள், ஏழ்மை சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், அடித்தளத்தில் பொருளாதார சிக்கலில், குருவளியில் புயலில் சிக்கித் தவித்துக்கொண்டு இருப்பவர்கள் இவர்கள்தான். அவர்கள் நஷ்டஈடு பெறவேண்டும் என்றால், மோட்டார் ஆக்சிடென்ட் டிரிபியூனலுக்குச் செல்ல வேண்டும். அந்த விபத்து நேர்த்து 90 நாட்களுக்குள் அவர்கள் வழக்கு போட வேண்டும். எத்தனை மரணம் அடைந்த குடும்பத்தினர் அப்படி செய்ய முடிகிறது? அவர்கள் வழக்கு மன்றமும் சென்னை வடிக் காடி பெறமுடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய உரிமைக்கு குரல் கொடுக்கும் வகையில், நம்முடைய தாஞ்சிலார் அவர்கள் அவர்களுடைய உரிமைக் குரல் கொடுத்து அந்த ஏழை எளிய மக்களுக்கு உதவுகின்ற வகையில், இந்த ஆயிரம் ரூபாய் கருணை மானியம் கொடுக்கப்பட்டு இருப்பதை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

[மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்—தலைமை]

தமிழக கலை வளர்ச்சிக்காக இந்த அரசு எந்த அளவிற்கு முயற்சி எடுத்து இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். கம்பர், வள்ளலார் போன்ற தமிழினச் சான்றோர்களுக்கு நினைவுச் சின்னமாய், சென்னையில் தமிழ் பண்பாட்டு நிலையம் ஒன்றும் சங்கம் வளர்த்து முத்தமிழ் வளர்த்த மதுரையில் ஒரு இசைக் கல்லூரியும் நிறுவப்படும் என்று இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிட்டு இருப்பதை வரவேற்கிறேன். பாராட்டுகிறேன்.

கடைசியாக நான் குறிப்பிட விரும்புவது, மாநில சுயாட்சி. மாநில சுயாட்சி பற்றி நம்முடைய உமாநாத் அவர்களும், மதிப்பிற்குரிய சாதிக்காட்சா அவர்களும் இங்கே எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்.

[திரு. கே. பண்ணை சேதுராம்] [1978 பிப்ரவரி 27]

இங்கே அது குறித்து என்னுடைய கருத்தை எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். மாநிலசுயாட்சி தேவைதான் என்றால் ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் ஒவ்வொரு ஆட்சி அமைக்கப்படவேண்டும். அப்படிப் பார்த்தால், அவரவர்களுடைய ஆட்சி அவரவர்களுடைய உரிமையை விட்டுக்கொடுக்க முடியாது. அவரவர்கள் விட்டுக் கொடுக்கமாட்டார்கள். குறிப்பிட்டபடி அந்த மாநில சுயாட்சியை உன்னிப்பாக கவனித்தால், இந்திய ஒருமைப்பாடு இல்லாவிட்டால் நாம் எல்லாம் பின்னாலே தள்ளப்படுவோம். நான் மிகவும் தாழ்மையாகச் சொல்லிக்கொள்வேன்,

நமக்கு வரும் காவிரித் தண்ணீர் மைசூர் மாநிலத்தில் இருந்து வருகிறது. அந்த மாநிலத்தில்தான் கபினி, ஹேரங்கி, லட்சுமண தீர்த்தம் சொர்ணமுகி போன்ற ஆறுகள் இருக்கின்றன. அவற்றின் தண்ணீரைப் பெற்றுதான் தமிழகத்தில் நீர்ப்பாசனம் நல்ல வகையில் அமைந்து இருக்கிறது. அவர்கள் தங்கள் மாநில அரசின் உரிமை அந்த நீரை தங்களுக்கே பயன்படுத்திக்கொள்வது என்று வந்துவிட்டால் என்ன ஆகும்? ஆகவே, தமிழ்நாட்டு மக்கள்தான் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று நான் கூட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கைமீது பல்வேறு உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள். இந்த பட்ஜெட் 'காகிதப் பூ பட்ஜெட்' என்று சொன்னார்கள், கனிமண் மாம்பழம் என்று சொன்னார்கள். இங்கே புலவர் கோவந்தன் அவர்கள் பேசுகிற நேரத்தில், பக்கம் பெருகி இருக்கிறது, ஆனால் பலன் இல்லை என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் குறிப்பிட்டது—அதாவது புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுதான் உண்மை என்று சொல்லி, ஊரை அடித்து உலையில் போடுகிறவர்கள் பக்கம் பெருகி இருக்கிறது. அந்தப் பக்கம் பலன் இல்லை. மடத்து நிலத்தைத் திருடியவர்கள் பக்கம் பெருகி இருக்கிறது. அந்தப் பக்கம் பலன் இல்லை. கோவில் சிலைகளையும், நகைகளையும் திருடுவது மட்டுமல்லாமல், புளியோதரை சட்டியையே தூக்கிச் சென்றவர்கள் பக்கம் பெருத்து இருக்கிறது, அந்தப் பக்கம் பலன் இல்லை. பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் பல கோடி கொள்ளையடித்தவர்கள் பக்கம் பெருகி இருக்கிறது, அந்தப் பக்கம் பலன் இல்லை. கஜானாக்களை காலி செய்தவர்கள் பக்கம் பெருகி இருக்கிறது, அந்தப் பக்கம் பலன் இல்லை என்று சொல்லி, மொத்தத்திலே இந்த பட்ஜெட் "பழம் தின்னும் கிளிகள் தயாரித்த பட்ஜெட். பழம் தின்னும் கிளிகள் தயாரித்த பட்ஜெட்டை பிணம் தின்னும் கழுகுக்கு பிடிக்காது, ரசிக்காது, இனிக்காது, சுவைக்காது" என்று கூறி முடிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அடுத்து, பேசுகின்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் 5 நிமிடங்களுக்குமேல் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நிறையப் பேர்கள்

1978 பிப்ரவரி 27] [பேரவைத் தலைவர்]

பேச வேண்டியிருக்கிறது. நேரம் இல்லை. அனைவருக்கும் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டியிருப்பதால் 5 நிமிடங்களுக்கு மேற்படாமல் தங்கள் பேச்சுக்களை முடித்துக்கொள்ளும் படி உறுப்பினர்களை மீண்டும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*திரு. சி. பழனிமுத்து : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த 1978-79 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பளித்தமைக்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையானது ஏழை எளிய மக்களை வாழவைக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் இதிலே ஏழை எளிய மக்களை வாழவைக்கும் திட்டம் ஏதாவது இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் எந்தவிதமான திட்டமும் இல்லை. அதனால் இது அவர்களை வாழவைக்கும் நிதிநிலை அறிக்கை அல்ல என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

சேலம் மாவட்டத்தில் ஆத்தூர் பகுதியில் நிறைய 'கறுப்புக் கற்கள்' கிடைக்கின்றன. அங்கே கறுப்புக் கல் தொழிற்சாலை ஒன்று இருக்கிறது. அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்களுக்கு நீண்டகால லைசென்ஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த லைசென்சை ரத்துசெய்து, அரசாங்கமே அந்த தொழிலை ஏற்று நடத்தினால் நிறைய வருமானம் கிடைக்கும். அதற்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளிக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் சேலம் மாவட்டத்தில் கண்ணாடித் தொழிற்சாலை ஒன்று இருக்கிறது. அது கடந்த 3,4 வருடங்களாக மூடிக் கிடக்கிறது. இந்த அரசு அதைத் திறக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இராமநாயக்கன் பாளையம் மலைப்பாங்கான இடம். அங்கே மலை அடிவாரத்தில் ஒரு ஏரி கட்டுவதற்கு மதிப்பீடு தயாரித்திருக்கிறார்கள். அந்த ஏரியைக் கட்டி முடித்தால் நிறைய நிலங்கள் பாசன வசதி பெறும். ஆகவே, அதற்கு தகுந்த நடவடிக்கை விரைவில் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பைத்தூர் அணைத் திட்டம் இருக்கிறது. அதை உடனடியாக நிறைவேற்ற அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இத்திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டால் ஆத்தூர் நகரத்தில் கிட்டத்தட்ட 50,000 மக்கள் வாழும் அப்பகுதியில் குடிதண்ணீர்ப் பிரச்சனையும் தீரும், பெருமளவில் பாசன வசதியும் ஏற்படும்.

[திரு. சி. பழனிமுத்து]

[1978 பிப்ரவரி 27]

கீரிப்பட்டி மலை அடிவாரத்தில் ஊத்துக்காடு பகுதியில் ஏரி கட்டும் திட்டம் ஒன்று இருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தினால் சிலியம்பட்டி, அரசநத்தம், கல்லாநத்தம் பகுதிகளில் சிறிய ஏரிகள் அமைக்கும் திட்டம் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. இந்தத் திட்டங்களை எல்லாம் விரைவில் நிறைவேற்றி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என் தொகுதியில் பெத்தநாயக்கன் பாளையத்திலுள்ள ஊராட்சி ஒன்றிய மருத்துவ மனையை அரசு எடுத்து சுமார் 4 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. இன்னும் அங்கு போதிய படுக்கை வசதிகள் இல்லை. மருத்துவ உதவியாளர்கள் சரியாக இல்லை. ஆகவே, போதுமான அளவுக்கு மருந்துகள் சப்ளை செய்து, படுக்கை வசதிகளை ஏற்படுத்தி, மருத்துவ உதவியாளர்களையும் நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களுக்கு மருந்துகள் மிக மிக குறைவாகச் சப்ளை செய்யப்படுகிறது. முக்கியமாக ஊசிமருந்து கிடையாது. மருத்துவர்கள் ஊசி மருந்து வாங்குவதற்கு, வெளியில் வாங்குவதற்கு சீட்டு எழுதி கொடுக்கிறார்கள். நோயாளிகள் கடைகளிலே போய் அந்தச் சீட்டைக்கொடுத்து மருந்து வாங்கி வரவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. இந்த நிலை இல்லாமல் போதுமான அளவுக்கு எல்லா மருந்துகளையும் சப்ளை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஸ் வசதியே இல்லாத இடங்களுக்கு மினி பஸ்களையாவது விட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். மதுரை மாவட்டம் நிலக் கோட்டைப் பகுதியில் மினி பஸ் விடுகிறார்கள். அதைப்போல சேலம் மாவட்டத்தில் ஆத்தூரிலிருந்து பழனியாபுரி, அக்கிரேட்டிப்பாளையம், தளவாய்ப்பட்டி, சூரிய பாளையம், வருகத்தம் பட்டி, வாழப்பாடி வழியாக மினி பஸ் விடவேண்டும், மேலும் ஆத்தூரில் இருந்து வளையமாதேவி, மஞ்சின், புங்கவாடி, பைத்தூர் போன்ற இடங்களில் மினி பஸ்களை விட வேண்டுமென்று இந்த அரசை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-00)

அடுத்து கால்நடைகளுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய மருந்துகள் கால்நடை மருத்துவ மனைகளில் மிகவும் குறைவாகவே உள்ளது. அந்த மருத்துவமனைகளுக்குக் கால்நடைகளைக்கொண்டு சென்றால் அவர்கள் மருந்துச் சீட்டு எழுதிக் கொடுத்து வெளியில்தான் வாங்கவேண்டுமென்றுச் சொல்கிறார்கள்.

ஆத்தூர் தொகுதியில் சின்னக்கல்ராயன் மலையிலும் பெரியக் கல்ராயன் மலையிலும் அதிகமான மலைவாழ் பழங்குடிமக்கள் வாழ்கிறார்கள். அங்குள்ள மக்களின் நலனில் அக்கறை காட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1978 பிப்ரவரி 27] [திரு சி. பழனிமுத்து]

கருமாந்துரையில் ஒரு ஆரம்பச் சுகாதார நிலையம் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வதோடு அங்கே மேலும் ஒரு போலீஸ் காவல் நிலையம் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமாய் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அங்குள்ள மக்களுக்கு மானியமாக 50 சதவீதம் தொகையின் மூலம் அவர்கள் பசு, எருது, மாடு, ஆடு, கோழி முதலியவைகள் வாங்குவதற்கு வசதியாக வழங்கப்படுகிறது. மலைவாழ் மக்கள் நாட்டின் வளர்ச்சியைப் புரிந்துகொள்ளவும் அவர்களுக்கு பாதி மானியத் தொகையில் டிரான்ஸிஸ்டர் ரேடியோ வழங்க ஆவன செய்ய வேண்டுகின்றேன் (மனியடிக்கப்பட்டது).

கிராமங்களுக்கு அதிக அளவில் கொசு மருந்து இனாமாக கொடுக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஸ்தல ஸ்தாபன ஊராட்சி பேரூராட்சிகள் நிதிநிலைமை மிக மிக பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது. சம்பளம் கொடுக்க இயலவில்லை. மின்சாரக் கட்டணம் கட்ட முடியவில்லை. ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு இத்தகைய செலவினங்கள் அதிகமாக இருப்பதால் கிராமங்களுக்கு அரசு மானியமாகக் கொடுத்து திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு ஊக்குவிக்கவேண்டுமென்றுகேட்டுக் கொள்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் அவர்கள் கடைப்பிடித்த அதே கொள்கையையே இந்த அரசும் கடைப்பிடித்து வருகிறது. அந்த முறையை மாற்ற வேண்டும்.

பஸ்ஸுக்குப் பயன்படும் டீசல் மீது வரி உயர்த்தியதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதனால் பஸ் கட்டணம் உயருகின்ற நிலை ஏற்படும். ஏழை மக்களைப் பாதிக்கும் இந்த விஷயத்தில் உடனடிக் கவனம் செலுத்தி ஆவன செய்யவேண்டுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சேலம் மாவட்டத்தில் ஜப்தி நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டு இருக்கிறார்கள். ஜப்தி நடவடிக்கையைக் கைவிட வேண்டுகிறேன். அறுவடை முடிந்ததும் கடன் வசூல் ஜப்தி இல்லாமல், செய்ய வேண்டுகிறேன்.

திரு எம். ஆர். கோவேந்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, ஏழையின் சிரிப்பில் இறைவனைக் கண்ட பேரறிஞர் அண்ணாவின் இதயக் கனியாம் தானைத் தலைவர்—தமிழக முதல்வர் பொன்மனச் செம்மல்—புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் ஆட்சியால் உருவாக்கப்பட்ட 1978-79 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில், தேர்தல் கால வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றுகின்ற வகையில் மது விலக்கினால் ஏற்பட்ட இழப்பினையும் புயல் வெள்ளச் சேதங்களுக்கு அளித்த நிவாரணச் செலவினங்களையும் சமாளித்துக் கொண்டு, அரசு ஊழியர்கட்கு நிவாரணத் தொகை, மண்ணெண்ணெய்க்கு வரிக் குறைப்பு அனைத்து, கிராமங்

[திரு எம். ஆர். கோவேந்தன்] [1978 பிப்ரவரி 27]

களுக்கும் குடிநீர் வசதி, கிராம மக்களுக்கு நடமாடும் மருத்துவ மனை, கிராமங்களுக்கு இணைப்புச் சாலைகள், கிராமங்களுக்கு நியாய விலைக் கடைகள், விவசாய வருமான வரிக் குறைப்பு, சிறு பாசனத் திட்டங்களுக்காக 111 கோடி ரூபாய் என்றெல்லாம் காந்தியாரும் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும் கண்ட கனவை நினைவாக்கும்—மக்களைப் பாதிக்கும் எந்த வரியும் இல்லாத—ஏழை நடுத்தர பின் தங்கிய தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் நல் வாழ்வு ஒன்றே குறிக்கோள் என்பதைப் பறைசாற்றும்—சிறப்பான பத்திரிகைகளும் பொருளாதார மேதைகளும் பாராட்டி வரவேற்றுள்ள புரட்சிகரமான நிதிரிலை அறிக்கையைத் தயாரித்து வழங்கிய மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர்—நாவுக்கரசர் நாஞ்சிலார் அவர்களைப் பாராட்டி, எனது கருத்துக்களைக் கூறுவதில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

சென்ற ஆண்டு வறட்சியினாலும் சமீபத்தில் தாக்கிய புயலினாலும், வெள்ளத்தாலும் மிகுந்த பாதிப்புக்குள்ளான தஞ்சை மாவட்ட விவசாயிகள்—சாகுபடி செலவிற்கே விளைச்சலில்லாமல் வேதனைப்படும் அவர்கள் நிலையைப் பரிஷடன் கவனித்து, நிலவரி, தண்ணீர்த் தீர்வை மற்றும் சிறப்பு வரியினங்களைத் தள்ளுபடி செய்து, கூட்டுறவு கடன்களை ஒத்தி வைத்து, குறுகிய காலக் கடன்களை நீண்டகாலக் கடன்களாக மாற்றி அவர்களை வாழவைக்குமாறு வேண்டுகிறேன்.

பேராலூரணியில் உள்ள சார் பதிவு அலுவலகத்திற்குட்பட்ட பகுதிகள் மிக அதிகமாக இருப்பதால் உரிய காலத்தில் பணிகளை முடிக்க முடியாமல் இருக்கிறது. எனவே, நடப்பு நிதியாண்டில் பேராலூரணித் தொகுதி திருச்சிற்றம்பலத்தில் ஒரு சார் பதிவு அலுவலகம் திறக்க வேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மல்லிப்பட்டினம், மணக்காடு, நடுநிலைப்பள்ளிகளை உயர்நிலைப்பள்ளிகளாக மாற்றுவதற்கு ஆவன செய்வதுடன், பேராலூரணி மகளிர் உயர்நிலைப்பள்ளிக்கும், உடையநாடு, பள்ளத்தூர் உயர்நிலைப்பள்ளிகளுக்கும் நிரந்தரக் கட்டிடங்கள் கட்டித்தர வேண்டுகிறேன்.

பெருமகனூர், குருவிக் கரம்பை, பள்ளத்தூர் ஆகிய உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் பயிலும் பிற்பட்ட அரிசன மாணவர்கட்கு 'மாணவர் விடுதிகள்' ஏற்படுத்தித் தருமாறு வேண்டுகிறேன்.

அலிவலம், ஆண்டிவயல், அரிசனப் பள்ளிகளுக்கு நிரந்தரக் கட்டிடங்கள் கட்டித்தர வேண்டுகிறேன்.

பேராலூரணித் தொகுதியில் பெருமகனூரில் உள்ள அரசு மருத்துவமனையில் போதிய ஆண்-பெண் மருத்துவர்களும் மருத்துவப்பணியாளர்களும், போதிய படுக்கை வசதிகளும் இல்லாததாலும், அந்த மருத்துவ மனைக்கு இதுவரை நிரந்தரக் கட்டிடம் கட்டப்

1978 பிப்ரவரி 27] [திரு. எம். ஆர். கோவேந்தன்]

படாததாலும் அப்பகுதியிலுள்ள சுமார் 1 இலட்சம் மக்கள் தேவையான மருத்துவ வசதிகள் பெற முடியாமல் அவதியுறுகின்றனர். ஆகவே பெருமகனார் மருத்துவமனையை சீர்படுத்தி தேவையான வசதிகளைச் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பேராலுரணி அரசு மருத்துவ மனையில் (1) எக்ஸ்ரே கருவி, (2) இரத்த பரிசோதனைக்கூடம், (3) இரத்த சேமிப்பு நிலையம் ஆகியவைகளை, இந்த நிதியாண்டில் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமெனத் துடன், பேராலுரணி மருத்துவமனை சுமார் 7 இலட்சம் மக்கள் பயன்பெறக்கூடிய மருத்துவ மனையாக இருப்பதால் பல் மருத்துவர், கண் மருத்துவர்களையும் நியமிக்கவேண்டுமென்பதோடு தினமும் சுமார் 700 புற நோயாளிகள் வருவதால் தற்போதுள்ள 3 மருத்துவர்கள் போதுமானதாக இல்லை. ஆகவே இன்னும் 2 ஆண் மருத்துவர்களையும் ஒரு பெண் மருத்துவரையும் நியமிக்க வேண்டுகிறேன்.

பேராலுரணித் தொகுதி திருவேணம் ஒன்றியம் அதம்பையில் உள்ள ஆயுர்வேத மருத்துவ மனையை நவீன வசதியுடன் கூடிய மருத்துவமனையாக்குமாறு வேண்டுகிறேன்.

பேராலுரணி கடலோரப் பகுதிகளில் வாழும் மீனவ மக்கள் கோரப்படியல் ஏற்படும்போதெல்லாம் எங்கு தங்குவது என்று வழிதெரியாமல் சொல்லவொண்ணாத துயருருகின்றனர். ஆகவே, ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் சமுதாய நலமன்றக் கட்டடங்கள் கட்டிக் கொடுப்பதுடன் மீனவர் குடியிருப்புக்கு மீனவர் காலனிகள் கட்டித்தருமாறும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நீண்ட நாட்களாக தீர்த்தப்படாதிருக்கும் விசைப்படகு, நாட்டுப் படகு தகராறுக்கு நிரந்தர தீர்வு கண்டு அம்மக்களை நிம்மதியாக வாழச் செய்யுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஏரிப்புறக்கரை, கீழ்த்தோட்டம், மல்லிப்பட்டினம், சம்பைப்பட்டணம் ஆகிய கடலோரக் கிராமங்களில் கடலுக்கும் ஊருக்கும் உள்ள வாய்க்கால்களை சீரமைத்து படகுகள் கடலுக்கும் ஊருக்கும் சென்றுவர ஆவன செய்ய வேண்டுகிறேன்.

அறநிலையத் துறையைப் பொறுத்த வரையில், ஆத்தானூர் வீரமாகாளியம்மன் கோயில் நிலத்தில் சுமார் 40 ஆண்டுகாலமாக வாழ்ந்து வருகின்ற மக்களுக்கு சென்ற நிதிநிலை அறிக்கை விவாதத்தில் நான் எடுத்துக்கூறியபடி அவர்கள் குடியிருக்கிற இடத்திற்கு மனைப் பட்டாவும் அவர்கள் அனுபவித்து வருகின்ற தென்னை, நஞ்சை, புஞ்சை நிலங்களை நீண்ட காலக் குத்தகைக்கும் கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். ஆர். கோவேந்தன்] [1978 பிப்ரவரி 27]

கருவக்கரம்பை-கஞ்சங்காடு கிராமத்தில் முத்துமாரியம்மன் கோயிலுக்குச் சொந்தமான நிலத்தில் சுமார் ஐந்து தலைமுறையாக வீடு கட்டி வாழ்ந்து வருகின்ற ஏழை விவசாயிகளை கோயில் அறங்காவலர்கள் அப்புறப்படுத்த முற்படுவதை உடனடியாக நிறுத்தி சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு மனைப் பட்டா வழங்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காலகம்-ஆவுடையார் கோயில் சாலை கிலோ மீட்டர் 17.6 மேற்படி சாலையில் 10.6, பெருமகனூர்-அத்தானி சாலை கிலோ மீட்டர் 6.8, ஒட்டங்காடு-ஆயிங்குடி சாலை கிலோ மீட்டர் 24.4-லிலும் மேற்படி சாலையில் பண்ணைவயல் ஒரத்தில் அக்கினியாற்றிலும் உயர்மட்டப் பாலங்கள் கட்டித்தருமாறு கடந்த நிதிநிலை அறிக்கை விவாதத்தின்மீது வேண்டியதை மீண்டும் நினைவூட்டி பாலங்கள் கட்டித்தர வேண்டுகிறேன்.

பேராலூரணி காவல் நிலையத்திற்குட்பட்ட ஊர்கள் அதிகமாக இருப்பதால் பேராலூரணி காவல் நிலையத்தினர் எல்லாப் பகுதிகளையும் கண்காணிக்க முடியவில்லை. ஆகவே, பேராலூரணித் தொகுதியில் கடலோரப் பகுதியை உள்ளடக்கி மல்லிப்பட்டினத்தில் ஒரு காவல் நிலையம் ஏற்படுத்துமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சென்ற நிதிநிலை அறிக்கை விவாதத்தின் போது நான் குறிப்பிட்ட பேராலூரணி தொகுதியிலுள்ள—தினமும் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் பார்த்து மகிழ்ந்து செல்கின்ற “மனோரா” என்ற ஏழுக்கு எழில் மாடமான வரலாற்று சிறப்பு மிக்க நினைவுச் சின்னத்தை புதுப்பித்து சுற்றுலா இடமாக அறிவிக்கவும் பயணிகள் தங்குமிடம், பூங்கா போன்றவற்றை அமைக்கவும் மீண்டும் நினைவூட்டி நிறைவேற்றித்தர வேண்டுகிறேன்.

பேராலூரணி நகரத்தில் பெயரளவில் இருக்கும் ஒழுங்குமுறை விற்பனைக் கூடத்திற்கு போதுமான பணியாட்களை நியமித்து, தேவையான நிதி ஒதுக்கிடு செய்து தேங்காய், கடலை போன்றவற்றை கொள்முதல் செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பல ஆண்டுகளாக முடிவு பெறாதிருக்கும் பெருமகனூர் நகர குடிநீர் திட்டத்தை நிறைவேற்றிக்கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பல ஆண்டுகளாக நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கும் கொள்ளுக்காடு, வெளிவயல், புதுப்பட்டினம் ஆகிய கிராமங்களில், சுமார் 700 ஏக்கர் பாசனம் அளிக்கக்கூடிய ராஜாமடம் அக்கினியாறு, கொள்ளுக்காடு இறைவை நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தை இந்த நிதி ஆண்டில் நிறைவேற்றித்தருமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1978 பிப்ரவரி 27] [திரு. எம். ஆர். கோவேந்தன்]

பேராலூரணி வட்டாட்சியர் அலுவலகம் தற்போது போதிய வசதியற்ற வாடகைக் கட்டிடத்தில் இயங்குவதால் நிரந்தரக் கட்டடம் கட்டித்தர வேண்டுகிறேன்.

சுமார் 7 இலட்சம் மக்கள் வாழும் பேராலூரணி தொகுதியின் மத்தியில் பேராலூரணி பேரூராட்சிதான் நகரம் என்ற பெயரில் உள்ளது. இலட்சக்கணக்கான மக்கள் வாழும் பேராலூரணி நகரத்துடன் தொடர்பு கொள்ளவும் தொகுதியின் மிக முக்கியமான ஊர்களுக்குச் சென்று வரவும் போக்குரவத்து வசதி இன்றியமையாததாகும். எனவே, பேராலூரணி-பெருமகனூர் (கழனி வாசல், ரெட்ட வயல் வழி), பேராலூரணி-அதிராமபட்டினம் (உடைய நாடு, சேதுபாவா சத்திரம் வழி) பேராலூரணி-திருச்சிற்றம்பலம் (ஆவணம், செருவாவிடுதி வழி) ஆகிய ஊர்களுக்கு நகரப் பேருந்துகள் விடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பேராலூரணியிலிருந்து 25 மைல் சுற்றளவிற்கு மேல்தான் முன்சீப் கோர்ட், மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட் ஆகியவை இருக்கின்றன. எனவே, தனி வட்டமாகிய பேராலூரணியில் ஒரு முன்சீப் கோர்ட், மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டுகளை ஏற்படுத்தித் தருமாறு கேட்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. ரமணி, 15 நிமிடங்களில் முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

*திரு. கு. ரமணி : தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கை மீது மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் ஏற்கெனவே நாங்கள் சில கருத்துக்களை வைத்துள்ளோம். நான் இப்போது சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை ஆரம்பிக்கும்போது குறிப்பிட்டுள்ள முக்கியமான மூன்று விஷயங்களை நான் ஞாபகப்படுத்திவிட்டு மேலே செல்கிறேன். ஒன்று, அவசிய அவசரமற்ற செலவுகளில் சிக்கனம், இரண்டாவதாக, வரிகளை சரிவர முறைப்படி வசூலித்தல். மூன்றாவதாக, வருவாய் இனங்களில் வளர்ச்சியை உறுதிப்படுத்தல். இவற்றில் தக்க கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும். வரி செலுத்துவோர்களிடம் சரிவர பாக்கியின்றி வரி வசூலித்தாலே அரசுக்கு அதிக வருமானம் கிடைக்கும். வரி செலுத்த வேண்டியவர்கள் இந்த நிலைமைகளிலிருந்து தப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மேலும் தப்பித்துக் கொள்ளக் கூடிய நிலைமை வந்துவிடக்கூடாது என்பதை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். ஏற்கெனவே சொல்லியுள்ள இரண்டு விஷயங்கள் சரியானவை.

[திரு. கு. ரமணி] [1978 பிப்ரவரி 27]

(முற்பகல் 11-10)

முன்னுதாரக நாம் என்ன சொல்லியிருக்கிறோம். “நமது பற்றாக்குறையை ஈடு செய்வதற்கு மட்டுமல்லாது வரி ஆதாரங்களை வருங்காலத்தில் விரிவுபடுத்தவும், ஓரளவு கூடுதல் வரி விதிப்பு தேவையாகிறது. நாம் கொண்டுவர இருக்கும் வரி மாற்றங்களில் சாதாரண மக்களின் பளுவை அதிகரிக்காமல் இருக்க, முயன்றுள்ளோம். . . .” என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இதிலிருந்து என்ன தெரிகிறது? இந்தப் புதிய வரிகள் என்பது பின்னால் எடுக்கப்பட்டக்கூடியது அல்ல. தொடர்ந்து நிற்கக்கூடியது என்பது இதிலிருந்து தெளிவாகிறது. இதுதான் சற்று ஆபத்தான விஷயம். இதனால் பாதிக்கப்பட்டக்கூடியது, சாதாரண ஏழை மக்கள், இந்த நாட்டிலுள்ள 90 சதவீதம் பேர்கள் எந்தவிதமான நிதிவசதியுமற்ற சாதாரண மக்கள். ஆகவே, இந்த நடவடிக்கையால் அரசுக்கு நல்ல பெயர் வருமா அல்லது கெட்ட பெயர் வருமா என்பதை அரசு சீர்தூக்கிப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விலைவாசியைப் பொறுத்த வரையில், அரசு சற்று மெத்தனமாகவே இருந்து வந்திருக்கிறது. இதைப்பற்றி இன்னும் கொஞ்சம் கூடுதலாக கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. நிதியமைச்சர் தனது அறிக்கையில் என்ன சொல்லியிருக்கிறார் என்றால். . . . “உணவு தானியங்களும் அன்னியச் செலவாணியும் பெரும் அளவில் இருப்பது அரிய வாய்ப்பாகும். விலைவாசிகளில் ஓரளவு ஏற்றம் இருப்பினும் இது அச்சமுறாமளவுக்கு இல்லை யென்றே சொல்ல வேண்டும். . . .” என்று குறிப்பிட்டிருக்கின்றோம். அதே சமயத்தில் மத்திய சர்க்காரிலிருந்து என்ன சொல்லுகிறார்கள். மத்திய அரசு அடிப்படையாகக் கொள்கின்ற, ‘எக்ஸ்ட்ரிக் சர்வே’ என்ற வெளியீட்டில் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த மன்றத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். . . .

‘A curious feature of the price situation which directly affects the consumer is that while the wholesale price index rose by less than one per cent between March and December 1977, the consumer price index went up in the same period substantially by 5.8 per cent. This may indicate that the middleman continues to make large profit at the expense of the producer as well as the consumer.’

எக்ஸ்ட்ரிக் சர்வேயில் குறிப்பிட்டிருப்பதெல்லாம் வேத வாக்கு என்றே அல்லது அவை எல்லாம் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியது என்றே நாம் சொல்லவில்லை, அவ்வாறு ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியது மல்ல. ஹோல்சேல் இண்டக்ஸ் என்று எது ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறதோ அவையெல்லாம் பெரிய முதலாளிகளும், பெரிய வியாபாரிகளும் கொடுப்பதில் மூலமாகத்தான் இது தயாரிக்கப்படுகின்றன என்பதுதான் உண்மை. மொத்த வியாபாரத்தில்

1979 பிப்ரவரி 27] [திரு. கு. ரமணி]

1 சதவீதம் என்று இருப்பதற்கு சில்லறை வியாபாரம் 6 சதவீதம், 7 சதவீதம், 8 சதவீதம் என்று சொல்வதை வைத்துக் கொண்டாலும், பிரைஸ் இன்க்ரீஸ் என்பது கடுமையான விஷயமாக வந்து நிற்கப் போகிறது என்பதை நாம் ஒப்புக் கொண்டு தான் ஆகவேண்டும். இதற்கு மத்திய சர்க்கார்தான் முழுப் பொறுப்பு என்பதில் யாருக்கும் கருத்து வேற்றுமை கிடையாது. இருப்பினும் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு, விலைச்சலைப் பெருக்குவதற்கு வழி செய்து, விலைவாசி உயர்வை தடுப்பதற்கு மாநில சர்க்காரைப் பொறுத்தளவில், நமக்குள் இருக்கும் நிர்வாக அதிகாரங்களுக்குட்பட்டு, தங்களால் என்னென்ன நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள முடியுமோ அவைகளை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விலைவாசி ஓரளவுதான் உயர்ந்திருக்கிறது என்ற அடிப்படையை நம்பிக் கொண்டு மெத்தனமாக இருந்து விடக் கூடாது. சீசன் காலத்திலாவது விலை இன்னும் மேலே போய் விடாமல் இப்போதுள்ள விலையை கீழே கொண்டுவர முடியுமா என்பதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும். அறுவடை சீசன் முடிந்தால் விலை எங்கு போய் நிற்குமென்று சொல்ல முடியாது.

அடுத்தபடியாக, அரசு போட்டிருக்கும் வரிகள், இன்றைக்கு பேருந்துகளின் இருக்கைகளின் மீது போட்டிருக்கும் வரி உயர்வால், நிச்சயமாக ஏழை எளிய மக்கள் பாதிக்கப்படப் போகிறார்கள். மூன்று விதங்களில் போடப்பட்டிருக்கின்ற வரி உயர்வும் சாதாரண ஏழை மக்களின் தலையில் தான் சுமத்தப் போகிறார்கள். டவுன் பஸ்களாக இருந்தாலும் சரி, மொஃபூஸில் பஸ்களாக இருந்தாலும் சரி, இவைகளுக்கு எல்லாம் போடப்படுகின்ற வரி உயர்வு மக்கள் தலையில் போடுகின்ற வரி உயர்வாகத் தான் அமையும்.

அதே போன்றுதான் பதப்படுத்தப்பட்ட தோல் மீது போடப்படுகின்ற வரி உயர்வும்—சாதாரண மக்கள் அன்றாடம் உபயோகிக்கின்ற அயிட்டம்தான் இதுவும்—இதுவும் சாதாரண மக்களைத்தான் பாதிக்கும்.

அதேபோல் பருத்திக் கழிவு, பருத்தி நூல் கழிவு, செயற்கை பட்டு நூல், ஸ்டேபிள் ஃபைபர் நூல், ஜரிகை இவைகள் மீது போடப்பட்டிருக்கும் வரி உயர்வும் ஏழை மக்களை பாதிக்கக் கூடியதே.

கழிவுப் பருத்தியால் செய்யப்படுகிற மோட்டா நூலை எடுத்துக் கொண்டால் ஜமக்காளங்கள், பெட்ஷீட்டுகள் இவைகள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. இதுவும் சாதாரண மக்களை பாதிக்க

[திரு. கு. ரமணி]

[1978 பிப்ரவரி 27]

கூடியதுதான். இதன் காரணமாக கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்களிடையே வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் கூட ஏற்படக்கூடும். இதையும் நாம் கவனிக்க வேண்டும்.

சோப்பை எடுத்துக் கொண்டாலும், அதுவும் ஏழை மக்கள் அன்றாடம் உபயோகிக்கின்ற பொருள்தான்.

அது போல் இயந்திரப் பொருட்களை எடுத்துக் கொண்டால் 5 சதவீதத்திலிருந்து 6 சதவீதமாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இதில் ஏகபோக முதலாளிகள், பெரும் முதலாளிகள் வருவதில்லை. சாதாரண ஏழை மக்கள் ஒரு லேத் வைத்திருந்தாலும் கூட, ஒரு பிளாஸ்டிக் இயந்திரம் வைத்திருந்தாலும்கூட, இந்த வரி உயர்வினால் பாதிக்கப்படுமா இல்லையா என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும்.

அப்படியானால் இது சிறு தொழில்களையே எப்படி பாதிக்கப் போகின்றது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். சிறு தொழில்களுக்கு நாம் பல சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லும்போது, அந்தத் தொழில் பாதிக்கப்படக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டு விடக்கூடாது. இதையெல்லாம் அரசாங்கம் யோசனை செய்ய வேண்டும். ஆகவே, வரி விதிப்பதிலே இப்படி செய்திருப்பது சரியல்ல என்று நான் கருதுகிறேன்.

அடுத்தது, பெயிண்ட், வர்ணக் கலவைகள், 'பிளை உட்' போன்றவைகள் அத்தியாவசியப் பொருள்களாகக் கருதவில்லை. அவைகளுக்கு வரி போட்டிருப்பதை ஓரளவுக்கு ஏற்றுக் கொள்ளலாம். ஆனால், சிமெண்டிலே ரொம்ப லாபம் வருகின்றது என்று சொல்லி அதற்கு வரி போட்டிருப்பதை ஏற்றுக் கொள்வதற்கில்லை. ஏற்கனவே கட்டிடத் தொழில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கட்டிடத் தொழில் இப்போது அனேகமாக ஸ்தம்பித்து இருப்பதைப் பார்க்கின்றோம். இந்த நிலைமையில், 4, 5 வருஷங்களுக்கு முன்பு நாலேழுக்கால் ரூபாய், ஐந்து ரூபாய்க்கு விற்பனை சிமெண்டு மூட்டை இப்போது 22 ரூபாய் என்று சொல்லக் கூடிய அளவுக்குப் போய் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். ஆகவே, இந்த வரியினால் கண்டிப்பாக அதிக கஷ்டம் உண்டாகும். கண்ணடிச் சாமான்களைப் பற்றிய வரையில் வரை போட்டிருப்பது பெரிய விஷயமாயில்லை.

பெட்ரோல், டீசல் போன்ற பொருள்களை பணக்காரர்கள் தான் உபயோகிக்கிறார்கள் என்று சொல்லி, வரி போட்டிருப்பது சரியல்ல. அரசு வாகனங்களிலே பேருந்துகளிலே இது பெரும்பாலும் உபயோகப்படுத்தப்படுகின்றது. 7, 8 கார்ப்பரேஷன்களிலே பஸ்கள் ஓடுகின்றன. போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர்களிலே பஸ்கள் உயரது என்று உறுதி சொல்வார்களா? இதனால் கட்டணம் உயரது என்று அவர்கள் பதிலிலே சொல்வார்கள் இல்லை. இதையெல்லாம் அவர்கள் பதிலிலே சொல்வார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

1978 பிப்ரவரி 27] [திரு. கு. ரமணி]

ஆகவே, இந்த டிசல், பெட்ரோல் போன்றவைகளால், இவைகளுக்கு போடப்பட்டிருக்கின்ற இந்த வரி உயர்வினால் சாதாரண மக்கள்தான் மிகவும் பாதிக்கப்படுவார்கள்.

மண்ணெண்ணையைப் பொறுத்த வரையில் வரியைக் குறைத்திருப்பதை நான் மிக மிக வரவேற்கிறேன்.

அதே சமயத்தில் நாம் பார்க்க வேண்டியது என்ன? மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கைப் பொருள்களின் மீது வரி போடக்கூடிய நிலைமைக்கு மாநில சர்க்கார் நிதிநிலை விடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஏழை எளிய மக்கள் உண்ணுவது, உடுத்துவது உறங்குவது இருப்பது போன்ற தேவைகளுக்கான பொருள்களின் மீது வரி போட்டு அவர்களைக் கசக்கி பிழிந்து வரி வாங்கக் கூடிய நிலைமைக்கு மத்திய சர்க்கார் மாநில சர்க்காரை விட்டிருக்கின்றது என்றுதான் நான் கருதுகின்றேன். எனவே பொருளாதாரத்தில் மக்களுடைய தினசரி வாழ்க்கையை இணைத்து இந்தப் பிரச்சனையைப் பார்க்க வேண்டும்; அதை முன் வைத்து நாம் காரியங்கள் செய்ய வேண்டும்.

எனவே, மக்களுடைய அன்றாட வாழ்க்கை நிலையை கடுமையாக பாதிக்கிற இந்த விஷயங்களை இந்த அரசு கவனிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்போது போடப்பட்டுள்ள இந்த வரி உயர்வு, அவர்களால் தாங்க முடியாத அளவுக்குப் போடப்பட்டிருக்கிறது. இது சரிதான், அவர்களால் இதைத் தாங்க முடியுமா என்று பார்த்து வரி போட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இதே மாதிரி இன்னொரு முக்கியமான அம்சத்தைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிராமங்களிலே இருக்கின்றவர்களுக்கு நிலவரியைக் குறைத்திருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இதிலே பெரிய நிலச்சுவான்தார்களுக்கு வரியை குறைத்திருப்பது என்று சொல்வதில் என்ன நியாயம்? ஏற்கனவே ஆண்டு 15,000 ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் வரக் கூடியவர்கள், அதாவது மாதத்திற்கு 1,250 ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் வரக்கூடியவர்களுக்கு ஏன் வரியைக் குறைக்க வேண்டும்? அதற்குமேலும், 15,000 லிருந்து 20,000 ரூபாய் வரையிலும் 10 சதவீதம் என்றும், 20,000 லிருந்து 25,000 ரூபாய் வரையிலும் 10 சதவீதம் என்றும், 25,000 லிருந்து 30,000 ரூபாய் வரையிலும் 15 சதவீதம் என்றும், இப்படி 70,000 ரூபாய் வரையிலும் குறைத்துள்ளதாய் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இப்படி 70,000 ரூபாய் வரையிலும் குறைக்கப்பட்டு அதற்கு மேல் வருமானம் வரக்கூடியவர்களுக்கு மேலும் சற்று அதிக வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. அதிகம் போட்டதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். அதிலே சந்தேகமில்லை. ஆனால், மேலே கூறப்

[திரு. கு. ரமணி]

[1978 பிப்ரவரி 27]

பட்டவர்களுக்கும் வரியைக் குறைக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. மாதம் ஒன்றுக்கு 1,250 ரூபாயும், அதற்குமேல் 3,000, 4,000, 5,000 என்று வருமானம் இருக்கின்றவர்களுக்கு நாம் வரியைக் குறைப்பது என்பது எவ்விதத்திலும் நியாயமில்லை என்று நாங்கள் கருதுகிறோம்.

ஒரு விஷயத்தை நான் கேட்க விரும்புகிறேன். இதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் இறுதியில் பதில் சொல்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

தமிழ்நாடு முழுவதும் நிலச்சுவான்தார்கள், விவசாயச் சங்கம் என்ற பெயரிலே ஒன்றை நடத்தி வருகின்றார்களே, அவர்களுடைய செல்வாக்கு இதிலே கொஞ்சம் புகுந்திருக்குமா, அவர்கள் முயற்சித்திருப்பார்களா என்பதை இந்த அரசு கூற வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, மீனவர்களைப் பற்றி அவர்களுக்கு உதவுவதாக இந்த அரசு சொல்லியிருப்பது வரவேற்கத் தக்கதாகும். ஆனால், அதே சமயத்தில், “இயந்திரப் படகுகளைக் கட்டி வழங்குவதில் ஈடுபட்டுள்ள தமிழ்நாடு மீனவ வளர்ச்சி நிறுவனத்துக்கு 92.4 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது” என்று அறிக்கையிலே கூறப்பட்டுள்ளது.

இப்படி இயந்திரப் படகுகளைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, கட்டு மரத்திலே தன் உயிரையே பணயமாக வைத்து, தினமும் கடலிலே சென்று செத்தானா, பிழைத்தானா என்று கூட சொல்ல முடியாத அளவிலே தன் குடும்பத்தைக் காப்பாற்றிக் கொண்டு வரும் கட்டுமர மீனவனைப் பற்றி இந்த அறிக்கையிலே எதுவும் குறிப்பிடப்படவில்லை என்பது மிகவும் முக்கியமானது. ஏற்கனவே பணம் வைத்திருக்கக்கூடியவர்களுக்கு மேலும் மூலதனம் போட்டு, முதலாளிகளாக வளரக் கூடிய வகையில், மாற்றக் கூடிய வகையில் வழி செய்யும் போது மனித சக்தியை பயன்படுத்த கூடிய வகையில், வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்கக் கூடிய வகையிலே, இவர்களுக்கும் உதவுவது, பயன்படுத்துவது அரசின் முதற் கடமையல்லையா? அதையும் பார்க்க வேண்டுமென்பது எங்கள் கருத்து.

ஆகவே, கட்டுமர மீனவர்களாகிய அவர்களுக்கு எந்த அளவிலே வசதிகள் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று பார்ப்பது நமது கடமை. யந்திரப் படகுகளுக்கு பல மாதிரியான சலுகைகள் கொடுக்கும்போது ஓரளவுக்கு நியாயமான வருமானம் வரக் கூடிய முறையிலே இந்த கட்டுமர மீனவர்களுக்கும் சலுகைகள் கிடைக்கக் கூடிய வகையிலே முறையை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று நான் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

1978 பிப்ரவரி 27]

[திரு. கு. ரமணி]

இப்படிப்பட்ட முறையிலே இந்த பட்ஜெட்டிலே இன்றைக்கு குறையுள்ளது என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்லும்போது, போன பட்ஜெட்டிலே நான் சொன்னதை மீண்டும் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11-20)

போன பட்ஜெட்டில் பற்பொடி, பற்பசைக்கு வரி போட்ட போது எங்கள் கட்சியின் தலைவர் திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் அன்றைக்கே இந்த மாமன்றத்தில் அது கூடாது என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். இப்படிப்பட்ட பல அன்றாட, அவசிய பொருள்களின் மீது போன பட்ஜெட்டிலேயே வரி போடப்பட்டது. இந்த அரசு சமர்ப்பித்த முதல் பட்ஜெட்டிலேயே அந்த அளவுக்குச் செல்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கவில்லை. அதனால் அது சரியல்ல என்று அன்றைக்கே நல்ல விவாதம், கடுமையான விவாதம் நடைபெற்றது. அந்த அனுபவத்தை அரசு எடுத்துக் கொள்ளாமல் இன்றைக்கும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. நான் சுமார் 18 பொருள்களை, பிரிவுகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டேன். மண்ணெண்ணெய்க்கு வரியைக் குறைத்திருக்கிறார்கள். சிலவற்றை அத்தியாவசியப் பண்டங்கள் அல்ல என்று விட்டுவிட்டோம். ஆனால் பத்து பதினைந்து பொருள்கள் மீது, அத்தியாவசியப் பொருள்கள் மீது வரி போடப்பட்டிருக்கிறது நியாயமல்ல.

(திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்காட்சா—தலைமை)

இன்றைக்கு மத்திய சர்க்கார் விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்தும் நடவடிக்கை எடுக்க முதலில் கடமையைப் பெற்றுள்ளது. அவர்கள் இன்றைக்கு நம்முடைய தேவைகளுக்குக் கொடுக்கும் படியான நிதி உதவி போதாது. அதை நாம் அதிகப்படியாக நிர்ப்பந்தித்துப் பெறுவதற்கு எந்த முறையில் பெற முடியுமோ அந்த முறையில் அனைத்து தமிழக மக்களின் ஆதரவையும் பெற்றுப் பெறுவது ஒன்று.

இரண்டாவது, வரி விதிப்பில் நிதி திரட்டுவது ஆனது தேர்தல் காலத்தில் மக்களுக்கு வாக்குறுதிகளைக் கொடுக்கிறார்கள்—அதற்கு மாறாக உள்ளது கட்சிகள், மற்ற அமைப்புகள் மக்களின் வாக்கைப் பெற்று அதிகாரத்திற்கு வந்த பிறகு நிதி ஆதாரங்களைத் திரட்ட எங்கும் கை வைக்க முடியாத நிலை. அதிகாரம் மத்திய அரசு கையில். நேற்றைய தினம் எங்கள் க்ருப் உப தலைவர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் சொல்லும்போது சிவரங்களைத் தெனீசாகக் கோடிட்டுக் காட்டுங்கள்.

நிதி ஆதாரங்களைத் திரட்ட மக்களோடு நேரடியாகத் தொடர்பு கொண்டிருக்கக்கூடிய மாநில அரசுக்கு முதலிடம் இருக்க வேண்டும். மத்திய அரசாங்கம் அந்தப் பகுதிகளில் எல்லாம் புகுந்து வசூல் செய்ததில் இருந்து கெஞ்சிக் கேட்டு

[திரு. கு. ரமணி]

[1978 பிப்ரவரி 27]

கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வாங்குவது என்ற நிலைமைக்குப் போனால் அது எந்த அளவுக்குச் சரியாக இருக்குமென்று கேட்க விரும்புகிறேன். அது சரியாகாது. அப்படிப்பட்ட நிலை கூடாது.

பட்ஜெட்டில் பல இடங்களில் மத்திய சர்க்கார் கொடுப்பார்கள் என்று எதிர்பார்ப்பது போலவும்¹ அவர்கள் நல்ல முறையில் கவனிப்பார்கள் என்று எதிர்பார்ப்பது போலவும் கூறியிருப்பதிலிருந்து நிதியமைச்சர் அவர்கள் மிகுந்த கஷ்டத்திற்கிடையில் அவர்களுடைய உதவியைக் கேட்டுப் பெற வேண்டிய நிலைமையில் இருப்பது புரிகிறது.

நமக்கு இவ்வளவு தேவைகள் இருக்கின்றன? இதை நிறைவேற்ற நடவடிக்கைகள் தேவை? இவ்வளவு கொடுத்தாக வேண்டும் இல்லாவிட்டால் மாநில அரசு மக்களிடத்தில் கெட்ட பெயர் வாங்க வேண்டும். அதற்கு அவசியம் இல்லை. முனிசிபாலிட்டி குப்பை கூளத்திலிருந்து உயர்ந்த மட்ட வேலை செய்பவர்கள் வரை மக்களுக்காக செயல்படும் மாநில அரசுக்கு நிதி ஆதாரங்களைத் திரட்ட மேலும் வழிவகைகளைத் திறந்து விட்டு நாமே நிதி ஆதாரங்களைத் திரட்டுவதற்கான சந்தர்ப்பத்தை மத்திய அரசு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற அம்சங்களை நல்ல முறையில் நிதியமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் கூறியிருந்தால்—நிச்சயமாகச் சொல்லுகிறேன்—இந்த மாமன்றமே அதனை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும். அது பட்ஜெட்டில் அந்த நிலை இல்லை என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆகவே இப்போது போடப்பட்டிருக்கும் வரிகள் சரியல்ல என்று கருதுகிறேன். போடப்படுகின்ற புது வரிகளைச் சக்தியுள்ளவர்கள் மீது போட வேண்டும். குருவி தலையில் பனங்காயை வைக்கக்கூடாது? யானை தலையில் வைக்கவேண்டும். ஏழை எளிய மக்கள் தலையில் இவ்வளவு பெரிய வரியைப் போடக் கூடாது.

நாம் சேல்ஸ்டாக்சில்தான் பெரும்பாலும் வரி போட முடியும். மற்ற வழிகள் குறைவு. ஆனால் குருவிகள் ஏராளமாக இருக்கும். யானைகள் குறைவாக இருக்கும் என்ற வகையில் பார்ப்பது முதலாளித்துவத்தின் பார்வை. ஒரு ஆளுக்கு ஒரு ரூபாய் வீதம் ஒரு கோடி ஏழைகளுக்குப் போட்டால் ஒரு கோடி ரூபாய் வரி வந்துவிடும்? ஆனால் பணக்காரர்கள் 100 பேர்தான் இருப்பார்கள். அவர்களுக்கு 100 ரூபாய் வீதம் போட்டால் கூட அந்த அளவுக்குப் பணம் வராது என்று சொல்லப்படும். இந்தத் தத்துவம் உண்மையில் ஜனநாயக முறையில் மக்களினப்பால் நின்று ஏழை மக்கள் சுரண்டப்படக் கூடாது என்ற கொள்கையைக் கொண்டவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத ஒன்று.

ஆகவே இதையெல்லாம் கணக்கில் கொண்டு இந்த பட்ஜெட்டில் இவை திருத்தியமைக்கப்பட வேண்டும். ஏழை மக்கள்

1978 பிப்ரவரி 27] [திரு. கு. ரமணி]

பாதிக்கப்படக் கூடிய வரிகள் கைவிடப்பட வேண்டும். அதையும் மீறி மோட்டார் வாகனங்கள் மீது வரி போடுவதாக இருந்தாலும் கூட கட்டணங்கள் உயராது என்ற அளவுக்கு அரசு உத்தரவாதம் கொடுக்க வேண்டும். ஏற்கனவே பஸ் கட்டணங்கள் உயர்ந்திருக்கின்றன. டவுன் பஸ்கள், கிராம பஸ்கள் ஒப்பந்த பஸ்களில் நிச்சயம் கட்டணம் உயராது என்ற உறுதிமொழியை அரசு கொடுக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு வருகிற லாபத்திலேயே வரி வருவாயைச் சரிக் கட்டிக் கொள்ள வேண்டும். அந்த முறையில் இந்த பட்ஜெட்டைத் திருத்தியமைத்து ஒழுங்குபடுத்த வேண்டுமென்று எங்கள் கட்சியின் சார்பாகத் தெரிவித்து விடை பெறுகிறேன்.

*திரு. எஸ். ஸ். இராமசாமி: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்து இருக்கின்ற நிதிநிலை அறிக்கையானது மறுமலர்ச்சியைக் காண்பதற்கான ஒரு அருமையான திட்டம் ஆகும். பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே தாங்கள் தங்கள் வாதத்தைத் தொடங்கும்போது சட்டியிலே இருந்தால் தானே அகப்பையில் வரும் என்று கூறினீர்கள். தங்களுக்கு நான் ஒன்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். இது ஒரு அமுத சுரபி ஆகும். அட்சயக்கோப்பை ஆகும்.

மாற்றுக் கட்சி உறுப்பினர் திரு. அரங்கநாதன் குறிப்பிட்டதைப் போல் வீராணம் போன்ற மோடி மஸ்தான் திட்டம் இதிலே இல்லை. ஆனால் நீரோடை நிலந்திருத்தி உழைக்கின்ற வர்க்கம் உயருகின்ற உன்னதமான திட்டங்கள் இதிலே இருக்கின்றன. நான் ஒரு வரலாற்று மாணவன் என்ற கண்ணோட்டத்திலே இதனைப் பார்க்கிறேன். குப்தர்கள் காலம், கனிஷ்கர் காலம், அக்பர் காலம், ஹர்ஷர் காலம் எல்லாம் பொற்காலம் என்று கூறுவார்கள். அந்தப் பொற்காலங்களிலே இருந்த திட்டங்கள் எல்லாம் இதிலே இருக்கின்றன.

புதிய தமிழகத்தை உருவாக்க பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பொருளாதார நிபுணர்கள், அண்ணல் காந்தியடிகள் ஆகியவர்களுடைய கனவுகளையெல்லாம் நனவாக்குவதற்கான திட்டங்களைக் கொண்ட பொற் காலத்தை அமைப்பதற்கான புரட்சித் திட்டம் இது.

மாற்றுக் கட்சி உறுப்பினர் தாழை கருணாநிதி அவர்கள் பேசும் போது நடுநிசியிலே குடுகுடுப்பைக்காரன் நல்ல காலம் வருகுது நல்ல காலம் வருகுது என்று கூறுவதைப் போல் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். நிதியமைச்சர் அவர்கள் திட்டமாகவே நடக்கப் போவதை, நடக்கவேண்டியதை, நீதியின் குரலை இங்கே வைத் திருக்கிறார்கள்.

[திரு. எஸ். வி. இராமசுரமி] [1978 பிப்ரவரி 27]

திரு. புருஷோத்தமன் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். சம்பிரதாயங்கள், மரபுகள் எல்லாம் இங்கே முறியடிக்கப்படுகின்றன என்று சொன்னார்கள். போட்டோவிலே முதலமைச்சரை முன்னரே வைத்தார்கள். நிதியமைச்சரைப் பின்னரே வைத்தார்கள், சம்பிரதாயம் மீறப்பட்டு விட்டது என்றார்கள். 18-ஆம் நூற்றாண்டிலே இங்கிலாந்து நாடாளுமன்றத்திலே தன்னுடைய வாதத்திறமையினாலே தனி இடம் பெற்ற எட்மண்ட் பர்க்கின் எண்ணக்கருத்தை இங்கே வெளியிடுவது பொருத்தம் என்று கருதுகிறேன். 'conventions and contributions are for the people' அவைகள் மக்களுக்காகத்தான் இருக்கின்றன, அவைகளுக்காக மக்கள் இல்லை என்று சொன்னான். அந்த முறையில் தான் எங்களுடைய தலைவர் யதார்த்த தலைவர், எங்களுடைய தலைவர் சந்தர்ப்பவாதியல்ல, எங்களுடைய தலைவர், புரட்சித் தலைவர், உண்மைக்காகவே அரசியலை நடத்துபவர், ஆகவே, சனநாயகம் சம்பிரதாயங்களும் சடங்குகளும் உண்மைக்கு முன்னே மண்டியிட வேண்டியதுதான் என்று இங்கிலாந்து நாடாளுமன்றத்திலே எட்மண்ட் பர்க் கூறியிருக்கிறார்.

நான் என்னுடைய அருமைத் தம்பி புருஷோத்தமன் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். என்னுடைய இயக்கம், அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம். De pseeas move in silent majesty என்று சொல்லுகின்ற அளவுக்கு ஆர்ப்பாட்ட அரசியலை நாங்கள் விரும்பவில்லை. அதை எங்கள் தலைவர் கற்றுத் தரவில்லை. ஏதென்சு நாட்டு மக்களுக்கு அதைத்தான் இயேசுகிறிஸ்துவன் பிரதிநிதியாக போப் சொன்னார். அந்த முறையிலே புதிய உலகத்தை, எழில் பூக்கும் பூமியை, "தமிழகத்தைக்" கண்டு நாங்கள் நெகிழ்ந்திருக்கிறோம்; மகிழ்ந்திருக்கிறோம்.

திருச்சி நகரத்திலே உள்ள முன்னாள் மேலவை உறுப்பினர் திரு. பராங்குசம் அவர்கள் இதைப்பற்றிச் சொல்லுகிறபோது சொல்லியிருக்கிறார்கள். கூடையைத் திறந்து பார்த்தேன், முட்டை அங்கே இல்லை, திட்டம் இங்கே இல்லை என்று. பருந்து கண்களுக்கு அது தெரியாமல் இருக்கலாம், ஆனால் பொறுமையாக வண்ணச் சிறகுகளை விரித்துப் பார்த்தால் சிங்கார முட்டை இருந்திருக்கும். வீராணம் போன்ற உடைந்த முட்டைகள் இருக்காது, கூவும் போன்ற அழகிய முட்டைகள் இல்லை. சிங்கார முட்டை இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. அரங்கநாதன் பேசும்போது இது ஏதோ அரைத்த மாவையை அரைப்பது போல் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். நிதிநிலை அறிக்கையிலேயே அதற்கு விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, நீங்கள் செய்ய முடியாததை நீங்கள் செய்யாது விட்டு விட்டதைச் செய்யும் திட்டங்கள் இதிலே இருக்கின்றன. வேலைக்காரி வேலை முடிந்தால் வயிற்றிலே கொஞ்சம் கட்டிக்கொண்டு

1978 பிப்ரவரி 27] [திரு. எஸ். வி. இராமசாமி]

வாயிலே கொஞ்சம் போட்டுக்கொண்டு ஏதோ அரைத்திடுவது போன்றதல்ல. நல்ல ஆரோக்கியமான, ருசியான நகரத்து மக்களோடு கிராம மக்களும் வளம்பெறச் செய்யும் அன்னை, அரைத்த மாவுதான் இது என்பதை நான் அவருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-30]

கண்ணை திட்டம், அதாவது நாடி நரம்பாக, இதயமாக நாட்டிலே அமைந்திருக்கின்ற கிராமங்கள் மேம்பாடு அடைவதே எங்களுடைய இலட்சியம், எங்களுடைய தலைவரவர்கள் தேர்தல் அறிக்கையிலேயும் சொன்னார்கள், இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலேயும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதனால்தான் 111 கோடி ரூபாய்க்கு ஏரிகளைச் சீரமைக்கின்ற, ஏரிகளை நவீனப்படுத்துகின்ற திட்டத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த அருமையான திட்டங்களையெல்லாம் நீங்கள் அருள்கூர்ந்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே கூறியிருப்பதில் ஏரிகளைச் சீரமைப்பதற்காக 12 முன்னேடித் திட்டங்கள் இருக்கின்றன. என்னுடைய பெரம்பலூர் தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் உண்மையிலேயே நான் மெத்தப் பணிவோடு இந்த அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதி ஏரியை நம்பி உள்ள பகுதி. அதிலே பூளாம்பாடியைப் பொறுத்தவரையில் பல நூறு ஏக்கராக்கள் பாசனத்திற்காக நம்பி இருக்கின்றன. ஆகவே, அரும்பலூர், பெரம்பலூர் ஏரிகளைச் சீரமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வேப்பம் தட்டை பகுதி பாசன வசதியில்லாமல் இருக்கிறது. எனவே புதிய ஏரியை, இந்த 12 முன்னேடித் திட்டங்களில் ஒன்றாக எடுத்துக்கொண்டு வருகின்ற ஆண்டில் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

செம்மலைக்கும் கல்லாறுக்கும் இடையிலே உள்ள திட்டம்பற்றி திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே ஆய்வு இருந்ததை, அமைச்சரவர்களிடத்தில்கூட என்னுடைய தொகுதி மக்கள் வந்த பொழுது வேண்டுகோளைச் சமர்ப்பித்தேன். அதனையும் அருள்கூர்ந்து அடுத்த திட்டத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். 20 கிராமங்களுக்கு, 5,000 ஏக்கர்களுக்குப் பாயும் அளவிற்கு உள்ள நடுத்தரப் பாசனத் திட்டமாகும். அதையும் அருள்கூர்ந்து எடுத்துக்கொள்ளும்படி வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

மெட்டல் ரோடுகளைப் பொறுத்தவரையில், அரசலூர், இலம்பலூர் போன்ற இடங்களில் இணைப்புச் சாலைகளை உருவாக்க வேண்டும். எரையூர் என்ற பகுதியில் உள்ள ஆலைக்குக்கரும்பு

[திரு. எஸ். வி. இராமசாமி]

[1978 பிப்ரவரி 27]

வருவதற்கு உள்ள சாலை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. அதை வரும் நிதிநிலை அறிக்கையில் எடுத்துத் துரிதப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது).

பூளாம்பாடியில் பள்ளிக்கூடக் கட்டடம் நல்ல முறையில் வரவில்லை. அரிசனத் தலத்துறையில் பெரும்பாலான விடுதிகள் பல இடங்களில் வாடகைக் கட்டடங்களில் உள்ளது. ஆய்வுக் கூடங்கள் அம்மாபாளையத்தில் இல்லை. இவைகளில் இந்த அரசு உடனடியாகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். தொழில் கூடங்களை உருவாக்க வேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது). காகிதத் தொழிற்சாலையை உருவாக்க வழிசெய்ய வேண்டுமென்று கோரி நன்றி கூறி அமர்கிறேன்.

*திரு. கோ. ராமசாமி : மதிப்பிற்குரிய மாற்றுத் தலைவரவர்களே, 1978-79-ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை மீது சில வார்த்தைகள் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் கிராமப்புறங்களைப் பற்றி இந்த அரசு ஆர்வம் கொண்டுள்ளது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் நகர்ப்புற வளர்ச்சிக்கு ஒதுக்கப்பட்டதைப்போல் கிராமப்புற வளர்ச்சிக்குக் குறிப்பான தொகை எதுவும் கூறப்படவில்லை. ஏற்கெனவே கிராமப்புறங்களில் செய்யப்பட்டு வந்த பல குடிநீர்த் திட்டங்கள் பராமரிக்கப்பட முடியாத நிலையில் ஒன்றியங்களும், கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களும் மோசமான நிலையில் உள்ளன. இதைக் கவனித்தால் நல்ல முறையில் இருக்கும். கிராம சுகாதாரத்தைப் பொறுத்த மட்டில் எந்தவித கவனமும் எடுத்துக்கொள்ளப்படல்லை. ஆனால் பெரிய நகரங்களில் இருப்பது போல் வைத்திய வசதிகள் கிராமங்களில் ஏற்படுத்தப்படவில்லை. யூனியன் டிஸ்பென்சரி இருந்துகொண்டு வருகிறது. இங்கு அரசு பொறுப்பில் ஒரு ஆஸ்பத்திரி திருத்தங்கல் பேரூராட்சியில் ஏற்படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டு, அதற்கான முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. இங்கு எந்தவித வைத்திய வசதியும் செய்யப்படவில்லை. உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராம வளர்ச்சித் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் கிராமச் சாலைகளைச் சீர்படுத்த வேண்டும். சில முக்கிய கிராமங்களுக்குப் பக்கத்தில்கூட செல்ல முடியாத நிலை இந்த இடங்களுக்குச் சாலைகள் போடுவதற்கு நிதி உதவி செய்யப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முன்பு தேசிய வளர்ச்சித் திட்டத்தில் கழிவுநீர் அகற்ற வாகு கால் திட்டம் முக்கியமாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. இப்பொழுது கிராமங்களில் அந்த பஞ்சாயத்து நிதியிலிருந்துதான்

1978 பிப்ரவரி 27]

[திரு. கோ. ராமசாமி]

வாருகால் திட்டம் நிறைவேற்றப்பெற வேண்டும். தமிழ்நாட்டில் எந்தப் பஞ்சாயத்தும் தன் சொந்த நிதியிலிருந்து வாருகால் கட்டும் நிலையில் இல்லை. இந்த வாருகால் கட்டும் திட்டத்தை கிராமங்களுக்கு விரிவுபடுத்த இந்த அரசு நிதி ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேளாண்மைத் துறையில் இந்த நிதிநிலை ஆண்டில் முக்கிய கவனம் செலுத்தப்படுவதாகக் கூறப் படுகிறது. உண்மையில் பருவ மழை தேவைக்குமேல் பெய்கிருந்தாலும், விவசாயிகளை, மிகவும் பாதித்துள்ளது. எனது மாவட்டத்தில் மிளகாய்ப் பயிர்களுக்குப் பலத்த சேதம் ஏற்பட்டுள்ளது. மிளகாய் போன்ற பயிர்களுக்கு என்றுமே கண்டிராத நோய் கண்டு, பலத்த சேதமேற்பட்டுள்ளது. இதற்காக விவசாய இலாக்கா எந்த முயற்சியும் இதுவரை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. அதே நேரத்தில் விவசாயப் பொருட்களின் விலையில் ஏற்படும் திடீர் ஏற்றமும், திடீர் இறக்கமும் விவசாய மக்களிடையே ஒரு குழப்பத்தை உண்டாக்குகிறது. விவசாய வீளை பொருள்களுக்கு ஒரு நிரந்தர விலை நிர்ணயம் செய்ய இந்த அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் மின்சக்தி (ஒல்ட்டேஜ்), மிகவும் குறைந்த அளவில் ஒரு சீராக வரவில்லை. இதனால், மோட்டார்கள் விரைவில் கெட்டு விடுகின்றன. மின்சாரத்தில் தன்நிறைவு கண்டதாக நிதிநிலை அறிக்கையில் கூறப்படுகிறது. ஆனால், கிராமங்களுக்கு வரும் மின்சக்தி அடிக்கடி தடைபெறுகிறது. இதனால், விவசாயிகளுக்குப் பெருத்த நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. இதைத் தவிர்க்க இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உற்பத்தியைப் பெருக்க இந்த அரசு ஊக்கமளிப்பதாகக் கூறுகிறது. ஆனால், இதுவரை அநேக கிணறுகளுக்கு நிலத்தடி நீர் காரணம் காட்டியும், 600 அடி தூர அளவு காரணம் காட்டியும் மின் இணைப்புக் கொடுக்கப்படாமலிருக்கிறது. இதனால், பல ஆயிரக்கணக்கான பணத்தைச் செலவு செய்து, கிணறுகளை வைத்துக்கொண்டு, தண்ணீர் இறைக்காமல்முடிய, பெருத்த நஷ்டத்திற்கு ஆளாகின்றனர், விவசாயிகள். இந்தப் பிரச்சனைக்கு ஒரு முடிவு காண எல்லாச்சட்ட திட்டங்களையும் தளர்த்தி இதுவரையில் விண்ணப்பிக்கப்பட்ட கிணறுகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுத்தல் வேண்டும். அப்பொழுதுதான் உண்மையிலேயே உற்பத்திக்கு ஊக்கம் அளிப்பதாகும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மின்சார இலாகாவில் உபகரணங்கள் தட்டுப்பாடு இருப்பதால் சட்டப்படி கொடுக்கப்பட வேண்டிய இணைப்புகளுக்கும் வீண்காலதாமதமாகிறது. இதையும் தவிர்க்க வேண்டுகிறேன்.

[திரு. கோ. ராமசாமி]

[1978 பிப்ரவரி 27]

அரசு ஒரு தொழிலை ஏற்று நடத்தும்போது, அந்தப்பகுதி வாழ் மக்களின் நலனையும் பாதிக்காது பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். உதாரணமாக, ஆலங்குளம் சிமெண்ட் ஆலையில் புகைபோக்கியில் வரும் சிமெண்ட் சாம்பல் தூசியால், விவசாயம் கெட்டு அங்குள்ள பயிர்களுக்கே பெரும் பாதிப்பு ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த சிமெண்ட் தூசி பயிர்களின் மேல் உள்ள இலைகளில் பனியுடன் சேர்ந்து ஒட்டிக் கொள்வதால், அந்தப் பயிர் அப்படியே கருகிவிடுகிறது. இந்தப் பாதிப்பு சுமார் 4 அல்லது 5 மைல் வரை இருக்கிறது. சமீபத்தில் விவசாயச் செயலாளர் அவர்களும் இதைப் பார்வையிட்டுள்ளார்கள். இங்குள்ளவர்கள் இந்தத் தொழிற்சாலைக்காக நிலம் கொடுத்தும், மிஞ்சியுள்ள நிலத்தில் வேளாண்மை செய்வதற்கு இலாயக்கற்றதாக ஆகிவிட்டது. க்வாரியில் வெடிகள் வெடிக்கும் அதிர்ச்சியில் வீடுகளுக்கும் சேதம் ஏற்படுகிறது. சில ஆண்டுகளில், இந்தப் பகுதி மக்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பது உறுதி. இந்த விஷயத்தில் அரசு உடனடியாகத் தலையிட்டு, சிமெண்ட் தூசி வெளிவராமல் பில்டர் பாய்ன்ட் சிஸ்டம் ஏற்படுத்தவும் இதற்கு ஒரு குழு அமைத்து, இந்தப் பகுதி மக்களைச் சந்தித்து அவர்கள் சொல்லும் குறைகளைப் பரிசீலனை செய்யவும் முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தப் பகுதி மக்களுக்கு இங்கு வேலை வாய்ப்புக்கள் அளித்திட வகை செய்திட வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இதுபோல, எந்தப் பகுதியில் தொழிற்சாலைகள் நிறுவினாலும் அந்தப் பகுதி மக்களின் நலன் கருதி அவர்களுக்கு முதல் முக்கியத்துவம் கொடுத்து, தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் தொழிலுக்கான மூலப்பொருட்கள் நிறைய கிடைப்பதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது, ஆனால், உண்மையில் மூலப் பொருட்கள் தட்டுப்பாட்டினால், அநேகத் தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டுக் கிடக்கின்றன. அநேகர் வேலையில்லாமல் பாதிக்கபடுகின்றனர்.

இங்கு பிரதான தொழிலான தீப்பெட்டித் தொழிலுக்கான மூலப் பொருட்களான குளோரைட், சல்ஃபர் சரியாகக் கிடைப்பதில்லை. இதைப் பெறுவதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. எங்கள் பகுதியில் இலட்சக்கணக்கானவர்கள் தீப்பெட்டித் தொழிலை நம்பித்தான் இருக்கிறார்கள். இத்தொழில் பலவித இடையூறுகளில் நடைபெற்று வருகின்றது. குளோரைட், சல்பர் லைசென்ஸ்கள் இதுவரை இந்த அளவிற்குப் புதுப்பிக்கப்படாமலிருந்தது கிடையாது. இதனால், அநேகர் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். லைசென்ஸ்கள் புதுப்பிக்கப்பட்டுள்ள அநேக தொழிற்சாலைகளுக்குத் தேவையான அளவு குளோரைட், சல்ஃபர் கொடுக்கப்படாமலிருப்பதால், நூற்றுக்கணக்கான குடிசைத் தொழில்கள் மூடப்படும்

1978 பிப்ரவரி 27] [திரு. கோ. ராமசாமி]

நிலையில் உள்ளன. முடிந்த ஆண்டு உற்பத்தி அடிப்படையில் குளோரைட் அளவு கொடுப்பது நீக்கி, சிறு தீப்பெட்டி உற்பத்தியாளர்கள் வருட முழுவதும் உற்பத்தி அளவிற்குக் குளோரைட், சல்பர் கொடுக்க அரசு உத்திரவிட வேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தொழில் வளம் பெருகிய சிவகாசி போன்ற நகரங்களைச் சுற்றியுள்ள கிராமங்களில் இப்பொழுது ஜனப்பெருக்கம் நாளுக்கு நாள் கூடுதலாகிக்கொண்டு வருகிறது. இதனால் சுகாதார வசதியும் கெட்டுவிடுகிறது. எவ்வளவு ஜனப்பெருக்கம் கூடினாலும், பஞ்சாயத்தின் வருமானம் கூடுவதாக இல்லை. இதனால், இப்படிப்பட்ட கிராமங்களுக்கு, கிராம வளர்ச்சித் திட்டத்தில் முதல் முக்கியத்துவம் கொடுத்து, இங்கு வீடுகட்ட வசதி, வைத்திய வசதி ஆகிய இனங்களுக்கு விசேட கவனம் செலுத்த நிதிநிலையில் வகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமப்புற சாலைகள் மிகவும் மோசமான நிலையில் உள்ளன. தமிழ்நாட்டில், சிவகாசி தொழிற்சாலைகள் நிரம்பியதாக இருக்கிறது. அங்கு, பட்டாசு உற்பத்தியும், அச்சத் தொழிலும் சிறந்து விளங்குகிறது. அந்நகரம், மத்திய மாநில அரசுகளுக்கு ரூ. 10 கோடியை வரியாகக் கொடுக்கிறது. ஆனால், அங்கு பிரதான நெடுஞ்சாலைகள் இல்லை. அங்கு போக்குவரத்து அதிக மிருப்பினும், சாலைகள் சரிவரப் பராமரிக்கப்படவில்லை. சிவகாசி-விருதுநகர் சாலை ஜில்லா போர்டிலிருந்து ஏற்றுக்கொண்ட நிலையில் இருக்கிறது. மழைக் காலங்களில் சாத்தூர் வந்து தேசிய நெடுஞ்சாலை அடைய வேண்டியுள்ளது. இந்த அவல நிலை மாற சிவகாசி-விருதுநகர் சாலையை விரிவுபடுத்தும் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ளவும் உடனடியாக அரசுசன நதியில் ஒரு பாலம் கட்டவும், இந்த நிதிநிலையில் சேர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் தற்சமயம் ஆசிரியர் வேலைக்குப் பயின்று வேலையில்லாமல் தவிக்கும் ஆசிரியர்கள் அனைவருக்கும் வேலை கிடைக்க வகை செய்யப்படவில்லை. அதை உடனடியாகச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விதவைப் பெண்களின் வயதைக் குறைப்பதனால் அனைத்து விதவைப் பெண்களின் குறை தீர்ந்து விடாது. திக்கற்ற எல்லா விதவைப் பெண்களுக்கும் வாழ்வளிக்க வகை செய்யவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரிசனக் குடியிருப்புகளுக்காக நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்யப்படுகிறது. இதற்காக நிதி ஒதுக்கப்படுகிறது. இப்படி வாங்கிக் கொடுக்கப்படும் நிலங்களில் யாரும் வீடுகட்ட தக்க பரிகாரம்

[திரு. கோ. ராமசாமி]

[1978 பிப்ரவரி 27]

காணப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனவே, எத்தரப்பினருக்கும் திருப்தியளிக்காத நிதிநிலை அறிக்கை என்று கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11:40)

திரு. போ. கோபாலன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்த இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது எனது கருத்துக்களைச் சொல்லுவதுலே நான் மகிழ்ச்சி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நிதிநிலை அறிக்கைகள் ஒவ்வொரு அரசும் வெளியிடும் காலகட்டங்களில், மக்கள் நங்கள் வாழ்வதற்கான என்னென்ன வழிமுறைகள் இருக்கின்றன, இந்த நூட்டின் எதிர்கால வளர்ச்சிக்கான திட்டங்கள் தீட்டப்படுகின்றனவா என்று ஆவலுடன் எதிர்பார்ப்பது வழக்கம். அதே ஆவலை, தமிழகத்து மக்களும் நிதிநிலை அறிக்கையிலே காட்டினார்கள். ஆனால் அந்த மக்கள் தமிழக அரசின் வருவாய் எவ்வளவு என்பதையும் தெரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள். என்னென்ன ஆவலை உள்ளடக்கிக் கொண்டிருந்தார்களோ, அத்தனையும் இதிலே இடம் பெற்றாக வேண்டுமென்று கருத்துக் கொண்டவர்கள் அல்ல. அந்த மக்கள் ஒரு அரசு தீட்டுகின்ற நிதிநிலை அறிக்கை மெல்ல, ஆனால் நல்ல திட்டங்களைத் தர வேண்டும் என்ற அக்கறை உள்ளவர்கள். அந்த மக்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை, படிப்படியாக என்றாலும், பயன் உள்ள திட்டங்களாக இந்த நாட்டுக்கு அளிக்க வேண்டும் என்பதிலே அக்கறைக் கொண்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். அந்த மக்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை நம்பினார்கள், எதிர்பார்த்தார்கள், ஏமாந்தார்கள் என்று எதிர்க்கட்சியினர் சொல்வதிலே எந்தவிதமான ஆதாரமும் இல்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர், இந்த அறிக்கை மக்களிடத்திலே எந்த அளவுக்கு உணர்ச்சியை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது, நம்பிக்கையைக் கெடுப்பதற்கான முறையிலே இருக்கிறது என்றெல்லாம் அவர்கள் இந்த சட்டமன்றத்திலே விவாதித்தார்கள். அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையால் உடனடியாக எந்தப் பயனும் கிடைக்காது என்று வெளி அளவிலே தோன்றினாலும், ஆழ்ந்து பார்த்தால் கிராமப்புறங்களுக்கு சமுதாய மறுமலர்ச்சி அளிப்பதற்கான முறையில், இந்த நிதிநிலை அறிக்கை பயன்தரும் என்பது தெரியவரும். அவர்கள் எவ்வளவுதான் குறைபாடுகளை, குற்றங்களை எடுத்துச் சொன்னாலும், நிறைபாடுகள், நல்லமுறையிலே சீராகவும் இருக்கின்றன என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

1978 பிப்ரவரி 27] [திரு. போ. கோபாலன்]

மதிப்பிற்குரிய ப.உ.ச. அவர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை மண் மாம்பழம் என்று சொன்னார்கள். மற்றும் பலர் சொன்னார்கள். இதில் காகிதம் மட்டுமே இருக்கிறது, வார்த்தை ஜாலங்கள்தான் இருக்கின்றன என்று. நிதிநிலை அறிக்கை என்பது ஒரு கவிதை அல்ல கட்டுரை அல்ல என்பதை அவர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அதை அவர்கள் எப்படி எல்லாம் விமர்சனம் செய்கிறார்கள்.

இதனால் இந்தச் சமுதாயத்தில் ஏற்படப்போகும் மறுமலர்ச்சிகளைப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். எதிர்க்கட்சியினர் பேசும் போது அதற்கான விளக்கங்களைச் சொல்லும்போது மட்டுமல்ல, அதிலே உள்ள குறைகளைச் சொன்னால், வருகிற காலங்களில் என்ன என்ன மாறுதல்களைச் செய்யவேண்டும் என்று சொன்னால் நலமாக இருக்கும். ஆனால் எதிர்க்கட்சியினர் இதை ஒரு கவிதையாக, கட்டுரையாக விமர்சனம் செய்கிறார்கள். அவர்களுடைய பேச்சுக்கு எந்தப் பயனும் கிட்டாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, ப.உ.ச. அவர்கள் பேசுகின்ற பேச்சினைப் பார்த்தால் இன்னும் சில நாட்களில் அவர்கள் தமிழகத்தின் பட்டிமன்றங்களிலே பேசுகின்ற வாய்ப்புக் கிடைக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் கல்விக்கும் விவசாயத்திற்கும் அதிக அளவு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கல்வி, விவசாயம் இரண்டும் இந்த நாட்டின் அடித்தளத்து மக்களின் தேவைகள் என்பதைத் தெரிவித்து, அந்த நல்ல அம்சங்களுக்கு அதிக நிதி ஒதுக்கியிருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியான நீலகிரியில் சந்தன மரங்களும், மூங்கில்களும், தேக்கு மரங்களும் விளைகின்றன. அவைகளைக் கொண்டு நீலகிரியிலே ஒரு தொழிற்சாலையை அமைத்து அழகான சந்தன கலைப்பொருள்களை உருவாக்கக்கூடிய ஒரு தொழிற்சாலையை எங்கள் நீலகிரிக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த அறிக்கையில் கிராமப்புற நல்வாழ்வில் கவனம் செலுத்தப்பட்டிருக்கிறது. பாதைகள், மின்சார வசதிகள், ஆகியவைகளை அமைத்துத்தர சுதந்திரம் அடைந்து 30 ஆண்டுகள் ஆகியும் நாம் மறந்து விட்டோம் என்பதை ஒத்துக்கொண்டுதான் ஆக வேண்டும்.

சாலைப் போக்குவரத்துத் திட்டங்கள் கிராமத்தின் உயிர் நாடி போன்ற திட்டமாகும். சாலைப் போக்குவரத்து வசதிகள் நல்ல முறையில் இல்லாத காரணத்தால் நீலகிரி மாவட்டத்தில் கிராமத்தில் இருக்கும் உருளைக்கிழங்கு விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்த பொருள்களை லாரியில் கொண்டு செல்ல வேண்டும்

[திரு. போ. கோபாலன்] [1978 பிப்ரவரி 27]

என்றால் இரட்டிப்பு வாடகை கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. சுமை கூலி கொடுக்க வேண்டும் என்றாலும் ஒரு மூட்டைக்கு 5 ரூபாய் அல்லது 6 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் உருளைக்கிழங்கு விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய நியாயமான விலை கிடைக்கிறதா என்றால் இல்லை. அவர்களுக்கு ரூ. 40 அல்லது ரூ. 45 தான் கிடைக்கிறது.

ஆகவே, சாலை போக்குவரத்து வளர்ந்தால், கிராமம் வளரும். கிராமங்கள் வளர்ந்தால் அவை சிறு நகரங்களாக மாறும். அதில் எந்தவிதமான சந்தேகமும் இல்லை. எனவே, ப.உ.ச. அவர்கள் எப்படி கிராமங்கள் நகரங்களாக மாறும் என்று கேட்டது வியப்பாக இருக்கிறது என்று நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் ஆயிரம் இடைநிலை ஆசிரியர்களைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இடைநிலை ஆசிரியர்கள் நீண்டகாலமாக வேலை அற்று இருந்து கொண்டு இருந்தார்கள். அப்படி இருந்தவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கும் வகையில் திட்டம் கொண்டு வந்ததற்காக நான் என் பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் நாடகக் கலையை வளர்ப்பதற்காக இந்த அரசு ஆர்வம் காட்டியிருப்பது வரவேற்கத்தக்கதாகும். தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் இந்த நாடகக் கலை எந்த அளவிற்கு வளர்ந்து இருக்கிறது, வசதி பெற்று இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். நாடகக் கலையானது பஞ்சாப், வங்காளம், ஆந்திரம் போன்ற மாநிலங்களில் ஊக்குவிக்கப்படுவதுபோல் இங்கேயும் ஊக்குவிக்கப்படவேண்டும். ஆந்திராவில் யட்சகானக் குழு என்று அமைத்து இருப்பது போல், அரசாங்கம் நாடகக் கலையை வளர்க்க ஒரு அமைப்பை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

கிராமியக்கலை வளர்க்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்கிற நேரத்தில், கிராமியக் கலையில் தெருக்கூத்து முக்கிய அம்சமாக இருக்கிறது. அந்தத் தெருக்கூத்து இன்றைக்கு நசிந்து விடும் நிலையில் இருக்கிறது. அந்தத் தெருக்கூத்தைப் பார்த்து மேனாட்டு அறிஞர்கள் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். அந்தத் தெருக்கூத்தின் பல்வேறு அம்சங்கள் மேலைநாட்டு மாடர்ன் தியேட்டர்களில் காணப்படும் அம்சங்களை ஒத்து இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள்.

அந்தத் தெருக்கூத்தை தமிழ் நாட்டில் நடத்துபவர்கள் நடேசத் தம்பிரான், சண்முகத் தம்பிரான் ஆகிய இருவர் சிறப்பானவர்கள். இவர்கள் 18 பேர் குழுவாக இருக்கிறார்கள், அதில் 4 பேருக்கு ரூ. 75 உதவித் தொகையாக அரசாங்கம்

1978 பிப்ரவரி 27] [திரு. போ. கோபாலன்]

இப்போதும் கொடுத்து வருகிறது. என்றாலும், ஆண்டு தோறும் அவர்களுக்குத் தேவைப்படும் ஆபரணங்கள், மேக்கப் சாதனங்கள் வாங்குவதற்கு இந்த ரூ. 500 போதாது, ஆகவே அதை ரூ. 1,000 என்ற அளவிற்கு உயர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு அரசாங்கம் நடத்தும் விழாக்களிலும் இந்த தெருக்கூத்தை முக்கியமான அம்சமாக வைத்து நடத்த வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மோட்டார் விபத்தில் மான்டோர் குடும்பத்திற்கு ரூ. 1,000 நிதி வழங்குவது என்ற ஒரு அரிய திட்டத்தை இதிலே வழங்கியிருக்கிறார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன். விளையாட்டு வீரர்கள் தேர்வு செய்யப்படும் குழு மாநில அளவில் அமைக்கப்பட வேண்டும். தமிழ்நாட்டு வீரர்கள் எந்த வகையிலும் குறைந்தவர்கள் அல்ல. அந்த தமிழ் நாட்டு விளையாட்டு வீரர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் சில சங்கடங்கள் ஏற்படுவதால், அதற்காக மாநிலக் குழு அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோத்தகிரியை புதிய வட்டமாக அமைத்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உதகை ஊராட்சி ஒன்றியம் பெரிய ஒன்றியமாக இருக்கிறது. 1 வட்சத்து 40 ஆயிரம் வாக்காளர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்தப் பெரிய ஒன்றியமாக இருப்பதை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஊட்டிக்கு வரும் சுற்றுலாப் பயணிகளுக்கு வசதி மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. சுற்றுலாவிற்கு என்று வருபவர்கள் 10 ரூ. வாடகை என்று இருக்கிற இடத்திற்கு ரூ. 100 செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. ரூ. 10 உணவுக்கு என்றால் ரூ. 50 செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, அரசாங்கம் ஏழை எளிய மக்கள், சுற்றுலாப் பயணிகளாக வந்து விடுதியில் தங்கியிருக்கும் வகையில் நல்ல சுற்றுலா விடுதிகளை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஊட்டி ஏரி மிக நல்ல ஏரி. அந்த நல்ல ஏரியை கண்கவர் ஏரியாக மாற்றும் வகையில் அதன் பரப்பை அதிகப்படுத்தி, அங்கே வண்ண வண்ண வீடுகள் கட்டி, அந்த ஏரியை அழகுறச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நீலகிரி மாவட்டத்தில் அதிகம் வாழும் மக்கள் வடுகர் என்ற ஜாதியினர். அவர்கள் பின்தங்கியோர் பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளனர். அந்த ஜாதியினர் தான் 500 ஆண்டு காலமாக அந்த மலைப்பகுதியில் வாழ்ந்து அந்த மலைமேடுகளை மண்மேடுகளாக ஆக்கிய நல்ல விளைபொருள்களை விளைவிக்கும் நல்ல இடமாக ஆக்கித் தந்தவர்கள். ஆகவே,

[திரு. போ. கோபாலன்]

[1978 பிப்ரவரி 27]

அவர்களை மலைஜாதியினர் பட்டியலில் சேர்த்து, அந்த வகையில் அவர்களுக்கு எல்லாச் சலுகைகளும் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களைப் பின்தங்கியோர் பட்டியலில் வைத்திருக்கிற காரணத்தால் அந்தச் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் யாரும் ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ்., பதவிகளுக்குச் செல்ல முடியவில்லை என்ற குறை இருக்கிறது. ஆகவே, அவர்களை மலைஜாதியினர் பட்டியலில் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டு, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை மனதார வரவேற்று, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. செஞ்சி ந. இராமச்சந்திரன் : மதிப்பிற்குரிய மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1978-79-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு ஆட்சிக்கு வந்து இருக்கிறவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையில் கிராமங்களுக்கு எல்லாம் மேம்பாடு தருவோம், முன்னுரிமை தருவோம் என்று சொல்லி, அவைகள் எல்லாம், அந்த கிராமங்கள் எல்லாம் எதிர்காலத்தில் சிறு நகரங்களாக மாறும் அளவிற்கு இத்திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது பார்ப்பதற்கும், கேட்பதற்கும் இனிமையாக இருக்கிறதே தவிர அது விளைவுகளை தராது என்பதை மாத்திரம் நான் முதலில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-50.)

இன்றைக்கு அவர்கள் சொல்கிற நேரத்தில், பெரிய பட்டணம் போன்ற நகரங்கள் எல்லாம் அவர்கள் சொல்கிற கிராமங்கள் ஆகிவிடும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிடும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

குடிநீர் பற்றி சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசில் பல்வேறு கிராமங்களுக்குப் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வழங்குகின்ற அடிப்படையில் குறிப்பிட்ட மக்கள் தொகை உள்ள கிராமங்களுக்கு எல்லாம் குடிநீர் வழங்கும் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டு வந்தது. ஆனால் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் அப்படிப்பட்ட திட்டங்கள், அல்லது கொள்கைகள் எதுவும் இல்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் இருக்கிற பள்ளிக்கூடங்கள், ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்கள் எல்லாம் ஒழுங்காக நடைபெறவில்லை. அதே நேரத்தில் தனியார் வசம் இருக்கிற பள்ளி

1978. பிப்ரவரி 27] [திரு. செஞ்சி ந. இராமச்சந்திரன்]

களும் ஒழுங்காக நடைபெறவில்லை. அந்த பள்ளிகளில் அதுவும் தனியார் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு பணி உத்தரவாதம் இல்லை; அவர்களுக்கு சம்பளம் சரியாகக் கிடைப்பதில்லை. இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகளை எல்லாம் நீக்குவதற்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் குறிப்பும் எதுவும் இல்லை.

இன்றைக்கு எதற்கெடுத்தாலும் அண்ணாவின் பெயரைச் சொல்லி, சோசலிச கருத்துக்களைச் சொல்கிறோம், சோசலிச திட்டங்களைச் செயல்படுத்துகிறோம்; ஏற்றுத்தாழ்வற்ற சமுதாயத்தை உருவாக்குகிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த பட்ஜெட்டில் ஏதாவது திட்டமோ குறிப்போ இருக்கிறதா என்றால் ஒன்றுமே இல்லை. நிதியமைச்சர் அவர்கள் 'புரட்சித் திட்டம், புரட்சித் திட்டம்', எல்லாம் 'புரட்சி, புரட்சி' என்று பல்வேறு இடங்களிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் நிதிநிலை அறிக்கையைப் பாரக்கும்போது வறட்சிதான் தெரிகிறதே தவிர புரட்சி எதுவும் இல்லை.

புரட்சி செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால் கிராமங்களிலே இருக்கிற ஏழை எளிய மக்கள், பிற்பட்ட மக்கள், அரிசனங்கள் இடுகாட்டுக்குச் செல்லக்கூடிய வழியிலேயாவது செய்து காட்டக்கூடாதா? அவர்கள் முள்வெளிகளையும், கழனிகளையும் கடந்து இடுகாட்டிற்குச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் முன்னேற்றத்திற்கு, அவர்களுக்கு சம வாய்ப்பு தருகின்ற முறையில் ஜாதி இந்துக்கள் பயன்படுத்துகின்ற சுடுகாட்டை, அவர்கள் செல்லுகின்ற பாதையிலே சென்று, பயன்படுத்திக் கொள்ளவாவது ஏற்பாடு செய்திருக்கக்கூடாதா? இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலாவது அதுபற்றிச் சொல்லியிருக்கக் கூடாதா? அப்படிச் செய்திருந்தால் அதிலேயாவது புரட்சி செய்துவிட்டோம் என்று சொல்லிக்கொள்ளலாம். புரட்சி, புரட்சி என்று சொல்கிற நீங்கள் இதிலேயாவது உங்கள் புரட்சியைக் காட்டுங்கள்.

மின்னிணைப்புப் பற்றி போன பட்ஜெட்டில் பேசினேன். அப்போது மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் ஏழை விவசாய மக்களுக்கு மின்னணைப்புத் தருவதில் முன்னுரிமை தரப்படும், அதற்கு உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இதுவரை எந்தவிதமான உத்தரவும் பிறப்பிக்கப்படவில்லை, நிதிநிலை அறிக்கையிலும் அதற்கான அறிவிப்பு இல்லை.

என்னுடைய செஞ்சி பகுதி, மிகவும் பிற்பட்ட பகுதி. அண்மையில் ஏற்பட்ட புயல், வெள்ளத்தின் காரணமாக இப்போது நீர் நிரம்பி இருக்கிறதே தவிர, அது மிகவும் பின் தங்கிய பகுதிதான். ஆகவே, மின்னணைப்புத் தருவதில் அந்தப் பகுதி விவசாயிகளுக்கு முன்னுரிமை தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. செஞ்சி ந. இராமச்சந்திரன்] [1978 பிப்ரவரி 27]

சிறு விவசாயிகள், ஏழை, நடுத்தர விவசாயிகள் எல்லாம் வாங்கிய கடன்களை எல்லாம் ஏறத்தாழ மூன்று ஆண்டுகளாகத் தள்ளி வைத்திருக்கிறோம். அதை இப்போது வசூல் செய்யப் போகிறார்களா அல்லது அரசாங்கம் தள்ளிவிடப் போகிறதா என்று - புரட்சிகரமான பட்ஜெட்டைத் தயாரித்திருக்கிறோம் என்று சொன்னவர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் அறிவித்திருப்பார்கள் என்று எதிர்பார்த்தோம். அப்படிப்பட்ட திட்டம் எதையுமே அறிவிக்கவில்லை என்பது பெருத்த ஏமாற்றத்தை அளிக்கிறது. ஏழை மக்களுக்காக அண்ணுவழியில் அயராது பாடுபடுகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கான திட்டம் எதுவும் இல்லை.

அதே நேரத்தில், போன நிதிநிலை அறிக்கையிலே பேசும் போது சிறிய பஸ்கள் விடப்படும்; யார் விடுவார்கள் தெரியுமா? குறிப்பிட்ட இடத்தில் சாலை போட்டுத் தருகின்றவர்களுக்கு பஸ் விட உரிமை வழங்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அதுபற்றி இந்த அறிக்கையில் எதுவும் இல்லை. அதற்கு மாறாக பஸ் கட்டணம் உயர வாய்ப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

அதே நேரத்தில் பஸ் கட்டணத்தை உயர்த்தாமல் வரியை மட்டும் உயர்த்துவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று நம்புகிறேன். ஆனால் அதற்கான உத்தரவாதம் எங்கேயும் இல்லை.

மேலும் காலனி மக்களுக்கு எல்லாம் வீட்டுமனைப் பட்டா வழங்கி. போக்குவரத்து சாலைகள், இன்னும் மற்ற மற்ற வசதிகளை எல்லாம் செய்து கொடுப்பதற்கான அறிவிப்பு தெளிவாகக் கூறப்படும் என்று எதிர்பார்த்தோம், அது இங்கே தெரிவிக்கப்படவில்லை. இப்போது அதற்கான நில ஆர்ஜிதம் செய்வதில் பல சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. அந்தச் சிக்கல்கள் ஏற்படாமல் இருக்க சட்டத்தில் திருத்தம் செய்து, எளிய முறை உருவாக்கப்பட வேண்டும். விதிமுறைகளை எளிதாக்கி, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு அந்த அதிகாரம் இருக்கக்கூடிய அளவுக்கு மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் ஒன்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆயிரம் இடைநிலை ஆசிரியர்களை நியமிக்கப்போகிறோம் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். 200 தமிழ் ஆசிரியர்களை நியமிக்கப்போகிறோம் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். 200 உடல் பயிற்சி ஆசிரியர்களை நியமிக்கப்போகிறோம் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

1978 பிப்ரவரி 27] [திரு. செஞ்சி ந. இராமச்சந்திரன்]

நான் ஒன்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். எல்லா நடுநிலைப் பள்ளிகளிலும் படிக்கின்ற 6, 7, 8 வகுப்பு மாணவ மாணவியர்களுக்கு தமிழ் ஆசிரியர்களும் உடற்-பயற்சி ஆசிரியர்களும் கண்டிப்பாக இருக்க வேண்டும். அதிலே மாணவர்களின் எண்ணிக்கையைப் பார்க்கக்கூடாது என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்படிச் சொல்கிற நேரத்தில் என்னுடைய தொகுதியில் ஆற்றுப்பாக்கத்தில் கடந்த வெள்ளம், புயல் காரணமாக மிகவும் சேதப்பட்டு இன்றைக்கு பள்ளிக்கூடம் இயங்காத நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதை உடனடியாகச் சீர் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட ஓங்கார், நெடுந்தோணி ஆகிய கிராமங்களில் வீடுகளை இழந்து பாதிப்புக்கு உள்ளானவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொள்ள பணம் இதுவரை கொடுக்கப்படவில்லை. உண்மையிலேயே பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்குப் பணம் கொடுக்கப்படவில்லை.

சென்னை, மதுரை கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு இடைக்கால நிவாரணமாக—லெக்சரர்களுக்கு ரூ. 80 பேராசியர்களுக்கு ரூ. 50-ம் தந்தார்கள். அதே ஊதியத்தை இடைக்கால நிவாரணமாக அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக பேராசியர்களுக்கெல்லாம் வழங்க வேண்டுமென்று அடையாள உண்ணாவிரதமாக பேட்ஜ் அணிந்து போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 5 ஆண்டுகள் சர்வீஸ் போட்டவர்களுக்கெல்லாம் பணி உயர்வு கொடுக்கவேண்டும், யு.ஜி.சி. ஸ்கேல் அடிப்படையில் சம்பள விகிதத்தை அமல் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்த திண்டிவனம் கலைக் கல்லூரியில் மாலை மேற்பட்டப்படிப்பு துவங்குவதற்கு ஆவண செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் விருத்தாசலத்தில் மாணவர்கள் விடுதி இல்லாமல் அவதிப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம், பிற்படுத்தப்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட அந்த மாணவர்களுக்கெல்லாம் விடுதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கலப்புத் துருமணம் செய்துகொண்டவர்களுக்கு எல்லாம் வேலையில் முன்னுரிமை தரவேண்டும். தமிழ் படித்த பி.ஏ., பி.எஸ்.ஸி., மாணவர்களுக்கு தமிழ்நாடு பொதுப்பணியாளர்கள் தேர்வுக் கழகத்தின் மூலமாக வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்வதில் முன்னுரிமை தரவேண்டுமென்று தக்க ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அண்ணா வழி வந்தவர்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தி மொழியைப்பற்றி இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் எதுவும் கூறப்படவில்லை. இந்தியை முழுமையாக எதிர்ப்போரா

[திரு. செஞ்சி ந. இராமச்சந்திரன்] [1978 பிப்ரவரி 27]

என்று சொல்லிக்கொண்டு இருப்பவர்கள், இந்தி மட்டும் நாட்டின் ஆட்சிமொழியாக இருக்கக்கூடாது எல்லா மொழிகளுக்கும் சம அந்தஸ்து கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற ஒரு அறிவிப்பை வெளியிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாநில சுயாட்சி உயிர் மூச்சான கொள்கை. அதை அதிக அதிகாரம் என்று மாற்றிச் சொன்னாலும் எப்படிச் சொன்னாலும் தமிழகத்தின் உரிமை பாதிக்கப்படாத அளவுக்கு இந்தியா ஒரே நாடு என்ற அடிப்படையில் அதிகாரங்களைப் பரவலாக்கவேண்டும் என்ற அண்ணா அவர்களுடைய கொள்கையைப் பற்றி அடிக்கடி பேசுபவர்கள் இந்த அடிப்படை லட்சியத்தில் போராடுவோம் என்று சொல்லவில்லை. எட்டுச் சுரைக்காய் கறிக்கு உதவாது என்று சொல்வது போல வரிக்குவரி பக்கத்திற்குப் பக்கம் கிராமங்களுக்கு நன்மை என்று சொல்லிக் கொண்டு (மணியடிக்கப்பட்டு அடுத்த உறுப்பினர் பேச அழைக்கப்பட்டார்).

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : 1978-79-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய பரிந்துரையை வைப்பதற்கு அனுமதித்த தலைவருக்கு முதற்கண் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கே நம்முடைய மாண்புமிகு நிதியமைச்சரவர்கள் 1978-79-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையைத் தாக்கல் செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் தாக்கல் செய்த அந்த பட்ஜெட்டில் சுமார் 34 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டாக இருக்கிறது. அந்த ரூ. 34 கோடி பற்றாக்குறை நிதிநிலையை இந்த அரசு இந்தச் சூழ்நிலையில் நிவர்த்தி செய்யலாம் என்பதற்கு இந்த நேரத்தில் நான் ஒரு சிறு ஆலோசனை கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

உதாரணத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டால் தமிழகத்திலுள்ள அரசிதழ் பதிவு பெற்ற அதிகாரிகள் அவ்வளவு பேர்களுக்கும் அவர்களுடைய வீட்டிலேயும் அலுவலகத்திலேயும் தொலைபேசி பொருத்தப் பட்டிருக்கிறது. எஸ்.டி.டி கால்கள் என்று சொல்வார்கள். அதாவது சேலம், கோயம்புத்தூர், பாம்பே, டெல்லி போன்ற நகரங்களுக்கு நேரடியாகத் தொடர்பு கொள்ளலாம்.

(நண்பகல் 12-00)

நாம் நம்முடைய பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டைச் சரிக்கட்ட எஸ்.டி.டி க்களை நம்மால் கட்ட செய்யமுடியும். நாம் அவற்றைத் துண்டித்து விட்டால் அரசுக்குப் பல கோடி ரூபாய்க்கான பற்றாக்குறை நிவர்த்தியாகும் என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1978 பிப்ரவரி 27] [திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

போக்குவரத்துத் துறையை எடுத்துக் கொண்டால், ஆண்டாண்டுகளாக ஓடிக்கொண்டிருக்கிற ஆம்னிபஸ்கள் இப்போதும் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. நமது தமிழக அரசு போக்குவரத்துத் துறை வேலை செய்வதைச் சென்று பார்க்கிற நேரத்தில் அங்கே நமது தமிழக அரசு போக்குவரத்துத் துறை பேருந்துகள் காலியாகச் செல்கின்றன. இப்பேர்ப்பட்ட தனியார் பேருந்துகளை நிறுத்துவதன்மூலம், ஆம்னிபஸ் என்று சொல்லிக்கொண்டு தனியார் ஓட்டிவருகின்ற பஸ்களை நாம் சட்டத்தின்மூலம் நிறுத்துவதன்மூலம் நம் தமிழக அரசு போக்குவரத்துத் துறையின் வருமானத்தைப் பெருக்கமுடியும்.

இங்கே போக்குவரத்துத் துறையில் லீட் ஒன்றுக்கு ரூ. 15 முதல் ரூ. 80 வரையில் உயர்த்தியிருப்பதாகச் சொல்கிறோம். அதை உயர்த்தினால் மட்டும் போதாது. மற்ற மாநிலங்களில் போக்குவரத்துத் துறையில் ஒரு சீட்டுக்கு அவர்கள் எவ்வளவு வரி விதித்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்த்து அதற்கேற்ப நாமும் உயர்த்தினால் மற்ற மாநிலங்களுக்கு நம்முடைய பேருந்துகள் செல்வது மட்டுமல்லாமல் நம் மாநிலத்திற்கு அந்த வருவாயும் அதிகமாக வரும். இன்னும் சொல்லப் போனால் நம்முடைய மின்சாரத் துறையில் சுமார் 1,050 மெகாவாட் என்றும், 1,030 மெகாவாட் என்றும் குறைந்திருக்கிறது என்று மின்சார பட்ஜெட்டில் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். 1,033 மெகாவாட்டுக்கு சுமார் 20 பைசா என்று கணக்கிட்டாலும் ரூ. 26 கோடி 66 லட்சம் அரசாங்கத்திற்கு டிரான்ஸ்மிஷன் லாஸ் இப்போது வந்துகொண்டிருக்கிறது. 1974-75-ல் 21.5 சதவீதத்தில் இருந்து 1975-76-ல் 18.9 சதவீதமாக குறைந்திருக்கிறது என்று எடுத்துக்கூறியிருக்கிறார்கள். அதைப் பாரக்கும்போது இருபது கோடி ரூபாய் அளவிற்கு டிரான்ஸ்மிஷன் லாஸ் வருகிறது என்றால் அதன் காரணத்தைக் கண்டு பிடித்தாக வேண்டும். இவ்வாறு ஏற்படுகிற லாஸை சரிக்கட்டுவதன் மூலம் இருபது கோடி ரூபாய் அளவிற்கு ஏற்படுகிற இழப்பைச் சரிக்கட்டுவதன் மூலம் இப்பேரிழப்பு ஏற்படாத வகையில் அதிகாரிகளுக்கு அரசு பரிந்துரைகள் அனுப்பினால் நிச்சயமாக நமது பற்றாக்குறையைச் சரிக்கட்ட முடியும்.

இது தவிர, நம் அரசாங்கத்தில் உள்ள பல்வேறு மோட்டார் வாகனங்கள் தற்போது பெட்ரோலில் சென்று கொண்டிருக்கின்றன. சுமார் 374 பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களில் 1967-ல் வாங்கப்பட்ட ஜீப்கள் இப்போது ஓடிக்கொண்டிருக்கிற காரணத்தினால், அவை பழுதடைந்திருப்பதால், நாம் அப்பேர்ப்பட்ட ஜீப்களை டீஸலைஸ் செய்யலாம் என்ற பரிந்துரையை இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இப்படி பல்வேறு துறைகளில் ஏற்படுகிற இழப்புகளை குறைப்பதற்கு தனிக் கவனம் செலுத்தினால் பற்றாக்குறையை ஓரளவிற்கு சரிக்கட்ட முடியும், மக்களின் நன்மைக்காக திட்டங்களைச் செயல்படுத்தவும் முடியும்.

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

[1978 பிப்ரவரி 27]

குறிப்பாக சொல்லப்போனால், நம்முடைய அரசாங்கத்திலிருந்து பல்வேறு அதிகாரிகளுக்கு மோட்டார் வாகனங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. மோட்டார் வாகனங்கள் வாங்குவதற்காகவும் கடனாக அவர்களுக்கு நிதி ஒதுக்கப்படுகிறது. தற்போது பற்றுக்குறை நிதிநிலை இருக்கிற காரணத்தால் நாம் இப்பேர்ப்பட்ட நிதி ஒதுக்கீடுகளை தற்போது நிறுத்திவைத்தால் பற்றுக்குறை பட்ஜெட்டை சரிக்கட்ட முடியும்.

ஆகவே பற்றுக்குறை பட்ஜெட்டைச் சரிக்கட்ட ஒவ்வொரு துறையிலும் ஒரு தனி அதிகாரியை நியமித்து ஒவ்வொரு தனி அதிகாரியின்கீழ் அந்தத் துறையில் நாம் எந்தளவிற்கு செலவைக்குறைக்க முடியும் என்பது குறித்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இதுபோல் நாம் ஒவ்வொரு துறையிலும் செலவைக் குறைத்தால் நிச்சயமாக நம் பற்றுக்குறை பட்ஜெட்டை நிறைவுள்ள பட்ஜெட்டாக ஆக்க முடியும்.

அடுத்து, என் சேரன்மாதேவி தொகுதிபற்றிய பல்வேறு பிரச்சனைகளை அவை முன் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சேரன்மாதேவி ஒரு ரெவின்யூ டிவிஷன் ஹெட்க்வார்ட்டேர்ஸாக பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறது. அது தாலுகா ஹெட்க்வார்ட்டேர்ஸாக பணியாற்றுகிறது. தூத்துக்குடி ரெவன்யூ டிவிஷன் ஹெட்க்வார்ட்டேர்ஸாக, தாலுகா ஹெட்க்வார்ட்டேர்ஸாக, கோவில்பட்டி ரெவன்யூ டிவிஷன் ஹெட்க்வார்ட்டேர்ஸாக அத்தனை அலுவலகங்களும் அங்கு அமைந்திருக்கின்றன.

ஆகவே இப்போது நம்முடைய நீலகிரி மாவட்டத்தில் கோத்தகிரியை புதிய தாலுகாவாக அரசு ஏற்படுத்தியிருப்பது போல் சேரன்மாதேவியையும் தனியாக புதிய தாலுகாவாக ஆக்கி, அங்கே எல்லா ஹெட்குவார்ட்டர்ஸ் அலுவலகங்களும் இருக்கின்ற காரணத்தாலும், மேலும் சில அலுவலகங்களையும் நெல்லை யிலிருந்து சேரன்மாதேவிக்கு மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1967-ம் ஆண்டு நம்முடைய திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஆட்சி பீடத்தில் ஏறிய உடன், அப்போது முதல்வர் பொறுப்பேற்றிருந்த பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சேரன்மாதேவிக்கு வருகை தந்திருந்தார்கள். அப்போது அங்குள்ள அரசு பள்ளிக்கூட கட்டிடத்திற்கு ஒரு லட்சத்து 75 ஆயிரம் ரூபாய் தருவதாக உத்தரவிட்டார்கள். கடந்த 11 ஆண்டுகளாக அந்த ஒரு லட்சத்து 75 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது.

அதேபோல் அரசினர் மருத்துவ மனையும் விரிவுபடுத்தப்படாமலும், மருந்தகங்கள் இல்லாமலும், போதிய மருந்துகள் சரிவர கொடுக்கப்படாமலும் இருந்து வருகிறது.

1978 பிப்ரவரி 27]

[திரு. பி.எச். பாண்டியன்]

மேலும் சாட்டுப்புத்தூர் என்ற பகுதிக்கு, பாப்பாக்குடி பஞ்சாயத்து பகுதியிலிருந்து ஒரு பாலத்தை கட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டேயிருக்கிறோம். சுமார் 15 ஆண்டு காலமாக சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இதைப் பற்றி வலியுறுத்திக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இதையும் இந்த அரசு கவனித்து உடனே அதற்கான ஏற்பாட்டை செய்ய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்ள கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

மேலும், சேரன்மாதேவி பகுதியில், அத்தாநல்லூர் என்ற ஒரு கோவில் இருக்கிறது. அந்தக் கோவிலிலிருந்து பல தங்க நகைகளும் திருட்டுப்போய்க் கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே, அந்த கோவிலைப் பாதுகாக்கின்ற முறையில் உடனடியாக அங்கு போலீஸ் அவுட்போஸ்ட் ஒன்று வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இதுபோன்று தொகுதி முன்னேற்றங்களுக்காக கோரிக்கைகளை கேட்கின்ற நேரத்தில், நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஒவ்வொரு தொகுதிக்கும் இவ்வளவு என்று மொத்தமாக எல்லா துறைகளுக்கும் சேர்த்து, ஒரு தொகையை அறிவிப்பார்களேயானால், அந்தத் தொகுதி முன்னேற்றவற்றகு வாய்ப்பாக இருக்கும், அதுவும் முன்னேறிய தொகுதிக்கு குறைந்த தொகையும், முன்னேற்ற மடையாத தொகுதிக்கு அதிகமான தொகையும் ஒதுக்கித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, பேச வாய்ப்புத் தந்த, அவைத் தலைவருக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் நிதிநிலை அறிக்கை மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் கிராமப் புற மேம்பாட்டுக்காக, பல திட்டங்களை குறிப்பிட்டு, அவைகளை செயல்படுத்துவதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் நிதி போதுமானதாக இல்லை என்பது என்னுடைய கருத்து.

புதிதாக பல திட்டங்கள், குடி தண்ணீர் திட்டங்கள், பள்ளிக் கூட வசதி இவைகளுக்கெல்லாம் அதிகமான அளவில் நிதி ஒதுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதற்கப்பால், பொருளாதார மறுமலர்ச்சியைப் போறுத்த அளவில், சமுதாயத்திலுள்ள ஏழை விவசாயக் கூலிகளுக்கு திருமதி இந்திரா அவர்களது ஆட்சி காலத்திலும், கவர்னர் ஆட்சி காலத்திலும் கூலி நிர்ணயம் செய்யப்பட்டது. அப்போது, இந்த, முறையை நிலச்சுவான்தார்களும், மிராசுதார்களும் அமல் நடத்தி

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

[978 பிப்ரவரி 27]

வந்தார்கள். ஆனால் இன்றைய தினம் அவர்கள் இதைப் பற்றி கவனியாமல் ஏனோ தானே என்று இருக்கிறார்கள். விவசாயக் கூலிகள் எல்லாம் கொத்தடிமை முறை இருப்பது போல், சாதாரணமாக இரண்டு ரூபாய், மூன்று ரூபாய் என்று சம்பளம் பெற்றுக் கொள்ளக் கூடிய முறை இருந்து வருகிறது, இதை மாற்றக்கூடிய அளவில் விவசாயக் கூலி நிர்ணயச் சட்டத்தை கடுமையாக தீவிரமாக அமல் நடத்த வேண்டும் என்ற என்னுடைய கோரிக்கையை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கிராம மேம்பாட்டுத் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், 10 ரூபாய் 20 ரூபாய் என்றும் 100 ரூபாய் என்று வரி பாக்கி இருந்து விட்டால் அதற்கு கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அதே நேரத்தில், பெரியப் பணக்காரர்கள், நல்ல வசதி படைத்தோர், அரசுக்கு கொடுக்க வேண்டிய பாக்கி லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் வரி பாக்கியிருந்தாலும், அவர்கள் மீது மெதுவான நடவடிக்கைதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் சாதாரண ஏழைகள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

புதுக்கோட்டை மாவட்டம் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது, அது மட்டுமல்ல கடந்த 4 ஆண்டுகளாகவே பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மாவட்டமாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட இடத்தில் நிலவரி வசூல், கூட்டுறவுத்துறையில் வசூல், இவைகளுக்கு கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. ஜப்தி நடவடிக்கையும் எடுத்து வருகிறார்கள். இன்றைக்குக்கூட எனக்கு ஒரு கடிதம் வந்திருக்கிறது. அதாவது சுப்பிரமணியம் என்பவர், அரிமங்கலம் என்கிற இடத்திலிருந்து, அவருடைய கதிர்களை, 15 மூட்டைகளை அங்குள்ள மணியக்காரர் அவருக்கு அறிவிப்பு கொடுக்காமலேயே அறுத்துச் சென்றிருக்கிறார்கள். அவருடைய பாக்கி 200, அல்லது 250 ரூபாய் இருக்கும். இதற்காக அவருக்கு எந்தவிதமான முன்னறிவிப்பும் செய்யாமல், அவருடைய விளைச்சலிலிருந்து 15 மூட்டை கதிர்களை அறுத்துச் சென்றிருக்கிறார்கள்.

(பிற்பகல் 12-10)

காரணம், ஜப்தி நடவடிக்கைகள் என்று சொல்கிறார்கள். இதுபோன்ற நிலைமை தொடர்ந்து இருக்குமானால், பல்வேறான அதிருப்தியான நிலைமைகள்தான் அங்கே உருவாகும். காரணம், இந்தப் பகுதிகள் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகள். இந்தப் பகுதிகளிலே வரி வஜா செய்ய வேண்டும். ஆனால், அரசுத்துறை நிர்வாகத்திலே இன்றைக்கு வரி வசூலிக்கக்கூடிய நிலைமை நீடித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

1978 பிப்ரவரி 27] [திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், கூட்டுறவுத் துறையிலே வரி வசூல் செய்யப் படுகின்றது. காரைப் போட்டுக் கொண்டு 10 பேர் வந்து விடுகிறார்கள். பணம் கொடு, கொடு என்று கேட்கிறார்கள். வெள்ளத்தால், எங்களுக்கு வெள்ளாமை இல்லாமல் போய்விட்டது என்று சொன்னாலும் கூட, பாக்கி தர வேண்டு மென்று சொல்கிறார்கள்.

அதோடு, செஸ் சார்ஜ் போன்ற ஒரு வரியை கார் வாடகை 25 ரூபாய், 15 ரூபாய் என்று அந்தக் கிராமத்திலே உள்ள 10 பேர்களுக்கு மொத்தமாக விதிக்கிறார்கள். இப்படிப் பத்து கிராமங்களுக்குச் சென்றால், அந்தக் கிராமங்களில் 100, 150 பேர் களிடம் இப்படி 10 ரூபாய், 20 ரூபாய் என்று அவர்களிடமிருந்து வரி போட்டு, வசூலிக்கக்கூடிய நிலைமை நிச்சயமாக இருக்கிறது. இப்படியெல்லாம் அங்குள்ள மக்கள் கொடுமைப்படுத்தப்படுகின்றார்கள்.

இன்றையத் தினம் இப்படிப்பட்ட கடுமையான வரி வசூலால் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட புதுக்கோட்டை, தஞ்சாவூர், மதுரையிலுள்ள மக்கள் பாதிக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஒன்றியங்களிலே இப்போது புதிதாகக் குழு அமைக்கப்பட்ட இருக்கின்றது. இந்தக் குழுவின் வேலைத் திட்டங்கள், கொள்கைகள் என்ன? சாதாரணமாக, ஒன்றியங்களிலே வேலைகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஊராட்சிகளிலே மீண்டும் இப்போது குழு, அதிலும் கட்டிக்குப் புதிதாக வந்துள்ளவர்களைக் கொண்டு அமைக்கப்பட்டால் ஊழல்கள் ஏற்படலாம். இப்போது குழு அமைப்பதற்கான தேவை என்ன? தற்போது ஊராட்சிகளில் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள், தலைவர் இருக்கிறார்கள். எனவே, இப்போது குழு அவசியம் இல்லை. நிச்சயமாகத் தேவையில்லை என்பது என் கருத்து.

அடுத்து, இன்றையத் தினம் நாமினேஷன் முறையில் கிராமப் புறங்களிலே பரவலாக வேலைத் திட்டங்கள் நடப்பதற்கு அதிகப் படியான பணம் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இதை நடைமுறையில் தவறுதலாகப் பயன்படுத்துகிறார்கள். குறிப்பாக சொல்லவேண்டுமானால், புதிதாக சட்டமன்றத் தேர்தலுக்குப் பின்னால் ஆளுங்கட்சியோடு இணைந்தவர்கள், சேர்ந்தவர்கள், ஆளும் கட்சியிலே இருக்க வேண்டுமென்பதற்காகச் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். அப்படிச் சேர்ந்தவர்களிடம் இதைக் கொடுத்தால் தவறுகள் நடைபெறுவதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறது. இதனால் ஆளும் கட்சிக்கு அவர்களால் தவறான பெயர் உண்டாகும். இவர்கள்தான் உட்கார்ந்துக் கொண்டு ஏஜெண்டு மாதிரி பணியாற்றுகிறார்கள். நீ இந்த வேலையை எடுத்துக் கொள், நீ அந்த வேலையை எடுத்துக் கொள் என்று சொல்கிறார்கள். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்] [1978 பிப்ரவரி 2]

களைப் பார்த்தால்தான், இந்த வேலை கிடைக்கும் என்கிற நிலைமை இருக்கின்றது. காங்கிரஸ் கட்சியிலே இருக்கின்றவர்களை தங்கள் கட்சிக்கு இழுக்க வேண்டுமென்று, அவர்களுக்கெல்லாம் இந்த வேலை கொடுக்கப்படுகின்ற நிலைமை எல்லாம் இன்றைக்கு இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் எல்லாம் நீடிக்க விடக் கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல், இன்றையத் தினம் தமிழ்ப் பண்பாடு மைய நிலையம் ஒன்றை ஏற்படுத்திப் போல்தாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால், அதே நேரத்திலே தமிழ் வளரக்கூடிய தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் நூலைந்து, அதிலே வரக்கூடிய மொழி நிச்சயமாகத் தமிழை வளர்ப்பதாக இல்லை. வரக்கூடிய சந்ததியார்களை, அவர்களுக்கு இழுக்கு உண்டாக்கக்கூடிய நிலைமையைத்தான் உருவாக்குகிறது. ஆகவே, தயவுசெய்து இதற்காக எல்லோரும் உட்கார்ந்து பேசி, ஒரு நல்ல முடிவுக்கு வந்து, தரமான முறையிலே எழுதுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று தமிழ் வளர வேண்டுமென்று சொல்கின்ற, தமிழ்ப் பண்பாடு என்று சொல்லக் கூடியவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றையத் தினம் கூட்டுறவுத் துறையிலே ஆலோசனைக் குழு அமைக்க இருக்கிறார்கள். இப்படி ஆலோசனைக் குழு என்று சொல்கிறபோது, இந்த நிலைமை தொடர்ந்து மேலும் நீடிக்காமல், விரைவாக கூட்டுறவுத் துறையிலே தேர்தலை நடத்தப்படுமானால், நிச்சயமாக நல்லது. ஒரு கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் என்பது அரசியல் சார்பற்ற, கட்சி சார்பற்ற முறையிலே இருக்க வேண்டுமென்பது காந்தி அடிகள் கண்ட கனவாகும். முதல் அமைச்சர் அவர்களும் கூட்டுறவுத் துறையிலே அரசியல் ஈடுபடக் கூடாது என்பதை நான் வரவேற்கிறேன். எனவே, மதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சர் அவர்களின் எண்ணப்படி, அரசியல் கலக்கப்படாத வகையில் எந்த வகையிலும் கூட்டுறவுத் துறையில் ஸ்பெஷல் ஆபீசர்கள் மேலும் நீடித்துக் கொண்டிராமல், விரைவிலே தேர்தல் நடத்தப்பட வேண்டும். அதன் மூலம் நல்லவர்கள், ஒழுக்கமானவர்கள் நாணயமானவர்கள் வர வேண்டும். இல்லையென்றால், பழைய நிலைமைதான், முன்பு திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்திலே இருந்த நிலைமைதான் நீடிக்கும் என்பதை சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து பத்திரிக்கைத் துறையிலே அச்சடிக்கக்கூடிய நியூஸ் பிரிண்டிற்கு 8 சதவிகிதம் வரி என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக, மற்ற மாநிலங்களிலே உள்ளதைப்போல், கேரள கர்நாடக மாநிலங்களிலே 4 சதவிகிதம் என்றிருப்பதைப்போல் நம் மாநிலத்திற்கும் செய்தால், நிச்சயமாக சிறிய பத்திரிகைகள் மறுமலர்ச்சி அடைவதற்கு, நல்லமுறையிலே வளருவதற்கு வசதியாக இருக்குமென்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

978 பிப்ரவரி 27]

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

அடுத்து, அரிசன மக்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்க நிதி ஒதுக்கீடு குறைவாகத் தெரிகிறது. கிராமங்களில் பல்வேறு வகையில் அரிசன மக்கள் வீடு இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்க அதிகமான நிதி ஒதுக்கீடு செய்து அரிசன மக்கள் வாழ்க்கையில் புதிய மறுமலர்ச்சி ஏற்படச் செய்ய வேண்டும். இந்த வீடுகள் கட்டும் பொறுப்பு ஒப்பந்தக்காரர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டு என்னுடைய தொகுதியில் விராச்சலை என்ற ஊரில் 120 வீடுகள் கட்டப்பட்டன. அவை கட்டி முடிக்கப்பட்டு மூன்று ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. ஆளுநர் ஆட்சியின் போதே ஆளுநரை வைத்து திறப்பு விழா நடத்தவேண்டுமென்று முயற்சித்தார்கள். நடைபெறவில்லை. பிறகு, அமைச்சர்களைக் கொண்டு திறப்பு விழா நடத்த முற்பட்டார்கள். ஆனால், நடைபெறவில்லை. காரணம், அந்த வீடுகள் மக்கள் குடியிருக்க வாயக்கற்ற நிலைமையில் இருக்கின்றன. அந்த வீடுகள் எப்போது விழுந்துவிடுமோ என்ற நிலைமையில் மோசமான நிலைமையில் ஒப்பந்தக்காரர்கள் வீடு கட்டியிருக்கிறார்கள்.

இப்படி பல இலட்சக்கணக்கான ரூபாய் செலவில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி காலத்தில் இந்த வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இதைப் பற்றி விசாரணை செய்ய வேண்டும். சிமிண்டே உபயோகப்படுத்தாமல் சுண்ணாம்பைப் போட்டுக் கட்டியிருக்கிறார்கள். தளங்கள் எல்லாம் எந்த நிமிஷத்திலும் இடிந்து விழும் நிலைமையில் இருக்கின்றன. இனி இவ்வாறு வீடு கட்டிக் கொடுக்க முன்வரும்போது யாருக்கு வீடுகட்டிக் கொடுக்கிறோமோ அவர்களிடமே தொகையைக் கொடுத்து வீடு கட்டும் பணியை ஒப்படைத்து விடலாம். எல்லாக் கிராமங்களிலும், கிராமத்திற்கு 25 வீடுகள் என்ற வகையில் அரிசன மக்களுக்காகக் கட்டிக் கொடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டும்.

கிராமங்களில் அருமைத் தலைவர் காமராஜ் அவர்களால், கொண்டுவரப்பட்ட மதிய உணவுத் திட்டம் பள்ளிகளில் அமல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. 1962-ஆம் ஆண்டு முதல் இந்தத் திட்டம் தொடர்ந்து வருகிறது. ஆனால், இன்று கூடுதலான குழந்தைகளுக்கு உணவு இல்லை. கொடுக்கப்பட்ட அலாட்மென்ட் தீர்ந்து விட்டது என்று சொல்லுகிறார்கள். எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் மதிய உணவு அளிக்கக்கூடிய வகையில் தீவிரமாக இந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மணி அடிக்கப்பட்டது.)

இன்றைக்கு கர்நாடக மாநிலத்தில் புதிய அரசு அமைய இருக்கிறது. அந்த அரசுக்கு நான் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பக்கத்தில் அமைய இருக்கும் அந்த அரசின் மூலமாக நம்முடைய மாநிலத்திற்கு பல நன்மைகள் கிடைக்க வழிகள் இருக்கின்றன. காவிரிப் பிரச்சனையில் சுமுகமான நிலைமை

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்] [1978 பிப்ரவரி 27]

ஏற்படும். இந்திரா காந்தி அவர்கள் தலைமையிலுள்ள தேவராஜ் அர்ஸ் சர்க்காருக்கு பாராட்டைத் தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, வணக்கம். 1978-79-ஆம் ஆண்டுக்கு நாஞ்சிலார் அளித்துள்ள பட்ஜெட்டில் எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்காக நன்றி கலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நாஞ்சிலார் அவர்கள் கொடுத்துள்ள இந்த பட்ஜெட்டை நான் வரவேற்கிறேன். மாற்றுக் கட்சியில் ஒரு சிலர் காழ்ப்புணர்ச்சிக் காரணமாக இந்த பட்ஜெட்டை எதிர்க்கிறார்கள். இந்த பட்ஜெட் என்ன, அடுத்து எந்த பட்ஜெட்டை அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கொண்டு வந்தாலும் அவர்கள் எதிர்க்கத்தான் செய்வார்கள். வரவேற்க மாட்டார்கள் என்பது நிச்சயம். ஏனென்றால் காழ்ப்புணர்ச்சி காரணமாகவே அவர்கள் இந்த பட்ஜெட்டை எதிர்க்கிறார்கள். ஆனால், நாட்டிலுள்ள பொது மக்கள் இந்த பட்ஜெட்டை வரவேற்கிறார்கள் ஆதரிக்கிறார்கள்.

ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் பேசும்போது இது பண்ருட்டியிலுள்ள களிமண மாம்பழம் என்று சொன்னார்கள். மொத்தத்தில் மாம்பழம் என்பதை ஒத்துக்கொண்டு விட்டார்கள். அதற்கான நான் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த பட்ஜெட் நாஞ்சில் தந்த நாவல் கணிக்கு ஒப்பாகும். ஒளவையாருக்கு அதிகமான கொடுத்த நெல்லிக்கணிக்கு ஒப்பாகுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கிராமத் திட்டங்கள் எல்லாம் இந்த பட்ஜெட்டில் இருப்பதால் நான் இந்த பட்ஜெட்டை ஆதரிக்கிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்லி விடைபெறலாம் என்று கருதுகிறேன். ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் நகரில் முனிசிபாலிடி உள்ளது. இந்த முனிசிபாலிடிக்குப் போதிய வருமானம் கிடையாது. இது செகண்ட் கிரேடு முனிசிபாலிடி. பத்து வருஷத்திற்கு முன்னால் போடப்பட்ட ரோடுகள் பழுதடைந்திருக்கின்றன. புதுப்பிக்கப்படவில்லை. அங்குள்ள ஊழியர்களுக்கே சம்பளம் கொடுக்க முடியவில்லை. அந்த அளவுக்கு அந்த முனிசிபாலிடியில் வருமானம் கம்மியாக இருக்கிறது. புயல் வெள்ளத்தால் நான்கு இலட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு மேல் சேதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

1978 பிப்ரவரி 27] [திரு. இரா. தாமரைக்கனி]

[பிற்பகல் 12-20]

எங்கள் முனிசிபாலிடிக்கு நிதி ஒதுக்கீடே செய்யவில்லை. அடுத்து, முனிசிபாலிட்டி செகண்ட் கிரேடாக இருப்பதால் அதிக அளவிற்கு மானியம் கொடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் முனிசிபாலிட்டியின் வருமானத்தைப் பெருக்குவதற்கு ஒரு வழிவகை இருக்கிறது. அதை அரசு ஆலோசனை செய்தால் எங்கள் முனிசிபாலிட்டிக்கு அதிக வருமானம் பெருகவேண்டிய வழிவகைகளைச் செய்யலாம். ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில், பென்னிங்டன் கமிட்டி என்று ஒரு கமிட்டி இருக்கிறது. அந்தக் கமிட்டி தனியார் கமிட்டி. அந்தக் தனியார் கமிட்டியின் தலைவர் முகவை மாவட்டம் கலெக்டர், செக்கரட்டரி இராஜாபாளையத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர். மதுரை மாவட்டக் கலெக்டரின் மருமகன அந்தக் கலெக்டர். ஆனால், மேலும் பல பேர்கள் கமிட்டியில் இருக்கிறார்கள். அந்த பென்னிங்டன் கமிட்டிக்குச் சொந்தமான 160 கட்டிடங்கள் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் முனிசிபாலிட்டி பகுதியில் இருக்கிறது. இதற்கு மாத வருமானமாக எட்டாயிரத்துச் சொச்சம் ரூபாய் வருகிறது. வருஷ வருமானம் சுமார் ஒரு இலட்சம் ரூபாயாக இருக்கிறது. அந்த வருமானத்தை ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் முனிசிபாலிட்டியோடு சேர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக பென்னிங்டன் லைப்ரரியை அரசே ஏற்று, நடத்த வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் மம்சாபுரம் என்ற பேரூராட்சி இருக்கிறது. இதில் சுமார் 20,000 மக்கள் வசிக்கிறார்கள். ஆனால் அங்கே ஒரு காவல் நிலையம்கூட இல்லை. சட்டத்திற்குப் புறம்பான பல தொழில்கள் நடக்கின்றன. சில இடங்களில் சண்டை சச்சரவுகள் இருப்பதால் இந்தப் பகுதியில் காவல் நிலையத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்கு ஒரு சப் கோர்ட் வேண்டுமென்று மீண்டும் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் தேவக்கோட்டையில் ஒரு கோர்ட் இருக்கிறது. எங்கள் மேற்கு இராமநாதபுரம் மாவட்டத்து மக்கள் சப் கோர்ட்டுக்குப் போக வேண்டுமென்றால் 105 மைல்களுக்கு அப்பால்தான் போக வேண்டிய சூழ்நிலை இருப்பதால் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் சப் கோர்ட்டை மக்கள் அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. இரா. தாமரைக்கனி]

1978 பிப்ரவரி 27]

ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூரில் சப்மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட் இருக்கிறது. இதில் வருஷத்திற்கு 8,000 கேஸ்கள் வருகின்றன. சப்மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்-1, சப்மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்-2 என்ற இரண்டுபிரிவுகளாக வைத்து அந்த வேலைப் பளுவைக் குறைக்க வேண்டும். எங்கள் ஊரில் கோர்ட் இரவு 10 மணிக்கு முடிகிறது. அவ்வளவு வேலைப்பளு இருக்கிறது. ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர் தாலுக்கா மக்களும் இராஜபாளையத்தைச் சேர்ந்த மக்களும் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் வகையில் சப் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டை ஸ்ரீ வில்லிப்புத்தூரிலும், இராஜபாளையத்திலும் உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூரில் வத்திராயிருப்பு ஒன்றியம் என்று இருக்கிறது. முகவை மாவட்டத்திலேயே, தஞ்சை மாவட்டத்தைப் போன்று மூன்று போசுமும் சாகுபடி செய்யக்கூடிய இடம் அது. அங்கே இப்பொழுது குளத்தில் தண்ணீர் இருக்கிறது. கிணறுகளில் தண்ணீர் இருக்கிறது. விவசாயம் செய்வதற்கு வேண்டிய மின்னணைப்பு கிடைக்காத நிலையில் அந்த மக்கள் இருக்கிறார்கள். வத்திராயிருப்பு ஒன்றியத்தில் விளவக்கல் என்ற அணைக்கட்டு இருக்கிறது. பத்து மைல் தூரத்திற்கு நிலத்தடி நீர் வளம் இருப்பதாக ஆய்வாளர்கள் கூறுகிறார்கள். ஆகவே, தஞ்சை மாவட்டத்துப் பகுதியைப் போல் உள்ள அந்தப் பகுதிக்கு, வத்திராயிருப்பு ஒன்றியப் பகுதிக்கு விவசாயத்திற்கு மின்னணைப்பு கொடுக்க அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர் பகுதியில் வத்திராயிருப்பு ஒன்றியம் இருக்கிறது. அங்கு சதுரகிரிமலை என்ற மலையில் சுந்தர மகாலிங்கம் கோயில் இருக்கிறது. முகவை, கன்னியாகுமரி, மதுரை மாவட்டத்திலுள்ளவர்கள் எங்கள் வத்திராயிருப்பு பகுதியிலே உள்ள சுந்தர மகாலிங்கம் கோயிலுக்கு போகிறார்கள். 100-க்கு 80 பேர் வத்திராயிருப்பு வழியாகப் போகிறார்கள். அங்கு சென்ற ஆண்டு ஒரு விபத்து ஏற்பட்டது. கிட்டத்தட்ட 48 உயிர்கள் இறந்து விட்டன. பிறகு அரசு உதவி செய்தும் இருக்கிறது. வத்திராயிருப்பு யூனியனிலிருந்து சுமார் 1 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் சுந்தர மகாலிங்கம் கோயில் அடிவாரம் வரையில் ரோடு போட்டிருக்கிறார்கள். அடிவாரத்திற்கு மேல் 5 கிலோமீட்டர் ரோடு போடப்படவில்லை. அந்த வேலையை அரசு செய்து கொடுத்தால் பக்தர்கள் ரொம்பவும் நல்ல முறையல் போய் விட்டு வருவார்கள் என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர் தொகுதியில் கூமாப்பட்டி அருகில் எஸ். கொடிக்குளம் என்ற பகுதியில் முஸ்லீம்கள் 100 ஆண்டுக்காலமாக புறம்போக்கில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். கடந்த இரண்டாண்டுகளுக்கு முன்பு புறம்போக்கு நிலம் வேண்டுமென்று அவர்கள் அரசாங்கத்திடம் மனுக்கொடுத்தார்கள். உடலே ரெண்டாய்

1978 பிப்5வரி 27]

[திரு. இரா. தாமரைக்கனி]

அதிகாரிகளும், தாசில்தார் அவர்களும் அந்த இடத்தைப் பார்த்து அந்த முஸ்லீம் மக்களுக்கு—71 பேர்களில் 67 பேர்களுக்கு—மனை கொடுக்கலாம் என்று ஒப்புதல் கொடுத்தார்கள்.

உடனே, சப் கலைக்டர்—திரு, இராசேந்திரன் என்று நினைக்கிறேன்—அவர்கள் வந்து அதைப் பார்த்து ஒப்புதல் கொடுத்தார்கள். அதற்குப் பிறகு, ஆர்.டி.ஓ., மற்றும் மாவட்ட ரெவின்யூ அதிகாரி அவர்களும் அந்த இடத்தைப் பார்த்து, அந்தப் பகுதி மக்களுக்கே கொடுக்கலாம் என்று வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். அதற்குப் பிறகு, முகவை மாவட்டத்தில் முன்னாள் கலைக்டராக இருந்தவர்—முஸ்லீம்களுக்கு அதைக் கொடுக்கலாம் என்று 2-11-1976-ல் ஒப்புதல் கொடுத்தார்கள். ஏழை, எளிய முஸ்லீம்களுக்காக, அந்த இடங்களில் உள்ள புதுரை நீக்சிச் செம்மைப் படுத்தினார்கள். அதே தேரத்தில், கிராமமுன்சீப் ஒருவர் உதவியுடன் புறம்போக்கு நிலத்தை, வசதியுள்ள ஒருவர் உதவியுடன் ஆக்கிரமிப்பு செய்து கொண்டார். அது மட்டுமல்ல, அங்குள்ள பஞ்சாயத்துத்தலைவர், அவருக்குச் சொந்தக்காரராக இருப்பதால், அதிகாரிகளைக் கையில் வைத்துக் கொண்டு, ஏழை எளிய முஸ்லீம்களுக்கு இடம் கொடுக்காது இடைஞ்சல் தருகிற காரணத்தால், அரசு அந்த நிலத்தை அவர்களுக்கு கொடுக்க ஆவண செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கோதை பிறந்த ஊர், கோவிந்தன் வாழ்ந்த ஊர் என்று ஆழ்வார் அவர்களால் பாடப்பட்ட நகர்தான் எங்களுடைய ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் நகராகும். அரசு முத்திரையில் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் கோபுரம் இருக்கிறது. அது மட்டுமல்லாது, பருத்தி ஆராய்ச்சி நிலையம் இருக்கிறது. 40-க்கு மேற்பட்ட அரசு அலுவலகங்கள், மின்சார அலுவலகம் எல்லாம் இருக்கின்றன பஸ், ரயில் போக்குவரத்தெல்லாம் இருக்கிறது. அரிசி ஆலையெல்லாம் இருக்கிற காரணத்தாலே, 60,000-க்கு மேற்பட்ட மக்கள் வசிக்கிறார்கள். திவந்தோறும் 50,000-க்கு மேற்பட்ட கிராம மக்கள் வந்துபோய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். இராமநாதபுரம் மாவட்டம் மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. ஆகவே, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரித்து, மேற்கு இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் திருவில்லிபுத்தூரில் தொழில் வளம் இல்லாமல் இருப்பதால், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரைத் தலைநகராக ஆக்கி ஒல்தான் விமோசனம் பிறக்கும்.

முகவை மாவட்டத்தில், பின்தங்கிய பகுதிகளில், தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகள் கூட்டுறவு முறையில் ஏற்படுத்த வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே, அங்கு 50 தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகளைத் கூட்டுறவு முறையில் ஏற்படுத்துவதாக அரசு நிதிநிலை அறிக்கையில் அறிவித்துள்ளது. திருவில்லிபுத்தூரில் கூட்டுறவு தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தித் தருமாமாறு அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி, விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

[1978 பிப்ரவரி 27]

* திரு ப. சந்திரன் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவை மாற்றுத் தலைவரவர்களே, இந்த 1978-79-வது ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது உழைப்பாளர் முன்னேற்றக் கட்சியின் சார்பாக என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு எழுது நன்றியைத் முதற்கண் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு அமைந்தவுடனே அவர்கள் தங்கள் கொள்கைகளாக மக்கள் மத்தியிலே வைத்தவை, கிராமப் புறங்களிலே இருக்கிற மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த வேண்டும் ; ஏழை பணக்காரன் என்ற வித்தியாசம் இல்லாத ஒரு வாழ்க்கையைத் ஏற்படுத்திக் தரவேண்டுமென்றெல்லாம் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்னதோடு மட்டுமல்லாமல், சொல்லிய அந்தக் கொள்கைக்கு உயிரூட்டத்தக்க வகையில், நிதிநிலை அறிக்கையிலே கிராமப் புறங்களிலேயிருக்கிற மக்களுக்கு அவர்களுடைய வாழ்க்கையை மேம்படுத்த பல சலுகைகளை அறிவித்திருக்கிறார்கள். கிராமப் புறங்களிலேயிருக்கிற மக்களுக்குக் குடி நீர் வசதி ஏற்படுத்திக் தர வேண்டுமென்று சொன்னார்கள், இணைப்புப் பாதை அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அந்தத் திட்டங்களை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே மறக்காமல், ஓராண்டுக்குள்ளாக, பெரும்பாலானவற்றை செய்து முடிப்பதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

கிராமப் புறத்திலேயிருக்கிற சாலைகள் மேம்படுத்தப்பட வேண்டுமென்று அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள்.

அது மட்டுமல்ல, கிராமப் புறங்களிலே இருக்கிற மக்களுக்கு, ஏழை எளிய விவசாயிகளுடைய நலனைக் கருதி, அத்தியாவசியப் பொருள், ஆடம்பரப் பொருள் என்று பாகுபடுத்தி, அத்தியாவசியப் பொருள்களின் மீது வரியை உயர்த்தாமல், ஆடம்பரப் பொருள்களாகக் கருதப்படுபவைமீது வரியை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கும்போது, இந்த அரசு கிராம மக்களது நம்பிக்கையை எந்த அளவு பெற்றிருக்கிறது என்பதை நாங்கள் உணரமுடிகிறது.

[பிற்பகல் 12-30]

அதோடு மட்டுமல்ல. இந்த அரசு நெல் கொள்முதல் விலையை மோட்டா ரகம் 90 ரூபாய் என்றும், நடுத்தர ரகத்திற்கு 95 ரூபாய் என்றும் நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். இந்த அரசுக்கு ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிராமத்திலே இருக்கிற விவசாயிகள் நெல்லைப் பயிரிட்டு அறுவடை செய்த பின்னர், அந்த நெல்லை மிகக் குறைந்த விலைக்கு விற்கிறார்கள். அந்த விவசாயிகள் நெல்லை விற்குப் பிறகு, தங்களுக்குத் தேவைப்படும்போது

1978 பிப்ரவரி 27]

[திரு. ப. சந்திரன்]

நெல்லை வாங்குவதற்குச் சென்றால் அந்த நெல்லின் விலை மிகவும் உயர்ந்திருக்கிறது. இடையிலே இருக்கிற வியாபாரிகள், பெருத்த லாபம் பெறுகிறார்கள் கொள்ளை அடிக்கிறார்கள்.

எனவே, அரசு தற்போது ஏற்படுத்தி இருக்கும் 90 ரூபாய், 95 ரூபாய் விலையை நிரந்தரம் ஆக்க வேண்டும் என்று உழைப்பாளர் முன்னேற்றக் கட்சியின் சார்பாக கேட்டு கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர் நிலையினைக் குறித்து அரசு தொழிலாளர்களுக்கு ஒவ்வொரு பகுதியிலும் வீட்டு வசதி வாரியத்தின் வாயிலாக குறைந்த வாடகையிலே வீடுகளை அமைத்துத் தர வேண்டும் என்ற திட்டத்தை ஏற்படுத்தி இருக்கிறது. இந்தத் திட்டம் குறிப்பாக செங்கற்பட்டு, மதுரை, இராமநாதபுரம் போன்ற மாவட்டங்களில் 25 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் நிறைவேற்றப்படும் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். என்ன காரணமோ எங்குத் தெரியவில்லை. வடார்க்காடு மாவட்டத்தை இந்த அரசு அறவே புறக்கணிக்கிறது என்பதை நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கிராமத்திலே அரசு அமைக்கக்கூடிய தொழிற்சாலைகள், கிராமப்புறங்களிலே இருக்கும் படித்துப் பட்டம் பெற்று வேலை இல்லாமல் இருக்கும் மாணவர்களுக்கு, வேலைவாய்ப்பு பெற வேண்டும் என்ற நிலையில் கிராமங்களுக்கு முக்கியத்துவம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நிதிநிலை அறிக்கையை சமர்ப்பித்த அன்றைய திமை, மதிப்பிற் குரிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் உறுப்பினர் ப.உ. சண்முகம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இந்த வெள்ள நிவாரணத்தில் அங்கே இருக்கிற பணிகளை நாமிலேஷனாக அளித்திருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அப்படி அளிப்பதன் காரணமாக ஆளுங்கட்சியினரால் தவறுகள் நடப்பதற்கு சாத்தியக் கூறுகள் இருக்கின்றன என்று கூறினார்கள். நான் அவருக்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஒரு நிச்சயமான உதாரணத்தைக் காட்டவிரும்புகிறேன். செய்யாறிலே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் தொகுதியிலே செய்யாறு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே ஒரு கூடுதல் விவசாய கிடங்கு ஒன்று கட்ட வேண்டும் என்று 50 ஆயிரம் ரூபாய் எஸ்டிமேட் செய்யப்பட்டு, அந்தக் கட்டடம் டெண்டர் விடப்படாமலேயே கான்ட்ராக்ட் கொடுக்கப்பட்டு, கான்ட்ராக்ட் இன்னும் ஒரு வாரம் கழித்து விடப்படும் என்று சொல்லி, அங்கே செங்கல், மணல், ஜல்லி போன்றவைகள் சேகரிக்கப்பட்டது. கமிஷனரை விசாரித்த நேரத்திலே, புதிதாக வந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு ஒன்றும் தெரியாது என்ற வகையிலே நாங்கள் செய்தது நியாயம்தான் என்று சொன்னார்கள். உயர் அதிகாரியான சி.இ. அவர்களை

[திரு. ப. சந்திரன்]

[1978 பிப்ரவரி 27]

விசாரித்தபோது அந்த அதிகாரியின் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். அப்படி தவறு செய்கிற அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அந்த அதிகாரிகள் இது வழக்கமாக நடைபெறுவது தான் என்று நியாயம் தருகின்ற வகையில் சொன்னார்கள்.

இப்படி எத்தனைக் கட்டடங்கள் டென்டர் விடப்படாமல் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நீங்கள் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். அந்த அளவுக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே தவறுகள் நடக்க வாய்ப்பிருந்தது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் இவர்கள் இந்த நாமிநேஷனல் குறை கண்டிருப்பது மிகவும் வருத்தத்திற்குரியதாக இருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன்.

சட்டமன்றத்திலே நாங்கள் பல குறைகளை சொல்லுகிறோம். அப்படிச் சொல்லுவதால் குறைகள் நிவர்த்திக்கப்படும் என்று நம்புகிறோம். ஆனால் பொதுப்படையாக இது அமுல்படுத்தப்படாமல் இருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். சட்டமன்றத்திலே பேசுவதோடு சரி, குறைகள் நிவர்த்திக்கப்படவேயில்லை. குறிப்பாக, வடாற்காடு மாவட்டத்தில் மதுவிலக்கு சரியாக அமல்நடத்தப்படாமல், மது காய்ச்சுவோர்கள் தலைவிரித்தாடுகின்றனர். அங்கேயிருக்கும் உயர்மட்ட அதிகாரிகள் தூண்டுதலின் காரணமாக கீழ்மட்டத்திலே இருக்கும் காவல் துறை அதிகாரிகள் அந்த வேலைகளைச் செய்கிறார்கள் என்று பல்வேறு தகவல் வந்து இருக்கிறது. இதையெல்லாம் இந்த மாமன்றம் சீர்தூக்கிப் பார்க்க வேண்டும். சட்டமன்றத்திலே பேசுகின்ற ஒவ்வொரு பேச்சும் மிகவும் மதிப்பளிக்கப்பட வேண்டியது ஆகும். அதன் பேரில் எல்லாம் அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்ல, எனக்கு அருகாமையில் இருக்கும் வந்தவாசி தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர், வடாற்காடு மாவட்ட டி.எஸ்.பி. இடத்தில் ஒரு புகார் கடிதம் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். சாராயம் காய்ச்சுபவர்களுக்கு உடந்தையாக போலீஸ்காரர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று அப்புகாரில் அவர் தெளிவாக குறிப்பிட்டு இருக்கிறார். பொதுமக்களும் பெட்டிஷன் எழுதிக்கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அந்த பெட்டிஷன் எழுதிக்கொடுத்த பொதுமக்கள் மீது இந்த காவல் துறை நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறார்களே தவிர, அந்த சாராயம் காய்ச்சுபவர்கள் மீது எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் மேற்கொள்ளவில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதையெல்லாம் பலமுறை இந்த சட்டமன்றத்தில் பேசியிருக்கிறேன்.

1978 பிப்ரவரி 27] [திரு. ப. சந்திரன்]

ஆகவே, வடாற்காடு மாவட்டத்தில் மதுவிலக்கை தீவிரமாக அமல் நடத்த தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கூறி, எனக்கு வாய்ப்பளித்த மாமன்றத் தலைவருக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன்.

*திரு. கே. என். கே. இராமசாமி : மாண்புமிகு சட்டப்பேரவைத் தலைவரவர்களே, 1978-79-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையைப் பாராட்டிப் பேசுகின்ற வாய்ப்பினை அளித்த உங்களுக்கு என்னுடைய நன்றி கலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். உலக உத்தமர் காந்தியடிகள் “உண்மையான சதந்திரம் கிராமங்களில்தான் உள்ளது என்றும் “இந்தியாவிலுடைய ஆன்மா கிராமங்களில் தான்” வாழ்கிறது” என்று கூறிய அந்த உத்தமரின் குரலுக்கு உறுதி ஏற்படுத்தும் வண்ணம், “ஏழையின் சிரிப்பில் இறைவனைக் காண்பேன்” என்று தென்னாட்டுக் காந்தி பேரறிஞர் அண்ணாவின் மணி மொழிகளுக்கு மகுடம் சூட்டுகின்ற வகையில் ஏழை எளிய மக்கள், பாட்டாளி மக்கள், தொழிலாளர்கள், நெசவாளர்கள், குறிப்பாக விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் வாழும் கிராமங்களின் நலனையே கருத்தில் கொண்டு, அங்கு வாழும் மக்களின் வாழ்வு வளம்பெற, ஒளியூட்ட, மகிழ்வூட்ட, மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் நாஞ்சிலார் அவர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை தயாரித்து இருப்பதற்காக நான் உண்மையிலேயே வாழ்த்துகிறேன், பாராட்டுகிறேன், பெருமைப்படுகிறேன்.

நான் இந்த உரையைத் துவக்குவதற்கு முன்னால், நான் இந்த மாமன்றத்திற்கு வருவதற்குக் காரணமாக இருந்த எனது வணக்கத்திற்குரிய தலைவரும், இந்த நாட்டின் முதலமைச்சருமான புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு, நான் சார்ந்து இருக்கின்ற கோபி சட்டமன்ற தொகுதியின் வாக்காளப் பெருமக்களின் சார்பிலும், எனது சார்பிலும் என் நன்றியைக் கூறி என் கன்னிப் பேச்சைத் துவக்குகிறேன்.

இந்த அரசு பதவிக்கு வந்த நாளில் இருந்து இன்றுவரை பல சோதனைகளையும், வேதனைகளையும் தாங்கிக்கொண்டு இருப்பதை நாம் அனைவரும் அறிவோம். மாணவர்களின் போராட்டம், தொழிலாளர்களின் போராட்டம், பஸ் ஊழியர்களின் போராட்டம், என்.ஜி.ஓ.-க்களின் போராட்டம், இப்படி பல போராட்டங்களை சந்தித்துக்கொண்டு இருக்கிற அதே நேரத்தில், இந்த அரசு கண்ணியத்தோடும், அன்பு உள்ளத்தோடும், ஆர்வத்தோடும் அணுகி நல்ல முறையில் தீர்த்துக் கொண்டு இருக்கிறது என்பதை இந்த நாட்டு மக்கள் நன்கு அறிவார்கள்.

[திரு. கே. என். கே. இராமசாமி] [1978 பிப்ரவரி 27]

ஆனால், எதிர் வரிசையில் இருக்கும் ஒரு சிலர் இதையெல்லாம் நாம் குறிப்பிடுகிறபோது, இப்படிப்பட்ட போராட்டங்களுக்குக் காரணம் யார்? என்று நாம் கூறும்போது, நாங்களா போராட்டங்களுக்குக் காரணம்; நாங்கள் காரணம் இல்லை, நாங்கள் காரணம் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். இது எப்படி இருக்கிறது என்றால், “எங்கப்பன் குதிருக்குள் இல்லை”, “குதிருக்குள் இல்லை” என்று சொல்வதற்கும் எதிர் முகாமில் இருந்து வரும் இந்த வார்த்தைக்கும் வித்தியாசம் இல்லை.

ஒரு சிக்கலான குடும்பத்தின் திருமணத்திற்குச் சென்று வந்தவர்கள், அந்தக் குடும்பம் படும் கஷ்டங்களை நல்ல முறையில் உணர்ந்தவர்கள் என்ன சொல்ல வேண்டும். நல்ல வேளை, இத்தகைய கஷ்டங்களுக்கு இடையிலும் நல்ல முறையில் திருமணத்தை நடத்தி இருக்கிறார்கள். இசை நிகழ்ச்சி நடத்தி இருக்கிறார்கள், நல்ல விருந்து தந்து இருக்கிறார்கள், பாராட்டியிருக்கிறார்கள், வரவேற்று இருக்கிறார்கள் என்று பாராட்டி இருக்க வேண்டும். ஆனால் ஒரு சிலர் அங்கே உண்டான விருந்து சரியில்லை என்றும், அந்த இசை நிகழ்ச்சியில் ஒரு நாத்தல் வரம்தான் இருந்தது இன்னொன்று வைத்து இருக்கலாம் என்றும் தவில் ஒன்று தான் இருந்தது, இன்னொன்று வைத்து இருக்கலாம் என்றும் சொல்வார்கள்.

(பிற்பகல் 12-40)

இன்னும் சிலர் சாப்பிட்டுவிட்டு, உணவிலே உப்பு அதிகமாக இருந்தது, சர்க்கரை அதிகமாக இருந்தது என்று குறைபட்டுக்கொள்வார்கள். அப்படிப்பட்ட சர்க்கரை வியாதியும் உப்பு வியாதியும் இந்த அரசியலுக்கு வர வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரசியல் உலகத்தில் ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்ற அனைவரும் முயன்று வருகிறார்கள்; அதை நாம் அறிவோம். இந்தச் சட்டமன்றத்தில் யார் கொண்டுவந்த நிதிநிலை அறிக்கையாக இருந்தாலும் சரி, அனைவரும் அதை ஏற்றுக்கொண்டதாக வரலாறே கிடையாது. நம் முன்னால் காட்சியளிக்கின்ற பேரறிஞர் அண்ணா, கர்ம வீரர் காமராஜர், மூதறிஞர் இராஜாஜி ஆகிய பெரியவர்கள் எல்லாம் இந்த மன்றத்திலே நிதிநிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் சமர்ப்பித்த நிதிநிலை அறிக்கையைக்கூட உளமார, மனமார எல்லோரும் பாராட்டவில்லை. உள்ளுக்குள்ளே பாராட்டினாலும், வெளிப்படையாக அவர்கள் வாழ்ந்த காலத்திலே அவர்களுக்குப் பாராட்டு தெரிவிக்கவில்லை. அவர்கள் மறைந்த பின்னால் பாராட்டு தெரிவித்தார்கள்.

1978 பிப்ரவரி 27] [திரு. கே. என். கே. இராமசாமி]

தமிழ்நாட்டிலே ஜனநாயகம் போய்விட்டது என்று எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள், குறிப்பாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் கூறுகிறார்கள். அவர்களைக் கேட்கிறேன், இந்த நாடு ஜனநாயக நாடு இல்லையா? தமிழ்நாட்டில் சர்வாதிகாரம் நிலவுகிறது என்று சொல்லுகிற கலைஞரைக் கேட்கிறேன். நாஞ்சிலார் அவர்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களும் இங்கே இருக்கிறபோது, மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர் எழுந்து ஆவേശமாகப் பேசி, மயக்கம் போட்டு விழுந்த நேரத்தில் நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்கள், ஒரு குழிந்தையை தாய் தூக்கிவைத்திருப்பதைப்போல, அவர் தலையைத் தாங்கி மடியிலே வைத்து தண்ணீர் தெளித்து, மயக்கம் தீர்த்து, மருத்துவ மனைக்கு அனுப்பிவைத்ததை மறக்கமுடியுமா? அந்த அன்பு நெஞ்சத்தையா சர்வாதிகாரி என்று கூறுகிறீர்கள்? இது ஜனநாயக மரபைக் காட்டவில்லையா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

எதற்கெடுத்தாலும் குறை சொல்வதையே நோக்கமாகக் கொண்டிருக்கக்கூடாது. நல்லது இருந்தால் பாராட்டும் பண்பு பெறவேண்டும். அண்ணா அவர்கள் நம் வழிகாட்டி என்கிறோம். அப்படியானால் அவர்கள் காட்டிய பாதையில் செல்ல வேண்டாமா? அண்ணா அவர்கள் எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே இருந்த போது, கர்ம வீரர் காமராஜர் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது அண்ணாவின் தொகுதியான காஞ்சீபுரம் தொகுதியில் தண்டலம் கிராமத்தில் ஒரு மாநாட்டை நிறுவி, கர்மவீரர் காமராஜரை அழைத்துப்போய், அவரை சிறப்பித்து, வரவேற்பு கொடுத்து, வாக்காளர் சார்பிலே நன்றி தெரிவித்தார்கள். அண்ணாவை வழிகாட்டி என்பவர்கள் அதை மறந்துவிடக்கூடாது.

இன்னொன்றையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நம்முடைய கோட்டையில் விடுதலை மணிக் கொடியை ஏற்றிவைத்து புரட்சித் தலைவர் என்ன சொன்னார்? இன்று இந்த கொடியை இங்கே ஏற்றி வைக்கக் காரணமாயிருந்தவர் முன்னாள் முதலமைச்சர், இன்றைய தினம் எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிற தலைவர் கலைஞர் என்று பாராட்டவில்லையா? எனவே உண்மையிலேயே அண்ணா வழியில் செல்கின்றவர் புரட்சித் தலைவர் என்பதில் ஐயமில்லை. அந்தப் பக்குவத்தை மற்றவர்களும் பெற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆனால் இந்த நாடு, புயல்-வெள்ளத்தால் சேதமடைந்தபோது பலர் உயிரிழந்தார்கள்; உடைமைகளை இழந்தார்கள்; இன்னலுற்றார்கள்; அல்லலப்பட்டார்கள். அந்த நேரத்தில் இந்த நாட்டு மக்கள் தாராளமாக உதவியளித்துக்கொண்டிருந்த நேரத்தில் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உதவுவதற்காக உங்கள் கட்சியின்

[திரு. கே. என். கே. இராமசாமி] [1978 பிப்ரவரி 27]

சார்பாக 25,000 ரூபாய்க்கான காசோலையை இந்த நாட்டு முதலமைச்சரிடம் கொண்டு வந்து கொடுக்க உங்களுக்கு மனம் இல்லையே என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் கிட்டப்பா அவர்கள் பேசும்போது ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். திருப்பனத்தாள், திருவாவடுதூர் தருமபுரம் ஆகிய மூன்று ஆதீனங்களுக்கு இருக்கிற சொத்து எவ்வளவு என்பது மதிப்பைக் கண்டறிவதற்கு 10 ஆண்டுகாலமாக முயற்சி செய்தேன், முடியவில்லை என்று கூறினார்கள். 10 ஆண்டு காலமாக முயன்றும் முடியவில்லை என்றால், உங்கள் ஆட்சியிலே என்ன செய்துகொண்டிருந்தீர்கள்? இன்றையதினம் கரிகால் வளவன், மனுந்திச் சோழன் என்றெல்லாம் உங்களால் பாராட்டப்படும் கலைஞர் இங்கே வீற்றிருந்தாரே, தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த மன்னை நாராயணசாமி, பேராசிரியர், நாவலர் எல்லாம் இங்கே வீற்றிருந்தார்களே, அத்தனைபேர் இருந்தும் கிட்டப்பா வின் குறையைப் போக்க முடியவில்லையே. அத்தனை பேரும் என்ன சொன்னார்கள்? கிட்டப்பா இந்த ஆட்சியிலே பதில் கிட்டாததப்பா என்று சொன்னார்களா? அல்லது கிட்டப்பா இனிமேல் கேட்காததப்பா என்று சொன்னார்களா? அல்லது கிட்டப்பா எங்களுக்குத் தெரியாததப்பா என்று சொன்னார்களா? என்ன சொன்னார்கள் என்பதைக் கலைஞர் அவர்கள் குறிப்பிடுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

இந்த நிகிநிலை அறிக்கைபற்றி பலகுறைகளைச் சொன்னார்கள். ஆனால் இந்த அறிக்கையை உணரிக் கவனித்தால் என்ன இருக்கிறது என்பது தெரியும். 7 பாசனத் திட்டங்களை அறிவித்திருக்கிறார்கள். 32,500 ஏக்கர் நிலம் புதிதாக பாசன வசதி பெறும் என்றும் அறிவித்திருக்கிறார்கள். மேற்கே ஓடுகின்ற ஆறுகளை எல்லாம் கிழக்கே திருப்பிவிடத் திட்டம் இருப்பதாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

பழைய பாசன அமைப்புக்களைச் சீரமைப்பது, நவீனப்படுத்துவது, புதிய ஆயக்கட்டுகளைச் சேர்ப்பது என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் நான் ஒன்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் கிராமப்புறத்தில் இருந்து வந்தவன். நான் ஒரு ஏழைக் குடியானவனின் மகன். நான் ஒன்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பாசன அமைப்புக்களை சீரமைக்கும் போது, ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர், நான்கு ஏக்கர் நிலம் உள்ள விவசாயிகள் தங்கள் பூமியின் அல்லது நிலத்தின் எல்லை எது என்று தெரியாமல் இருக்கிறார்கள். வாய்க்கால் எப்படி வருகிறது என்று அவர்களுக்கு தெரியவில்லை. வரப்பு எங்கே இருக்கிறது என தெரியவில்லை. ஆகவே சிலர் கணக்குப் பிள்ளை, மணியக்காரர் இவர்களைக் கையில் போட்டுக்கொண்டு

1978 பிப்ரவரி 27] [திரு. கே. என். கே. இராமசாமி]

வரப்பு எல்லையைத் தள்ளிப்போடுவது, நடைபாதையை அழிப்பது, வண்டித்தடத்தை அழிப்பது போன்ற காரியங்களைச் செய்வதால் ஏழை விவசாயி, காலத்தையும் காசையும் வீணாக்கி நீதிதேவனின் தீர்ப்புக்காக நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று கண்ணீர் வடிக்கும் காட்சியைப் பார்க்கிறோம். எனவே அந்தக் குறை தீர்த்து வைக்கப் படவேண்டும்.

அடுத்து, கோவில் நிலங்களில் ஏற்பட்டுள்ள சீர்கேடுகளை, முறைகேடுகளைக் களைய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். மீளும் நிலங்களை அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்து அந்நிலங்களைப் பிடுங்க இருப்பதை வரவேற்கிறேன். அந்த நிலங்கள் ஆண்டவனுக்குச் சொந்தம் என்று சொல்கிறார்கள். அந்த நிலங்களை ஏழை எளிய பரட்டாளிகளுக்கு, தொழிலாளர்களுக்கு, குறிப்பாக அரிஜன மக்களுக்குத் தந்தால் ஏழை சிரிப்பான், அந்தச் சிரிப்பில் இறைவனைக் காண முடியும். இன்னொன்று, கிராமக் குடிநீர் வழங்குவதற்காக ரூபாய் எட்டு கோடி ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள்.

வீடு கட்ட மூன்றுகோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். தாழ்த்தப்பட்டோர், பின்தங்கிய வகுப்பினர், பழங்குடியினர் நலன் இதற்காக 25 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பு மாணவர்களுக்காக 24 விடுதிகள் கட்ட நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அரிசன வீட்டு வசதித் திட்டத்திற்காக 2.2 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். வீட்டு மனை வழங்க ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள்.

கைத்தறி வளர்ச்சிக்காக நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

5,000 விதவைகளுக்கு உதவித் தொகைகளுக்காக நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டு வயது வரம்பு 40 ஆகக் குறைக்கப்பட்டுள்ளது, அதையும் நான் வரவேற்கிறேன்.

குறிப்பாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பேருந்துகள் மூலம் விபத்துக்கள் ஏற்பட்டால் உடனடியாக கருணை மானியமாக ஆயிரம் ரூபாய் வழங்கப்பட இருக்கிறது. காயம் அடைந்தவர்களுக்கும் உதவி செய்யப்படும் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

மரம் ஏறும் தொழிலாளர்களுக்கு நிதி உதவி தருகிறார்கள்.

பஸ்ஸில் அடிபட்டவர்களுக்கு உதவி தரப்படுகிறது.

மீனவர்களுக்குத் தருகிறார்கள்.

அரசாங்க அதிகாரிகளுக்குத் தருகிறார்கள்.

[திரு. கே. என். கே. இராமசாமி] [1978 பிப்ரவரி 27]

நான் ஒன்று கேட்கிறேன். இந்த நாட்டு மக்களுக்குச் சோறு போடுகிறவர்கள் விவசாயிகள். அந்த விவசாயி பாடுபடுகிறான், தொழிலாளர்கள் கிணறுகள் வெட்டுகிறார்கள். மின்சாரத்தோடு பழகுகிறார்கள், மருந்தோடு பழகுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட விவசாயத்தொழிலாளி விபத்தில் இருந்தால் அந்தத் தொழிலாளியின் கண்ணீரைத் துடைக்கவும் இந்த அரசு கருணையோடு அணுக வேண்டும். ஊனமுற்றோர்களின் மறுவாழ்வின்காக 83 லட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

300 பள்ளிச் சிறர்களுக்குக் காது கேட்க உதவும் கருவிகள் வழங்கவும், 500 உடல் ஊனமுற்றோர்களுக்கு மூன்று சக்கர வண்டிகள் வழங்கவும் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் நிலைநாட்ட இரவு பகல் என்று பாராமல் அலைந்துகொண்டிருக்கிற காவலர்களுக்கு பதவி உயர்வு தரப்பட்டிருக்கிறது. கடந்த ஆண்டு 38 இலட்சம் ரூபாய் அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொள்ள ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருந்தாலும் இந்த ஆண்டு 90 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பது இந்த நாட்டு மக்களின் பாதுகாப்பிற்காக இருக்கிற காவலர்களின் மீது இந்த அரசு காட்டுகிற கருணையை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

கரும்புச் சக்கையை மூலப்பொருளாகக் கொண்டு நாள் ஒன்றுக்கு 250 டன் செய்தித்தாள் காகிதம் தயாரிப்பதற்கு ஒரு காகித ஆலை அமைப்பதற்கான செயற்குறிப்பு பரிசீலனையில் உள்ளது என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

கொங்கு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் இரண்டு சர்க்கரை ஆலைகள் உள்ளன. ஆப்பக்கூடலில் சக்தி சர்க்கரை ஆலையும், உடுமலைப்பேட்டையில் அமராவதி சர்க்கரை ஆலையும் இருக்கின்றன. கரும்பு உற்பத்தியில் தமிழ்நாட்டில் கோவை மாவட்டம் முன்னணியில் நிற்கின்றது. எனவே அந்தக் காகித ஆலையை என்னுடைய தொகுதியில் ஏற்படுத்தித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வெள்ளையன் காலத்திலேயே மைசூர்-ஈரோடு ரெயில்வேபாதை அமைப்பது என்ற குறிப்பு இருந்ததாகச் சொல்கிறார்கள். அதற்கான சர்வே எடுத்ததாகவும் சொன்னார்கள். அந்தப் பாதையை அமைத்து, மைசூர் சாம்ராஜ்நகர், சத்தியமங்கலம், கோபி, பெருந்துறை, ஈரோடு செல்லக்கூடிய அந்த ரெயில்வே பாதையை அமைத்துத்தந்தால் வியாபாரத்தில் நல்லதொரு முன்னேற்றம் ஏற்படும். எனவே போக்குவரத்துத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் இதைக் கவனத்தில் கொண்டு மத்திய அரசிடம் கேட்டு எங்கள் ஊர் வழி ரெயில்வே பாதை அமைத்துத்தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1978 பிப்ரவரி 27] [திரு. கே. என். கே. இராமசாமி]

(பிற்பகல் 12-50)

இப்படிப்பட்ட பல உயர்வான திட்டங்களை அறிவித்த இந்த அரசை, இந்த நாட்டு மக்களின் உயர்வுக்காக நல்ல பல திட்டங்களை அறிவித்த இந்த அரசை இந்த நாட்டிலுள்ள நல்ல உள்ளங்கள் வாழ்த்தும். நமது தமிழகம் ஏற்றம் காண வேண்டும், நமது தமிழகத்தில் வளங்கள் பெருகவேண்டும் என்கின்ற சீரிய நோக்கத்திற்கு ஒரு சிலர் தடையாக இருந்து நமது திட்டங்களைத் தடுக்க நினைக்கலாம். அவர்களுக்கு ஒன்று சொல்வேன். “தமிழருக்கு தொண்டு செய்யும் தமிழனுக்கு தடை செய்யும் நெடுங்குன்றம் தூளாய்ப் போகும்” என்று பரவேந்தன் பாரதிதாசன் அவர்கள் கூறிய வீரவரிகள் நினைவூட்டி, புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தனது ஆட்சியில் இவைகளை எல்லாம் வென்று நல்ல பல வெற்றிகளைக் குவித்து தருவார். அவரது அரசு இந்த நாட்டு மக்களின் ஏற்றத்திற்காக பாடுபடும் என்பதைக் கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. ஏ. செல்லப்பன் : மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ள நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது எனது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக சில கருத்துக்களை எடுத்துவைக்க விரும்புகின்றேன்.

நிதிநிலை அறிக்கையைப்பற்றி பேசும்போது, ஆளும் கட்சி ஏதோ புரட்சிகரமான திட்டங்களைக் கொண்டுவரப் போகிறது, பல புதுமையான திட்டங்களைத் ஏழை எளிய மக்களுக்காக—அவர்கள் வளம் பெறுவதற்காகப் பல திட்டங்களை தீட்டிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று விளம்பரம் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். நான் கூட நினைத்தேன். காங்கிரஸ் சர்க்கார் இருந்தபோது 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரா என்றிருந்தது, எங்கள் தானைத்தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களது ஆட்சிக்காலத்தில் 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று குறைத்தார்கள். அதைவிட இன்னும் புரட்சிகரமாக இப்போது இருக்கின்ற 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்றிருப்பதை 5 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று குறைப்பார்கள் என்று நினைத்தேன்.

விவசாயக் கூலியை இன்னும் அதிகப்படுத்துவார்கள் என்று நினைத்தோம். எங்கள் தானைத் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் காலத்தில் விவசாயக் கூலி 5 ரூபாய் 6 ரூபாய் என்று இருந்தது, இப்போது இந்த புனிதர்கள் ஆட்சியில் ஏழு ரூபாய் எட்டு ரூபாய் என்று உயர்த்துவார்கள் என்று பார்த்தால் எவ்விதமான உயர்வும் கொடுக்கப்படவில்லை.

விவசாயிகளைப்பற்றியும், கிராமங்களைப் பற்றியும், மூச்சுக்கு நூறு தடவைப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கிராமங்கள் வளம் பெற வேண்டும், கிராம மக்கள் நல்வாழ்வு பெற வேண்டும், ஒரு

[திரு. ஏ. செல்லப்பன்] [1978 பிப்ரவரி 27]

நாட்டின் நல்வாழ்வே கிராமங்கள் முன்னேறுவதுதான் என்பது நமது அமரர் தெய்வம் பேரறிஞர் அண்ணாவின் கனவு. அந்தக் கனவை நினைவாக்குவதாகச் சொல்லி, அண்ணாவின் பெயரைச் சொல்லிக்கொண்டு ஆட்சி நடத்திக் கொண்டிருப்பவர்கள், விவசாயிகளுக்கு அல்லது கிராமங்களிலுள்ளவர்களுக்கு புரட்சிகரமான திட்டங்களைக் கொண்டு வருவார்கள் என்று நினைத்தோம். அப்படிப்பட்ட திட்டங்களைக் கொண்டு வந்து விவசாயிகளின் வாழ்க்கை வளத்தைப் பெருக்குவார்கள் என்று எண்ணினோம்.

விவசாயிகளின் நலனுக்காக, அவர்கள் விளைவிக்கக்கூடிய நெல்லுக்கு, குவிண்டால் ஒன்றுக்கு 120 ரூபாய் என்று உயர்த்துவார்கள் என்று எண்ணினோம். விலை எதுவும் உயர்த்தப்படவில்லை.

கரும்புக்கு டன்னுக்கு 140 ரூபாய் என்று விலையை உயர்த்துவார்கள் என்று எண்ணினோம், உயர்த்தப்படவில்லை.

தண்டல மாநாட்டைப் பற்றி அ. தி. மு. க. உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட தண்டல மாநாட்டை இப்போதைய முதல்வர் எப்போது நடத்தப் போகிறார்கள், எத்தனை மாநாடுகளில் முதல்வர் கலந்துகொள்ளப் போகிறார்கள் என்பதை அறிவிக்க இயலுமா?

அரசு நிகழ்ச்சிகள் எதுவாக இருந்தாலும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களை அழைப்பதே பாவம் என்று எண்ணிக் கொண்டிருப்பவர்கள் இன்றைய ஆட்சியாளர்கள். அன்றைய திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக்காலத்தில், விவசாயிகள் நல்வாழ்வு பெறவேண்டும் என்பதற்காகப் புல திட்டங்களைப் போட்டு நிறைவேற்றியும் காட்டினார்கள்.

ஆனால், இன்றையதினம், புயலாலும், வெள்ளத்தாலும், தமிழகம் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டது. குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்டம் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டது என்பதை நாம் நன்கு அறிவோம். பாதிக்கப்பட்ட இடங்களில் வீடு இழந்தவர்கள், உடைமைகளை இழந்தவர்கள் இவர்கள் அனைவருக்கும் இன்னும் சரிவர உதவி செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. அரசினுடைய மானியம் இன்னும் சரியாகக் கொடுக்கப்படவில்லை. தஞ்சை மாவட்ட விவசாயிகள் அந்தக் கோரப் பிணியிலிருந்து விடுபடவில்லை. வெள்ளத்தாலும், புயலாலும் பாதிக்கப்பட்டவர்களில் 80 சத வீதம் விவசாய மக்கள். இன்னும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு கிளிக்கூண்டு என்னும் இடத்தில் ஏற்பட்ட உடைப்புக் கிரணமாக, தண்ணீர் துத்துப்பாடு ஏற்பட்டு சம்பா, தாள்பிப் பயிர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன.

1978 பிப்ரவரி 27]

[திரு. ஏ. செல்லப்பன்]

இந்த நிலைமையில் விவசாயிகள் அவல நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில், விவசாயிகளினுடைய நிலைமையில், வெந்த புண்ணில் வேல் பாய்ச்சுவதைப் போல், அரசு சார்பாகக் கொடுக்கப்பட்ட கடன்களுக்கும், கூட்டுறவு சார்பாகக் கொடுக்கப்பட்ட கடன்களுக்கும், பாக்கிக்காக ஜப்தி மூலம் கெடுபிடி நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் விவசாயிகள் மீது அதிகமான நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருப்பதற்கும், விவசாயிகளுடைய குறைகளைத் தீர்ப்பதற்கும் இந்த அரசு விவசாயிகளுடைய கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள எல்லாப் பகுதிகளும் வெள்ளத் தால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளாக அறிவிக்கப்பட வேண்டும். இந்த ஆண்டிற்கான நிலவரி, அது சம்பந்தப்பட்ட தண்ணீர் வரி, செஸ் சார்ஜ், சர் சார்ஜ், பஞ்சாயத்து வரி, விவசாய வருமான வரி போன்ற அனைத்தையும் வரி வஜா செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த ஆண்டிற்கான விவசாயக் கடன்களைத் தள்ளி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். விவசாய சம்பந்தப்பட்ட அத்தனை வரிகளையும் இந்த அரசு ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எங்களுடைய கட்சியின் தானைத் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் 40,000 தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு 40,000 வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுத்தார். இப்போது முதல் பட்ஜெட் முடிந்து, இரண்டாவது பட்ஜெட்டும் அறிவிக்கப்பட்டுள்ள நிலைமையிலும் கூட, ஒரு வீடுகூட இந்தப் புனித அரசால் கட்டிக் கொடுக்க முடியவில்லை. அதிலிருந்து இந்தத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள்மீது இந்த அரசுக்கு எவ்வளவு அக்கறை என்பதை எண் ரிப்பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்த அம்மாப்பேட்டை ஒன்றியத்தில், மாரியம்மன் கோவிலிலிருந்து, அய்யம்பேட்டை வரை 16 கிலோ மீட்டர் தூரம் சாலை உள்ளது. அதற்கான சாலை போடப்பட்டு, அந்தச் சாலை இடையிலே பழுதடைந்த நிலைமையில் உள்ளது. அதைச் சீர்திருத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதையொட்டி, வெண்ணாறு, வெட்டாறு ஆறுகளை இணைக்கக்கூடிய வகையிலே இரண்டு பாலங்களை அங்கே கட்டித் தரவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தஞ்சையில், சாலிமங்கலத்தில் சோழன் போக்குவரத்துக் கழகத்தால் ஓட்டப்படும் 16-ஆம் நம்பர் டவுன் பஸ்ஸை கம்ப நாடு வரையிலும் நீட்டித்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதைப்போல், கும்பகோணத்திலிருந்து விளத்தூர் வரையில், தற்போது செல்லக்கூடிய 27-ஆம் நெம்பர் பஸ்

[திரு. ஏ. செல்லப்பன்] [1978 பிப்ரவரி 27]

ஆலுரிலேயே நின்றுவிடுவதை, விளத்தூர் வரையிலே செல்வதற்கு வசதி செய்து தர வேண்டுமென்று இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த நிதி நிலை அறிக்கையின்மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்புத்தந்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு அதே சமயத்தில் இது ஒரு வறட்சியான நிதி நிலை அறிக்கை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. டி. சுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள நிதி நிலை அறிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய தொகுதியின் சார்பில் வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, என்னுடைய தொகுதியான ஆண்டிமடம் தொகுதியில் உள்ள ஒருசில குறைகளைக் கூற விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதி நெசவாளர்களும், விவசாயிகளும் விவசாயத் தொழிலாளர்களும் நிறைந்த ஒரு பின்தங்கிய தொகுதியாகும். இப்பொழுது பொறுப்பேற்றிருக்கின்ற மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் நிதி அமைச்சர் அவர்களும் கொண்டு வந்துள்ள இந்த நிதிநிலை அறிக்கை கிராமப் பொது மக்களுக்குக் கிடைத்த வரப்பிரசாதம் என்று கூறுகின்றேன். என்னுடைய தொகுதியில் தண்ணீர் இல்லாமல் மிகவும் வரண்டு விவசாயம் செய்ய இயலாத வகையில் பாலைவனம் போல் காட்சியளிக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள விவசாயிகளுக்கு நிலத்தின் அடியில் உள்ள தண்ணீரை 'பவர் டிரில்' மூலம் எடுத்து விவசாயம் செய்வதற்குப் போதிய வசதி இல்லை. எனவே நமது அரசின் மூலம் 'பவர் டிரில்' மூலம் நிலத்திற்கு அடியில் தேங்கியிருக்கும் தண்ணீரை எடுத்து கஷ்டப்படுகின்ற விவசாயிகளுக்கு உதவும் வகையில் வழிவகைகள் செய்து தரும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய தொகுதியில் பெரும்பகுதி நெசவாளர்கள் வாழ்ந்து வருகின்றார்கள். அவர்கள் தங்களுடைய வாழ்நாள் முழுவதும் தனிப்பட்ட வசதி படைத்தவர்களிடம் இருந்து அவர்களுடைய தொழிலுக்கு வேண்டிய பொருளுதவி தேட வேண்டியுள்ளது. அப்படி தனிப்பட்ட வசதி படைத்தவர்களிடம் இருந்து அவர்களுடைய தொழிலுக்கு வேண்டிய பொருளுதவி தேட வேண்டியுள்ளது. அப்படி தனிப்பட்ட வசதி படைத்தவர்களை நாடியும் தன்னுடைய நெசவுத் தொழிலை பாதி நாள்தான் செய்ய இயலுகிறது. அவர்கள் தங்களுடைய நெசவுத் தொழிலை முழுநேரம் செய்து அவர்களுடைய வாழ்க்கை வளம் பெறுகின்ற வகையிலே நமது அரசு உதவுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய தொகுதியில் இரண்டு பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்கள் உள்ளன. ஒன்று செந்துரை இரண்டாவது ஆண்டிமடம். இந்த இரண்டு ஒன்றியங்களில்தான் மருத்துவமனை

1978 பிப்ரவரி 27] [திரு. டி. சுப்பிரமணியம்]

அமைந்திருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள குறிப்பாக (1) மாத்தூர் (2) வாரியங்காவல் (3) இரும்பிலிக்குறிச்சி (4) ஒலையூர் (5) திருக்களப்பூர் போன்ற பின்தங்கிய கிராமங்களில் அரசு மருத்துவ மனைகள் அமைத்துத் தருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, செந்துரை ஒன்றியத்தில் வடக்குப் பகுதியில் உள்ள முள்ளுக் குறிச்சி, ஆதகைக்குறிச்சி, தளவாய், தத்தனூர், சேந்தமங்கலம், சிலுப்பனூர், ஈச்சங்காடு போன்ற கிராமங்கள் தீவுபோல் வெளியில் செல்வதற்குத் தடையாக வெள்ளாறு என்னும் ஆறு ஒன்று உள்ளது. மழை பெய்து விட்டால் அந்தப் பகுதிகளில் வாழ்கின்ற மக்கள் எந்த நேரத்தில் நமக்கு அழிவு வருமோ என்று வேதனையுடன் உள்ளனர். தற்போது டெய்த புயல் மழையில் அந்த வெள்ளாற்றால் பாதிக்கப்பட்டு, விவசாயிகள் நிலத்தை இழந்திருக்கிறார்கள். இனி அவர்களுக்கு இது போன்ற அழிவு வராமல் நமது அரசு வெள்ளாறு ஓரத்தில் கரையை அமைத்து, ஒரு பாலத்தையும் அமைத்து, அந்த ஏழைகளின் துயரைத் துடைக்க வழிவகைகள் செய்து தரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1-00]

அடுத்து, முன்னாள் அரசால் அமைக்கப்பட்ட குடிநீர் மேல்நிலைத் தொட்டிகள் ஒன்றுகூட என்னுடைய தொகுதியில் இயங்கவில்லை, குறிப்பாக, பூமனங்குடிக்காடு, சிலுப்பனூர், தேவனூர், இலையூர், மருதூர், மருத்தூர், உஞ்சினி, தொளாறு, பொன்பரப்பி போன்ற இன்னும் சில கிராமங்களிலும் செயல்படாமல் உள்ளது. அந்தப் பகுதியில் உள்ள பொதுமக்களுக்குக் குடிதண்ணீர் கிடைக்க வழிவகைகளைச் செய்து தரும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய தொகுதியில் படித்த மாணவர்களுக்கும், பாதி நாள் விவசாயம் செய்து பாதி நாள் வாழ்நாளை எப்படிக்கழிப்பது என்று கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கும் வாழ்வளிக்கும் வகையில் தொழிற்சாலையே இல்லாத என்னுடைய தொகுதியில் சிறுசிறு தொழிற்சாலைகளை அமைத்து வேலைவாய்ப்பு அளிக்குமாறு பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய தொகுதி வசதிகள் இல்லாத ஏழை எளியவர்களும், பின்தங்கிய வகுப்பினரும் வாழ்கின்ற ஒரு பின்தங்கிய தொகுதியாகும். ஆகவே, அவர்களுக்கு வீட்டுவசதி வாரியத்தின் மூலம் வீடு கட்டித் தருமாறு கேட்டுக் கொண்டு மீண்டும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை ஏழைகளுக்கும் கிடைக்கப்பெற்ற வரப்பிரசாதம் என்று கூறி எனக்கு வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி அமர்கிறேன், வணக்கம்.

[1978 பிப்ரவரி 27]

திரு. வீ. சின்னையா : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சபையிலே அளிக்கப்பட்டுள்ள 1978-79 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்க்கும் போது அது தமிழக மக்களின் நம்பிக்கை நட்சத்திரமாக உள்ளங்குகிறது. உழைக்கின்ற மக்களுக்கு உதவப் போகும் ஒரு சாதனமாக, அல்லும் பகலும் அயராது உழைத்து வருகின்ற விவசாயிகளுக்கு வழிகாட்டியாக, கிராமப் பொருளாதாரத்தைப் பெருக்குகின்ற வகையில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை போடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அறிக்கையை என் மனதார வரவேற்கிறேன்.

புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் நாலேந்து வருஷ காலமாக மழை இல்லாத காரணத்தால் அங்கு பஞ்சம் ஏற்பட்டது, வறட்சி நிலவியது. எதிர்பாராதவிதமாக இந்த ஆண்டு தொடர்ந்து மழை பெய்ததன் காரணமாக அவர்கள் செய்த வெள்ளாமை அத்தனையும் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டு விட்டது. இந்த நிலையில் இப்போது விவசாயிகள் கடன் வாங்கி விவசாயத்தைச் செய்யலாம் என்றால் இப்போது யார் கடன் கொடுப்பார்கள் என்று ஏங்கிக் கொண்டிருந்த நிலையில் தமிழக அரசு 'கவலைப்பட வேண்டாம், நாங்கள் இருக்கிறோம்' என்று சொல்லி 'இந்தா விதையை வாங்கிக் கொள்; இந்தா உரத்தை வாங்கிக் கொள்; இந்தா பூச்சி மருந்தை வாங்கிக் கொள்; நல்ல முறையில் விவசாயத்தைப் பெருக்குங்கள்' என்று ஓடோடி வந்து புரட்சித் தலைவர் சொன்னதின் காரணமாக விவசாய மக்கள் முனைந்து மீண்டும் விவசாயத்தைப் பெருக்கி இருக்கிறார்கள்.

அதே நேரத்திலே முதலிலே வாங்கிய கடனுக்காக, நிலவள வங்கியிலும் சரி, கூட்டுறவுச் சங்கத்திலும் சரி இப்போது வசூலில் கெடுபிடி செய்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் அந்தக் கடன்களை எப்படி விவசாயி திருப்பிச் செலுத்த முடியும்? ஆகவே, இந்த நிலைமையை உணர்ந்து தமிழக அரசு அந்தக் கடன் வசூலை இரண்டு அல்லது மூன்று மாதங்களுக்கு நிறுத்தி வைக்க ஆணையிடும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வெள்ளத்தால் ஏரிகள் உடைபட்டிருக்கின்றன; அணைகள் உடைபட்டிருக்கின்றன. இவ்வாறு சின்னாபின்னமாகி யிருக்கிறது. அவற்றை எல்லாம் செப்பனிட தமிழக அரசு போதிய நிதிவசதி செய்திருக்கிறது. அவ்வாறு ஒதுக்கப்பட்ட நிதியில் நல்ல முறையில் பணிகள் நிறைவேற்றப்படுகின்றனவா என்று கண்காணிக்க வேண்டியது அவசியம். பஞ்சம் வறட்சி என்று வரும்போது அதிகாரிகள் அதனால் ஆதாயம் அடையப் பார்க்கிறார்கள். யார் அவர்களுக்கு அதிகப்படியான தொகை கொடுக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு அந்த அதிகாரிகள் காண்டிராக்ட்

1978 பிப்ரவரி 27] [திரு. வீ. சின்னய்யா]

கொடுக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக அந்த வேலைகள் பாதிக்கப் படுகின்றன. புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் இந்த நிலை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது.

ஒவ்வொரு அதிகாரியும், கீழே உள்ள சூப்பர்வைசரிலிருந்து மேலே உள்ள ஈ. ஈ. வரையிலும், மற்ற அதிகாரிகளும், இடையிலே அந்தக் குளத்துக்காக மராமத்து செய்வதைத் தடை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். உதாரணத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றால், கிரனூர் தாலுகாவிலே ஒரு சூப்பர்-வைசர் ஒரு மோட்டார் பைக் வைத்திருக்கிறார். அவர் பெட் ரோல் சார்ஜக்காக 50 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார். தவிர, படி 50 ரூபாய் கேட்கிறார். எந்த நேரத்திலே பில் சேங்க்ஷன் ஆகிறதோ அப்பொழுது 100-க்கு 10 சதவிகிதம் கொடுக்க வேண்டும், இல்லையென்றால் உங்கள் பில்லைப் போட முடியாது என்று கூறுகிறாராம். அங்கே இம்மாதிரி சொன்னதன் காரணமாக எம். பி. அவர்களும் நானும் எஸ். ஈ. அவர்களைப் பார்த்து இந்த நிலைமை இருக்கிறது, உடனே அவர் மாற்றப்பட வேண்டுமென்று கூறினோம். எஸ். சி. அவர்கள் இதைத் தீர விசாரித்து நடவடிக்கை எடுக்காமல் உடனே டிரான்ஸ்பர் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் பி.டபிள்யூ.டி. என்ஜினியர் அவர்கள் அந்த டிரான்ஸ்பர் ஆர்டரை வைத்துக்கொண்டு இன்னும் அவர் மாற்றப்படவில்லை. நான் 17-ம் தேதி பி.டபிள்யூ.டி. என்ஜினியரைக் கேட்டேன், “ஐயா, இந்த மாதிரி ஆர்டர் வந்திருக்கிறது, நீங்கள் ஏன் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள், உடனே அடுத்த ஊருக்கு மாற்றப்பட வேண்டியதுதானே” என்று. ஆனால் அவர் இன்னும் மாற்றப்படவில்லை. மூன்று தினங்களில் மாற்றுகிறேன் என்று வாக்குறுதி அளித்தார்கள். ஆனால் இது வரையில் மாற்றப்படவில்லை என்று தபால் வந்திருக்கிறது. நான் எதற்காக இதைச் சொல்கிறேன் என்றால், இந்த அரசின் மேலே எந்தவிதமான சூற்றழம் இல்லாமலிருக்க வேண்டும் என்றால் இப்படிப்பட்ட அதிகாரிகள்மீது தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

உண்மையிலேயே இந்த அரசு விவசாயிகளுக்கு விவசாயத் தைப் பெருக்குவதற்கு உதவி செய்து கொண்டு வருகிறது. அதே நேரத்திலே விவசாயிகளின் பொருள்களுக்கு நல்ல ரகத்துக்கு 95 ரூபாயும், மோட்டா ரகத்துக்கு 90 ரூபாயும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகள் அத்தனை பேர்களும் அரசுக்குப் பாராட்டு தெரிவிக்கிறார்கள். அந்தப் பாராட்டுதலுக்கு எதிரிடையாக யார் யார் இருக்கிறார்களோ அவர்கள் மீது உண்மையிலேயே நடவடிக்கை எடுக்கப்படவேண்டும் என்பது என்னுடைய கருத்து.

அடுத்தபடியாக, ஏழை எளிய மக்களுக்கு வரி விதிப்பதிலே கொஞ்சம் சிந்தனை செய்து பார்க்க வேண்டும். நான் எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால் மோட்டார் வரியை எடுத்துக்கொள்வோம்.

[திரு. வீ. சின்னய்யா]

[1978 பிப்ரவரி 27]

ஏழை எளியவர்கள் போகும் அந்த வாகனங்களுக்குக் காலாண்டுக்கு 25 ரூபாய் வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் பஸ் முதலாளிகள் என்ன செய்வார்கள் தெரியுமா? 250 ரூபாயைக் காலாண்டிலே சம்பாதித்து விடுவார்கள் ஒவ்வொரு பாசஞ்சரிடமிருந்தும். ஆகவே, அந்த நிலைமை இருக்கக் கூடாது. அரசாங்கம் அவர்களுக்கு மேலும் எந்தவிதமான வரியும் விதிக்கக் கூடாது. பஸ்காரர்களுக்கு விதிக்கப்படுகின்ற வரியை பாசஞ்சர்களிடத்திலிருந்து வாங்கக் கூடாது, டிக்கெட் கட்டணத்தை உயர்த்தக் கூடாது என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின்சாரக் கட்டணத்தை உயர்த்துவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பட்ஜெட் உரையிலே நிதியமைச்சர் சொல்லியிருக்கிறார். இதை நான் எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், தனவந்தர்கள், பெரும் பணக்காரர்கள் ஆழமாகக் கிணறு வெட்டி 300 அடி, 400 அடிக்கு போர் அமைக்கிறார்கள். இப்பொழுது 'சைட் போர்' என்று கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். ஏழை எளிய விவசாயிகள் கிணறு வைத்திருந்தால், பெரும் பணக்காரர்கள் சைட் போர்களை வைக்கிறார்கள். அந்த சைட் போர்களுக்குத் தண்ணீரை இழுக்கும் சக்தி இருக்கிறது. பெரும் பணக்காரர்களுக்கு 24 மணி நேரமும் ஓடுகின்ற வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆனால் ஏழை எளியவர்களுக்கு 1 மணி நேரம் கூடத் தண்ணீர் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே, மீட்டர் எடுத்து, இப்படி அதிகமாக ஓட்டக்கூடியவர்களுக்கு அதிக வரியையும், அதிக ஓட்டம் இல்லாதவர்களுக்குக் குறைந்த வரியையும் போட வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

உண்மையிலேயே தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மக்களைப் பற்றி மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. சுந்தரராஜன் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் வீடு கட்டும் திட்டத்தைக் கண்காணிக்க வேண்டியது அவசியம். எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், இடைத்தரக்கர்கள் காண்ட்ராக்ட் காரர்கள் வீடுகளைக்கட்டுவதால் குடியிருக்க முடியாத நிலையில் கட்டி இருக்கிறார்கள். ஆனால், உண்மையிலேயே, துணை சபாநாயகர் அவர்களே, நான் ஒன்றைக் காண்பிப்பதற்கு தயாராக இருக்கிறேன். எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் அவர்கள் நேரடியாகச் சென்றால் எந்தெந்த நிலையிலே வீடுகள் இருக்கின்றன, யார் கட்டியது என்று கண்டு பிடித்து அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு, இந்த நிதி நிலை அறிக்கை மீதான விவாதத்தில் பங்குகொள்ள வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி இந்த அறிக்கையை நல்ல முறையில் தயாரித்த நிதியமைச்சரவர்களுக்கும், அதற்குத்துணையாக இருந்த அதிகாரிகளுக்கும் நன்றி கூறி வீடைபெறுகிறேன், வணக்கம்.

1978 பிப்ரவரி 27]

(பிற்பகல் 1-10)

*திரு. செ. மெ. ராஜு : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதியமைச்சரவர்கள் சமர்ப்பித்த நிதி நிலை அறிக்கையை ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்களைக் கூறவிரும்புகிறேன்.

இயற்கையின் சீற்றத்தால் தமிழகத்தில் பெருத்த சேதம் விளைந்ததை நாம் அறிவோம். இவ்வரசு பொறுப்பேற்ற நாளிலிருந்து பல சோதனைகளைச் சமாளித்து வந்திருக்கிறது. இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே ஏழை, எளிய பாட்டாளி மக்களுக்கு நல்ல பல திட்டங்கள் இடம் பெற்றிருப்பது வரவேற்கத்தக்கதாகும்.

நமது இந்தியா கிராமங்கள் மிகுந்த நாடு. பாரத நாடு பழம்பெரும் நாடு என்பதுபோல், இந்த நாட்டிலே கிராமங்கள் வளர்ச்சி பெற்றால்தான் நாம் உண்மையான சுதந்திரத்தைப் பெற்றவர்களாக முடியும். கிராமங்கள் வளம் பெற்றால்தான் காந்தி கண்ட கிராம இராஜ்யத்தை நாம் அடைந்ததாகக் கருத முடியும். இதை அறிந்த இவ்வரசு கிராம மக்களுக்கு அதிக நிதியை ஒதுக்கிட்டு, பல நல்ல திட்டங்களைத் திட்டியிருப்பது வரவேற்கத்தக்கதாகும்.

விவசாயிகளின் நலனில் அக்கறை கொண்டுள்ள அரசு 15.57 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்து புன்செய் தானியங்கள் உற்பத்தியை அதிகப்படுத்தல், தென்னை மரங்கள் உற்பத்தி, பழத் தோட்டங்கள் உற்பத்தி, மண்வளப் பாதுகாப்புத் திட்டம், விவசாயப் பட்டதாரிகளுக்கு வேலை வாய்ப்பு, விவசாயிகளின் குழந்தைகளுக்கு விவசாயக் கல்லூரியில் முதலிடம் போன்ற பல்வேறு திட்டங்களை அமূল நடத்த இருப்பது வரவேற்கத்தக்கதாகும்.

ஏழை, எளிய மக்கள், வாங்கி உண்போர் தேவையை அனுசரித்து, நியாயவிலைக் கடைகள் இல்லாத ஊர்களில், நியாயவிலைக் கடைகள் ஆரம்பிப்பதும் சிறந்த திட்டமாகும்.

சிறப்புப் பாசன திட்டத்தின்கீழ், ஏரி, குளங்களைத் தூர் எடுத்து, நவீனப்படுத்தவும் 500 ஏக்கருக்குக் குறையாத ஆயக்கட்டு உடைய பெரிய ஏரிகளின் கொள் அளவை அதிகப்படுத்தவும் உள்ள திட்டங்கள் விவசாயிகளுக்குப் பெரிதும் நன்மை பயக்கும் திட்டங்களாகும்.

[திரு. செ. மெ. ராஜு]

[1978 பிப்ரவரி 27]

மின்சாரத்தைப் பொறுத்த வரையில், ஏற்கனவே, இந்த அரசு, 50,000 பம்பு செட்டுகளுக்கு அனுமதி வழங்கியிருப்பதும், இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே 30,000 பம்பு செட்டுகளுக்கு அனுமதி வழங்கியிருப்பதும் சாலச் சிறந்ததாகும். என்னுடைய தொகுதியான தலைவாசல் தொகுதி பிற்பட்ட தொகுதியாகும். அங்கு அநேக பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சார இணைப்பு கிடைக்காமல் தேங்கியிருப்பது வருந்தத்தக்கது. ஆகவே, விவசாயிகளின் தேவையை அனுசரித்து, விரைவில் மின்னிணைப்பு வழங்க வேண்டுமாய் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிடைக்கும் மூலப் பொருட்களை உபயோகித்து, பல தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்க முயற்சித்து வருவது இவ்வரசின் சீரிய முயற்சியாகும். எனது தலைவாசல் தொகுதியில் செந்தாரப்பட்டி, தம்மம்பட்டி, கடம்பூர், பைத்தூர் போன்ற இடங்களில் புகையிலை பயிர் அதிகமாகப் பயிரிடப்பட்டு வருகிறது. இவற்றை அனுசரித்து, சேலத்தில் ஒரு சிகரெட் தொழிற்சாலை நிறுவ வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராம மக்களுக்குச் சுகாதார வசதி செய்து கொடுக்கும் பொருட்டு 24 ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் நடமாடும் மருத்துவப் பிரிவு செயல்பட்டு வருகிறது. எனது தொகுதியிலுள்ள கெங்கவல்லி ஒன்றியத்திலும் இத்திட்டம் செயல்பட்டு வருகிறது. இதனால் மருத்துவ வசதியற்ற கிராம மக்கள் பெரிதும் பயன்பெறுவார்கள் என்பது நாம் அறிந்ததே. மேலும் 100 நடமாடும் மருத்துவ மனைகள் விஸ்தரிப்பது கண்டு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். 50,000 மக்கள் தொகை கொண்ட ஊர்களுக்கு மருத்துவ மனை அமைக்க அரசு உத்தேசித்து வருவது கண்டு பாராட்டுகிறேன். எனது தொகுதியில் வீரகனூர், திடாவூர், செந்தாரப்பட்டி, சாத்தப்பட்டி, ஆரகனூர் முதலிய ஊர்களுக்கும் கிராம மருத்துவ மனை அமைக்க வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க புதிதாக 100 ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களில் மூன்றாவது மருத்துவரும் புதிதாக சுமார் 400 மருத்துவர்களும் நியமிக்கப்படுவது வரவேற்கத்தக்க அம்சமாகும்.

கல்வியைப் பொறுத்த மட்டில், சுமார் 180 கோடி ரூபாய் செலவு செய்ய இந்த நிதிநிலையில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. புதிய கல்வித் திட்டத்துன்கீழ் 1,000 இடைநிலை ஆசிரியர்களுக்கும், 200 உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்களுக்கும், 200 தமிழாசிரியர்களுக்கும் வேலை வாய்ப்பு வழங்க இருப்பது சிறந்த அம்சமாகும். அதற்காக இந்த அரசுக்கு நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேலும் ஆசிரியர்கள் நியமனம் செய்ய வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

1978 பிப்ரவரி 27] [திரு. செ. மெ. ராஜ்]

தாழ்த்தப்பட்ட பிற்பட்ட மக்களுக்குப் பல சலுகைகள் அளித்திருப்பது பாராட்டுக்குரியதாகும். இதில் அரிசனங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் நிதி போதாது. மேலும், நிதி ஒதுக்கீடு செய்து, வீடற்ற அனைத்து தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் தீ பிடிக்காத வீடும், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினரில் படித்த மாணவ, மாணவியர்களுக்குத் தகுதிக் கேற்ப வேலை வாய்ப்பும் வழங்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இத்துடன் பினாமி நிலங்களையும் கோயில் நிலங்களையும் அரசு ஆர்ஜிதம் செய்து தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு வழங்க வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் தங்களின் வருவாயை மிச்சப்படுத்தி நிலமோ, வீடோ வாங்கினால், பத்திரச் செலவுகள் மிக அதிகமாக இருக்கிறது. எனவே அதை அனுசரித்து, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வாங்கும் வீடுகளுக்கும் நிலங்களுக்கும் இலவசமாகப் பத்திரப் பதிவு செய்து கொடுக்க வேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எனது தலைவாசல் தொகுதி பிற்பட்ட தனித் தொகுதியாகும். இதில் சுமார் 20 கிராமங்களுக்குமேல், 500-க்கு மேற்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வசிக்கின்றனர். அவர்களுக்கு இலவச வீடு கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். ஏற்கெனவே பட்டா வழங்கப்பட்ட கெங்கவல்லி, ஆரகனூர், திருஷ்ணாபுரம், திடாபூர், தலைவாசல் போன்ற ஊர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரசு ஊழியர்களுக்கு தலா ரூ. 25-ம், ரூ. 15-ம் ஊதிய உயர்வு வழங்கியிருப்பது மிகுந்த பாராட்டுக்குரியது. அவர்கள் அனைவரும் இதில் பயன்பெற்றுப் பாராட்டுவர் என்பது திண்ணமாகும். ஊதியக் குழு அமைக்கப்பட்டுள்ளது, அதன் அறிக்கை விரைவில் அமுல்படுத்தப்படுவது வரவேற்கத் தக்க அம்சமாகும். அரசு அலுவலர்களுக்குச் சாதக பாதகமில்லாமல், நல்லமுறையில் ஊதிய உயர்வு கொடுக்க ஆவன செய்யவேண்டுமாய் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இவ்வரசு ஏழை எளிய மக்களின் நலனை அனுசரித்து, நல்ல பல சிறப்பான திட்டங்களைச் சமர்ப்பித்த பொறுப்புணர்ச்சியோடும், கடமையுணர்ச்சியோடும் தயாரித்த, புரட்சித் தலைவர் வழிவந்த மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் நாஞ்சிலார் அவர்களைப் பாராட்டி, அவருக்கும் எனது நன்றியைக் கூறி, வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கூ. ச. முருகேசன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கூ. ச. முருகேசன்] [1978 பிப்ரவரி 27]

முன்னதாக என்னுடைய தொகுதி நிலவரங்கள் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இன்று நடந்த கூட்டத்திலே, மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. சுப்பு அவர்கள் இங்கே ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். நான் நேற்று திருச்சி சென்றிருந்தேன். அங்கிருந்து என்னுடைய தொகுதியான திருவரம்பூர் சென்ற போது அங்கே 'பெல்' நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த ஊழியர்கள் போராட்டத்திலே ஈடுபட்டிருக்கிற நிலைமையைப் பார்த்தேன். அங்கே எங்கு பார்த்தாலும் காவல் துறையினர், காவல் துறையினரைச் சேர்ந்த வண்டிகள் தான் நின்று கொண்டிருந்தன. அந்த அளவுக்கு அங்கே நிலைமை இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். அங்கே நடைபெறும் போராட்டத்தை நிறுத்துவதற்கு தொழிலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்தப் போராட்டத்திற்குக் காரணம் அங்கே உள்ள தொழிலாளர்கள் கேட்கும் கோரிக்கை, நியாயமான கோரிக்கையாகும். 10 ஆண்டு காலமாக அவர்கள் திருச்சியிலே இருந்தும் மற்ற பகுதிகளிலேயும் இருந்தும் வாகன வசதி இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கக்கூடிய நிலைமை இருந்தது. விபத்துக்கள் ஏற்பட்டு 4 பேர்களுக்கு மேல் இறந்திருக்கிறார்கள்.

அதற்காகத்தான் அவர்கள் இந்தக் கோரிக்கையை வைத்திருக்கிறார்கள். இப்போது 7 பஸ்கள் விடுகிறார்கள். அதோடு சேர்த்து இன்னும் 13 பஸ்களை விட வேண்டும் என்பதுதான் கோரிக்கை. இந்தக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றிவிட்டால் நிச்சயமாக இந்தப் போராட்டம் நிறுத்தப்படும். இந்த நேரத்திலே என்ன நடக்கிறதோ என்று கூட எனக்கு அச்சமாக இருக்கிறது.

அதைப்போல அந்தப் பகுதியிலே பேருந்துகள் வந்துகொண்டிருந்தன. இந்த பெல் நிறுவனம் வந்ததற்குப் பிறகு கலெக்ஷன் வருகிறது என்ற காரணத்திற்காக பெல் நிறுவனம் வரையில்தான் இந்த பஸ்கள் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன. கிராமப் பகுதிகளுக்குப் போவது கிடையாது. குறிப்பாக கூத்தப்பார், கிளியூர் என்ற பகுதிகளுக்கு முன்பு எல்லாம் 10 சிங்கல் வரும். இப்போது இரண்டு சிங்களிகள் தான் வருகின்றன. அதைப் போல இந்த பெல் நிறுவனத்தைத் தாண்டி திருநெடுங்குளம் செல்லக் கூடிய பஸ்கள், திருநெடுங்குளம் கிராமத்திற்கு 2 சிங்களி தான் போகின்றன. அங்கே முன்பு 10 சிங்களி போய்க் கொண்டு இருந்தன. அந்த நிலைமை மாறவேண்டும்.

[பிற்பகல் 1-20]

அதைபோல் சூரியன் என்ற கிராமத்திற்கு அவர்கள் துப்பாக்கித் தொழிற்சாலையில் இருந்து 5 மைல் நடந்து அவர்கள் பஸ் ஏறவேண்டும். அந்த நிலையில் அந்த கிராம மக்கள் கஷ்டப்

1978 பிப்ரவரி 27] [திரு. கூ. ச. முருகேசன்]

பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இக் கிராம மக்களின் முன்னேற்றம் என்பதைப் பற்றிப் பேசும் இந்த அரசு இந்த மாதிரி கஷ்டப்படும் அந்தக் கிராம மக்களுக்கு இருக்கும் கஷ்டத்தைப் போக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கல்வியைச் பற்றிச் சொல்கிறபோது, எங்கள் பகுதியில் ஒரு பல்கலைக் கழகம் கட்டுவதற்கு முந்தைய அரசு—திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு—இடம் ஒதுக்கி, அங்கே அது கட்டப்பட முடியாத நிலையில் இப்போது இருக்கிறது. நான் கூட கேள்வி கேட்டபோது, அந்தப் பல்கலைக் கழகம் தற்போது கட்டப்பட முடியாது, காலம் கனியட்டும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். தற்போது காலம் கனிந்து இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அதைக் கட்டித்தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல் எரிச்சாராய தொழிற்சாலை ஒன்றை பெரிய முதலாளி ஒருவர் வைத்து இருக்கிறார்கள். திருச்சிக்குப் போனால் அந்த துர்வாடையை எல்லாரும் அனுபவிக்க முடியும். தூங்குகிறவர்கள் ஏழுந்து விடுவார்கள். அந்த வாடையைப் பொறுக்க முடியாமல், அங்கேயுள்ள அந்தத் தொழிற்சாலையில் இருந்து வரும் கழிவுநீர் உய்யக்குண்டான் பகுதியில் சென்று கலந்து விடுகிறது. அந்தப் பகுதியில் உள்ள கால்நடைகள் இதனால் பாதிக்கப்படுகின்றன. ஆகவே, அதைத் தடுக்கின்ற வகையில் அரசு தக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் பகுதியில் பொன்மலை நகராட்சி இருக்கிறது. நான் சென்ற முறை மானியக் கோரிக்கை மீது பேசுகின்ற நேரத்தில் கூடச் சொல்லியிருக்கிறேன். அந்தப் பகுதிக்கு குடிநீர் வசதி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காவிரி ஆற்று நீர் அந்தக் குடிநீர் திட்டத்திற்காக உபயோகிக்க அனுமதி அளிக்க வேண்டும்.

அதைப்போல் செந்தணிபுரம் என்ற இடத்தில் ஒரு பள்ளி இருக்கிறது. அந்தப் பள்ளி மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கிறது. அந்தப் பள்ளியை பொன்மலை நகராட்சிக்குத் தந்து, நல்லமுறையில் அதை நடத்த இடம் வாங்கித் தர வேண்டும் என்று வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல் பாசனத்தைப் பொறுத்த வரையில், எங்கள் பகுதியில் பெரிய பெரிய ஏரிகள் இருக்கின்றன. கூத்தப்பார், சிவந்தாசுளம், வாழவந்தான்கோட்டை, கிளியூர், குண்டூர், போன்ற இடங்களில் பெரிய ஏரிகள் இருக்கின்றன. அந்த ஏரிகளை மராமத்து செய்து ஆழப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. கூ. ச. முருகேசன்] [1978 பிப்ரவரி 27]

பம்பு செட்டைப் பொறுத்தவரையில் கிட்டத்தட்ட 40-50 கிணறுகள் வெட்டப்பட்டு இருக்கின்றன. அங்கேயுள்ள பின் தங்கிய மக்கள் கவலையை இறைத்து கவலையோடு இருக்கிறார்கள். அந்த ஏழை எளிய மக்களுக்கு குறிப்பாக, சின்ன சூரியூர், பெரிய சூரியூர் ஆகிய கிராமங்களில் இருக்கும் மக்கள் கவலை தீர அரசு நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனது பகுதியில் நெடுஞ்சாலைகள் மராமத்து செய்யாமல் இருக்கின்றன. அதையும் செய்து முடிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொன்மலை நகராட்சி வாசக சாலையில் முன்பு விடுதலை, முரசொலி பத்திரிகை போட்டுக் கொண்டு இருந்தார்கள். தற்போது அது நிறுத்தப்பட்டு விட்டது. ஆகவே, அந்த முரசொலி, விடுதலை போன்ற பத்திரிகைகளை அந்த வாசகசாலைக்கு மட்டுமல்லாமல் எல்லா வாசகசாலைக்கும் போட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கோடை சாகுபடிக்குத் தண்ணீர் விடுவதற்கு உய்யக்குண்டான் பெரிய கட்டளைக் கால்வாய், புதிய கட்டளைக் கால்வாய்களிலும் தண்ணீர் விட வேண்டும் என்று கேட்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ப. தனபால் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் நாஞ்சிலார் அவர்களால் முன்வைக்கப்பட்ட 1978-79ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்றுப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்ததற்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கிராமப் பொருளாதாரம் முன்னேறினால் தான், இந்த நாட்டின் பொருளாதாரம் முன்னேறும் என்ற தத்துவத்தின் அடிப்படையில், கிராமங்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை அடிப்படையாக வைத்து, தயாரிக்கப்பட்ட இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை பல்வேறு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் வரவேற்றுப் பேசினார்கள். ஆனால் இதற்கு முன்னாலே இங்கே இந்த மாமன்றத்திலே வைக்கப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கையில் 30 சத வீதம் நகர மக்களின் நலனை அடிப்படையாக வைத்து தயாரிக்கப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கையையும் நாம் பார்த்து இருக்கிறோம். ஆனால் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை கிராமப்புறங்களில் இருக்கும் 70 சத வீத மக்களின் நிலையை அடிப்படையாக வைத்து தயாரிக்கப்பட்ட பட்ஜெட்டாகும். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை பல்வேறு உறுப்பினர்கள் பாராட்டிப் பேசினார்கள். சில உறுப்பினர்கள் அதை எதிர்த்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் அந்த நகர்புறத்தில் வாழும் 30 சத வீத மக்களின் வாழ்க்கை நிலையை ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் உங்களுக்குச் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

1978 பிப்ரவரி 27] [திரு: ப. தனபால்]

உங்களுடைய நிதிநிலை அறிக்கையை நீங்கள் எப்படித் தயாரித் தீர்கள்? உயர்ந்த உள்ளங்களுக்கு மரியாதைக் கொடுக்காமல், நலிந்துபோன மக்களுக்கு நல் வாழ்வளிக்க திட்டங்கள் இல்லாமல் நீங்கள் தயாரித்த அறிக்கைகளைப் பற்றி சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தேர்தல் அறிக்கையிலே சொன்னார்கள். அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்தால் கிராமத்திற்கும் நகரத்திற்கும் உள்ள விகிதாசத்தைப் போக்குவோம்; கிராமங்களை சிறு நகரங்கள் போல் மாற்றும் திட்டங்களைக் கொண்டு வருவோம் என்று சொன்னார்கள். அந்தத் தேர்தல் அறிக்கைக்குப் பின்னாலே இன்றைய தினம் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை வந்திருக்கிறது. சொன்ன சொல்லை நிறைவேற்றும் வகையில், கொடுத்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றும் வகையில் பல்வேறு திட்டங்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே இடம் பெற்றிருக்கின்றன என்பதை இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

தொழில் வளர்ச்சித் திட்டங்கள், கால்நடை வளர்ப்புத் திட்டம், பால் பெருக்கும் திட்டம், நிலத்தடி நீர் திட்டம், நிலப் பாசனத் திட்டம், மீனவர் முன்னேற்றத் திட்டம், ஏழைகள் நல்வாழ்வுத் திட்டம் போன்ற பல்வேறு திட்டங்களைத் தீட்டி, தேர்தல் அறிக்கையிலே கொடுத்த வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

எந்த ஒரு நிதிநிலை அறிக்கையிலும் இல்லாத அளவிற்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் கடன் வசதியைப் பெருக்கியிருக்கிறார்கள். சுட்டுறவுத் துறையின் மூலம் கிராம வங்கிகள் வழியாக 40 கோடி ரூபாய் என்றிருந்ததை 70 கோடி ரூபாய்க்கு கடன் வசதியை உயர்த்தியிருப்பது கிராமப் பகுதிகளில் இருக்கிற ஏழை எளிய விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் நல்ல முறையிலே கடன் வசதி பெற்று தங்களுடைய உற்பத்தியைப் பெருக்கிக் கொள்ள வழிவகைச் செய்யப்பட்டிருப்பதோடு, வட்டிக்குப் பணம் கொடுத்து வருமானத்தைச் சுரண்டும் இடைத்தரகர்கள் ஒழிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அடிக்கடிச் சொல்வார்கள், “சட்டம் ஒரு இருட்டறை, அதிலே வக்கீல் வாதம் ஒரு விளக்கு” என்று. ஏழை மக்கள் அந்த இருளாகற்றும் விளக்கான சட்ட உதவியைப் பெற 5.31 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பது பாராட்டுக்குரிய ஒன்று.

அடுத்தபடியாக, “கறுப்புக் கல்” தயாரிக்கும் தொழிலை தேசிய மயமாக்கி, ஏழை எளிய மக்களுக்கு நல்லதொரு வாய்ப்

872 1978-79 ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மீது
பொது விவாதம்

[திரு. ப. தனபால்] [1978 பிப்ரவரி 27]

பிணை ஏற்படுத்தி, வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க
20 லட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதை
நான் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு ஒன்றை
வேண்டுகோளாக விடுக்க விரும்புகிறேன். மத்திய அரசின்
உதவியோடு கல்பாக்கம், நெய்வேலி திட்டங்களை நிறைவேற்று
வது பற்றி இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது.
நான் சேலம் மாவட்டத்திலிருந்து வந்தவன் என்ற முறையில்
மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.
சேலம் உருக்காலைத் திட்டத்திற்கு மத்திய அரசு நிதி ஒதுக்கித்
தந்திருக்கிற நேரத்தில் சேலம் உருக்காலைத் திட்டத்தை விரைவு
படுத்தி, அதிகப்படியான வேலை வாய்ப்பை உருவாக்க வேண்டு
மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக என்னுடைய சங்ககிரி தொகுதிபற்றி ஒரு
சில பிரச்சனைகளைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். தமிழ்நாட்டி
லேயே சங்ககிரி குடிதண்ணீர் பிரச்சனையில் மிக மிக பின்தங்கிய
நிலையில் இருக்கிறது. அங்குள்ள மக்கள் குடி தண்ணீருக்கும்
மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். சங்ககிரியிலுள்ள பள்ளிபாளையத்
திற்கு 49 லட்சம் ரூபாய் செலவில் குழாய் மூலம் குடிதண்ணீர்
கொண்டுவரும் திட்டம் ஒன்று ஏற்கணவே இருக்கிறது. அதை
விரைவுபடுத்தி, நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்
கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மல்லசமுத்திரம் என்ற இடத்தில் திருமணி
முத்தாறு கால்வாய் வெட்டும் திட்டம் இடையிலேயே நின்று
விட்டது. அத் திட்டத்தை முழுவதுமாக நிறைவேற்றினால்
10,000 ஏக்கர் நிலத்திற்குமேல் பாசன வசதி ஏற்படும். ஆகவே,
அத் திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்றி முடிப்பதற்கு துரித
நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக என்னுடைய தொகுதியில் வையப்பமலை பகு
தியில் மருத்துவ வசதியே இல்லை. மருத்துவ வசதி பெறவேண்டு
மானால் 7, 8 மைல் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அதனால் அங்கே
ஒரு மருத்துவமனை ஏற்படுத்தித் தரும்படி கேட்டுக்கொண்டு,
சமதர்ம சமுதாயத்தை உருவாக்க சோஷலிஸ பாதையில் இழுத்
துச் செல்லக்கூடிய இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று,
என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின்
இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை காலை 9:00
மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1.30 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப்
பெற்றது.